

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(สภាភ្លៀແណនរាជ្យរลงมตិហើយទៅលក្ខណៈ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

อ.พ. ๑๘/๒๕๕๖

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งสภาพผู้แทนราชภูมิได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาพผู้แทนราชภูมิ ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาพผู้แทนราชภูมิที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาพผู้แทนราชภูมิเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- : พระราชกฤษฎีกاجัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- : พระราชกฤษฎีกاجัดตั้งองค์กรสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- : ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- : พระราชกฤษฎีกاجัดตั้งองค์กรสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
- : ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาพผู้แทนราชภูมิ
 - : ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาพผู้แทนราชภูมิลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการว่างงานด้านนิติบัญญัติ
ของรัฐสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
รัฐสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
มีนาคม ๒๕๕๖

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัทธ พาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางสาวสุกังค์จิตต์ ไตรเทพพิลัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พื้นทองคำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางจินดา ศรีเพ็งแก้ว นิติกรชำนาญการ นางสาวเกตุจลินท์ วรรณทอง วิทยากรปฏิบัติการ

นางสาวรัตติกาญต์ น้อยนวน เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ นางสาวกัญญา พาลติหลุด เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ ที่กําชื่อมาลีบูรีตั้งงาน

นายพัฒนา วงศ์พาณิช เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ ที่กําชื่อมาลีบูรีตั้งงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา

ท่านสมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมรัฐสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์รัฐสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย รัฐสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑
หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๙๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ๑

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สารสำคัญ ประเด็นการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา

ของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๑

● สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๕

● ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๓๑

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่หนึ่ง ๓๑

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๓๑

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่สอง ๓๗

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๓๗

ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๔๖

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๔๙

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย -๑-

- ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง -๖-

- ข่าวจากสื่อมวลชน ความคิดเห็น และรายงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง -๒๑-

- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ -๓๗-

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (๑)

: พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ (๑๙)

: พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กรสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (๓๑)

: ประกาศของคณะกรรมการปฏิริบุ๊ติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (๓๙)

: พระราชกฤษฎีกajัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕	(๔๓)
: ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะกรรมการรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๔๔)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะกรรมการรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๖๕)
: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา_r่างพระราชบัญญัติ การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร	(๗๓)
: ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	(๑๗)

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะกรรมการ (ชุดที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. เสนอโดย นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. เสนอโดย นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคราชดาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๔. เสนอโดย นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรครเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยลงมติรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๕๐ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และดออกเสียง ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยถือเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการประชุมต่อไปภายใน ๑๕ วัน

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญ นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบ ด้วยคะแนนเสียง ๓๒๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และดออกเสียง ๑ เสียง ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอให้วุฒิสภา พิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

* * * * *

**ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้
หลักการ**

**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย
เหตุผล**

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัย และพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรง่ายขึ้น อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบ ดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถ ดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนา กิจการ เกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีเนื้อหาร่วมทั้งสิ้น ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมจำนวน ๗๖ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.”
(ร่างมาตรา ๑)

๒. คำนำ

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

๓. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป.
(ร่างมาตรา ๒)

๕. บทยกเลิกกฎหมาย

ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติองค์ทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) พระราชบัญญัติองค์ทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๓) พระราชบัญญัติองค์ทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

- (๔) พระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะกรรมการป่าไม้ ฉบับที่ ๑๙๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๖. บทนิยามศัพท์

ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึง ต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครป หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยางและให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึง ไม้ประรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยาง ปลูกไม่น้อยกว่าสิบตัน และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละส้านสิบตัน

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยาง ในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของ การยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของ การยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๗. บทรักราชการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๕)

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

- กำหนดให้ตั้งการยางแห่งประเทศไทย “กยท.” (ร่างมาตรา ๖)
- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๗)
- กำหนดดวัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘)
- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๙)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่กระทำการตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๑๐)

- ทุนของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๑)
- รายได้ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๒)
- กำหนดให้รายได้ที่การยางแห่งประเทศไทย ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๓)
- กำหนดเรื่องเงินสำรองของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๔)
- กำหนดให้ทรัพย์สินของการยางแห่งประเทศไทย และกองทุนพัฒนายางพาราไม่อยู่ใน ความรับผิดแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๕)

- กำหนดให้อธิบดีกรมสิทธิ์ของการยางแห่งประเทศไทย ได้มายกการให้หรือซื้อ ด้วยเงินรายได้เป็นกรรมสิทธิ์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๖)

๘.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๗)
- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๘)
- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)
- กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่ง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๒๐)
- กำหนดให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน ในกรณีที่ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ (ร่างมาตรา ๒๑)
- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๒)

- กำหนดให้นำบทัญญ์ติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยธิปไตยบัตรราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการการยางประเทศไทยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๓)
 - กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของกรรมการแห่งประเทศไทย ตามที่ได้รับมอบหมายได้ (ร่างมาตรา ๒๔)
 - กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)
 - กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๒๖)
 - กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๗)
 - กำหนดมาตรการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๘)
 - กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๙)
 - กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีหน้าที่บริหารกิจการของกรรมการแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด และมีอำนาจจัดบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๓๐)
 - กำหนดอำนาจการบริหารงานบุคคลของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๑)
 - กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนของการยางแห่งประเทศไทย ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๓๒)
 - กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการคนใหม่ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนและกำหนดให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๓)
 - กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)
 - กำหนดให้ในกรณีดำเนินกิจการของกรรมการแห่งประเทศไทยให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

๙.๓ หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางผู้ประสบคุณธรรมซึ่งขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

- กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๗)

- กำหนดให้เงินกองทุนพัฒนาやりางพาราที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขوبลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขوبลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

- กำหนดให้บุคคลที่มีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

- กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อการยางแห่งประเทศไทยตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

- กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

๔.๔ หมวด ๔ กองทุนพัฒนาやりางพารา

- กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาやりางพารา (ร่างมาตรา ๔๓)

- กำหนดองค์ประกอบของกองทุนพัฒนาやりางพารา (ร่างมาตรา ๔๔)

- กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนพัฒนาやりางพารา รวมทั้งการนำเงินกองทุนพัฒนาやりางพาราไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๕)

- กำหนดให้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนพัฒนาやりางพาราในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้ว ต่อคณะกรรมการตระหนุนตระรับ (ร่างมาตรา ๔๖)

- กำหนดให้บุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ให้การยางแห่งประเทศไทย และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๔๗)

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมที่ไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภาษีหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภาษีหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๔๘)

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔๙)

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนพัฒนายางพาราออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕๐)

๔.๕ หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนได้ในกรณีที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ใดรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้จงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๑)

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๔.๖ หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์ที่อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่ การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

๔.๗ หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ (ร่างมาตรา ๕๕)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงคลัง (ร่างมาตรา ๕๖)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยวางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ (ร่างมาตรา ๕๗)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๕๔)

- กำหนดให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕๙)

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของการยางแห่งประเทศไทย และให้มีอำนาจสอบถูกประทานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖๐)

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีทำการรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้การยางแห่งประเทศไทย โฆษณาภาระงานประจำปีที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง (ร่างมาตรา ๖๑)

๘.๘ หมวด ๘ การกำกับและความคุ้มครองผู้บริโภค

- กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของการยางแห่งประเทศไทย และเพื่อการนี้ จะสั่งให้การยางแห่งประเทศไทย ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำการรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของการยางแห่งประเทศไทยได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยทำการนำเสนอรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๓)

- กำหนดให้ในกรณีที่การยางแห่งประเทศไทยจะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้การยางแห่งประเทศไทย นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการรัฐมนตรีในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินกิจการตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๖๕)

๘.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

- บทกำหนดโทษผู้ซึ่งขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคล ที่ได้รับมอบหมายจากการยางแห่งประเทศไทย ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ร่างมาตรา ๖๖)

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณ ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนพัฒนาやりางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรงบไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของการยางแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๑๑ (ร่างมาตรา ๖๗)

- กำหนดให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณ ขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๙)

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

- กำหนดให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของการยางแห่งประเทศไทยที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ การยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๗๐)

- กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรจะโอนไปปฏิบัติงานกับการยางแห่งประเทศไทย และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยแล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

- กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเมืองข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบ้านเมืองข้าราชการ (ร่างมาตรา ๗๒)

- กำหนดให้บรรดาภูมิทั่ว ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของการยางแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๔)

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาigg ก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๕)

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. การกำหนดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร จะเป็นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง อันเป็นผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นระบบครบวงจร มีทิศทางที่ชัดเจน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๒. การรวมภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยางและสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นการยางแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร ถือเป็นการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องยางของประเทศไทยในภาพรวมทั้งระบบ ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ มีทิศทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีเอกภาพในการบริหารงานโดยสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระและมีความคล่องตัว

๓. การกำหนดให้มีการยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางในการรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพ และจัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา ซึ่งมีรายได้ส่วนหนึ่งมาจากค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากบุคคลที่ส่งยางออกนอกอาณาจักร หรือที่เรียกว่าเงิน CESS และจัดสรรงเงินของกองทุนฯ ส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด

และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ถือเป็นการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางให้ดีขึ้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. ในกระบวนการบริหารจัดการกองทุนพัฒนายางพารา ทั้งในส่วนของการกำหนดแหล่งที่มาของเงินกองทุนฯ โดยเฉพาะการเก็บเงินค่าธรรมเนียม (CESS) จากผู้ส่งออกยางออกอาณาจักร จะต้องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและให้นิยามของคำว่า “ยาง” ให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดประเภทของบุคคลที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสม และก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งต่อเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

นอกจากนั้น การจัดสรรงเงินกองทุนฯ เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ควรกำหนดสัดส่วนของแต่ละรายการให้มีความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัย และค่าใช้จ่ายด้านการปลูกทดลอง เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

๒. การกำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการยางของประเทศไทยทั้งระบบ ซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจกรรมของ การยางแห่งประเทศไทยโดยทั่วไป และมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง ในการกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จึงควรกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ มีที่มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการยางของประเทศไทย และสามารถสนองตอบตรงตามความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเดิมการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานาธิบดีเพื่อให้สถาปนาเป็นกฎหมายพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะกรรมการราษฎร (ชุดที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมประธานาธิบดี ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. เสนอโดย นางสาวอรุณี ชำนาญญา สมาชิกประธานาธิบดี พร้อมกับคณะ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมประธานาธิบดี ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. เสนอโดย นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกประธานาธิบดี พร้อมกับคณะ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมประธานาธิบดี ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๔. เสนอโดย นายพิเชฐ์ เชื่อมเมืองพาณ สมาชิกประธานาธิบดี พร้อมกับคณะ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมประธานาธิบดี ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลที่สำคัญดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพด้วยราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกสาร พอกพูน สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยาง

แห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ
พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๘๐ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี
และถือออกเสียง ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณา
ในวาระที่สอง ขั้นคณะกรรมการ โดยถือเอกสารร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการรัฐมนตรีเป็นหลัก
ในการพิจารณา และกำหนดการประชุมต่อไปใน ๑๕ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

* ๑. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ^๒	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายไพบูลย์ ศรีวรวาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายศุภชัย โพธิ์สุ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายพิรพันธ์ พาลุสุ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๖. นายอนันต์ ศรีพันธ์	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๗. นายชนิวารณ์ บุณยเกียรติ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๘. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๙. นางบุญรื่น ศรีเรศ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๑๐. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑๓. นายเอกนภัย พร้อมพันธ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๔. นายวิภูแต่ง พัฒนามุ่งไว	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
* ๑๕. นายวิทย์ ประทักษิณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะกรรมการรัฐมนตรีเสนอซึ่งมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมด จำนวนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของ
แต่ละพระองค์การเมืองหรือกลุ่มพระองค์การเมืองที่มีอยู่ในสภา”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุม^๓
ได้ลงมติตั้ง นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ. แทนนายณัฐาภิ ไสยเกื้อ ซึ่งได้ขอลาออกจากเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

* ๑๖. นายจิรากร โภคสัยเสวี	๑๗. นายเชน เทือกสุบรรณ
๑๘. นายณรงค์ ดุดิง	๑๙. นายธานินทร์ ใจสมุทร
๒๐. นายนันกินทร์ ศรีสรรพางค์	* ๒๑. นายประภาส เอื้องนหัช
๒๒. นายประเสริฐ บุญเรือง	๒๒. นางปานห้าย เสรีรักษ์
* ๒๔. นายพัชโตรดม ลิมปิษฐ์เรือง	๒๕. นายยศพงศ์ นาหันรีบ
๒๖. นายรส มะลิผล	๒๗. นายวิวัฒน์ชัย ໂທระໄວສยะ
๒๘. นายศุภชัย ใจสมุทร	๒๙. พลเรือเอก สุรพล จันทน์เดช
๓๐. นายอิสสระ สมชัย	๓๑. นายซอชาลี ม่าเหรีม

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๑ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๒๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และดออกเสียง ๑ เสียง และส่งให้วุฒิสภา พิจารณาต่อไป^๒ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณา เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ เห็นความชอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนี้ยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๓ และข้อ ๗๗ (๒)^๔ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๑ โปรดดูรายนามของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๗๓)

^๒ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๑๓)

^๓ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

ให้คณะกรรมการอิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประชัยน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติได้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาตามขอบเขตให้คณะกรรมการอิการเสนอญี่ปุ่นวุฒิสภาก่อนได้โดยหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเฉพาะกรณีไปได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการอิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป”

๙ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๙ (๒) กำหนดว่า

“(๒) คณะกรรมการอิการการเกษตรและสหกรณ์

มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทำการ กิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร อาหาร การสหกรณ์การพัฒนาการผลิต การแปรรูป และธุรกิจการเกษตร แนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรคทางการพัฒนาการเกษตร อาหาร การสหกรณ์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง”

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัย และพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อกรอบด้านคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.”

๓. คำประภาก

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติของทุนสหเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติของทุนสหเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติของทุนสหเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔) พระราชบัญญัติของทุนสหเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

๗. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครฟ หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยางและให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละสามสิบต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ท่านนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม่ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของทำการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของทำการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๙. บทรักษาการตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๙. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๙.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

- กำหนดให้ตั้งการยางแห่งประเทศไทย “กยท.” (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้จัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นได้ภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการด้วย

- กำหนดวัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน บริหารจัดการสวนยาง เพื่อการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายแห่งวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศไทยผู้ผลิตยางพาราและองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้มีการลงทุนเกี่ยวกับการอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางภายในราชอาณาจักร

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่กระทำการตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.

การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- ทุนของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ เนพะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

- รายได้ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจกรรมตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

- กำหนดให้รายได้ที่การยางแห่งประเทศไทย ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับ เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จบัญชีปฎิบัติงาน เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือ กองทุนสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๕ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรคหนึ่งแล้ว เหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าว ในวรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐเพิ่งจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

- กำหนดเรื่องเงินสำรองของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมด้าที่ตั้งไว้ เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการเก็บอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่ คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมด้าจะนำออกใช้ได้ก็โดยมติของคณะกรรมการ

- กำหนดให้ทรัพย์สินของการยางแห่งประเทศไทย และกองทุนพัฒนาการยางพารา
ไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

- กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่การยางแห่งประเทศไทย ได้มาจากการให้
หรือซื้อด้วยเงินรายได้เป็นกรรมสิทธิ์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้
ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหา
ประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

๙.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยาง
แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกร
ชาวสวนยางจำนวนสามคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม
การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวน
สามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวน
ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี
กำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัตินามาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาพห้องถื่นหรือผู้บริหารห้องถื่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการที่จะกระทำการ หรือที่จะกระทำการ หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

- กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่ง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๙

- กำหนดให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายยางพารา

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การตัดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

- กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการการยางประเทศไทยโดยอนุโลง (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการการยางประเทศไทยโดยอนุโลง

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของการยางแห่งประเทศไทย ตามที่ได้รับมอบหมายได้ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

- กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตรีกำหนด

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรี (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรี

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตราฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ (๓)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

- กำหนดเหตุแห่งการพันจากตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย
นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการ
พันจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง
- (๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้าง
สิ้นสุด

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีหน้าที่บริหารกิจการของการยาง
แห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการการยาง
แห่งประเทศไทยกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและ
ลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

- กำหนดอำนาจการบริหารงานบุคคลของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย
(ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง
ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็น
พนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป
จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการ
ทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนของการยางแห่งประเทศไทยในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลได้กระทำกิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่ายเดียวเป็นไปตามข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดด้วยไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการคนใหม่ ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน และกำหนดให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

- กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

- กำหนดให้ในการดำเนินกิจการของการยางแห่งประเทศไทยให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ 在การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

๙.๓ หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางผู้ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ได้ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้ออาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในกรณีพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีดั้นยางอายุกว่าสิบห้าปีขึ้นไป หรือดั้นยางทรงดูโถรมเสียหาย หรือดั้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งยางพันธุ์ พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

- กำหนดให้เงินกองทุนพัฒนายางพาราที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอกลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอกลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๙ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

- กำหนดให้บุคคลที่มีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ผู้ใดมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุนเงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้หรือข้ามจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรคหนึ่งได้รายละไม่เกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

- กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได ๆ

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุดหนุน กรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อการยางแห่งประเทศไทยตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๖ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุดสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ใน การพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวย ความสะดวกและปฏิบัติการตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

- กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการการยาง แห่งประเทศไทยกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๗ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด ตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๙.๔ หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

- กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนา ยางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา

การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

- กำหนดองค์ประกอบของกองทุนพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗

- (๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘

- (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน

- (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

- กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พัฒนา Yangpara รวมทั้งการนำเงินกองทุนพัฒนา Yangpara ไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสืบฯปีบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเสนอองบดุลและรายงาน การรับจ่ายเงินของกองทุนพัฒนา Yangpara ในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสืบฯปีบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการการเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุน ในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

- กำหนดให้บุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ให้การยางแห่งประเทศไทย และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งออกใบอนุญาตและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออก ใบอนุญาตและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมที่ไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือ เสียภาษีหักยังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราอัตรายละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภาษีหัก ระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๕ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายได้ไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภาษีหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภาษีหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มีให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจะจัดทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่งกองทุน

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละหกสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน

(๓) จำนวนไม่เกินร้อยละยี่สิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่น ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ การอุตสาหกรรมแปรรูปยาง ขั้นต้น การอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุตสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพ ราคายาง การพัฒนายางพารา การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา yangพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้ออกไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือ (๓) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนพัฒนา yangพาราออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

๙.๕ หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจสั่งให้รังับการส่งเสริมและสนับสนุนได้ ในกรณีที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้จงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ การยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้รังับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

* * * * *

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับ การส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุคราวเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงได้ ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การที่จะ เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๖ หมวด ๖ การร้องทุกข์และการลงเคราะห์

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ การยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ การกำหนด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการลงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การลงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการยาง แห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน สำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการลงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควร แก่การลงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการลงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนด หลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับ การลงเคราะห์และหลักเกณฑ์การลงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

๙.๗ หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงิน ที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับ ในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้แยกเป็นบลงทุนและบทำการ สำหรับบลงทุน ให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบททำการให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงิน ตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยวางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความ อันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

- กำหนดให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของการยางแห่งประเทศไทยทุกปี (ร่าง มาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสาร หลักฐานของการยางแห่งประเทศไทย และให้มีอำนาจสอบถูกประนองกรรมการ กรรมการผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของการยาง แห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงิน เสนอต่อคณะกรรมการรายงานแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งเดือน แปดสิบวันนับแต่วันสืบฯปีบัญชี และให้รายงานแห่งประเทศไทย โฆษณารายงานประจำปี ที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งเดือน แปดสิบวันนับแต่วันสืบฯปีบัญชี และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปีที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

๙.๔ หมวด ๙ การกำกับและควบคุม

- กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของรายงานแห่งประเทศไทย และเพื่อการนี้ จะสั่งให้รายงานแห่งประเทศไทย ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ของรายงานแห่งประเทศไทยได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และ เพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้ง การกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กยท. ได้

- กำหนดให้รายงานแห่งประเทศไทยทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึง ผลงานของ กยท. ในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

- กำหนดให้ในกรณีที่การยางแห่งประเทศไทยจะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการตุรี ให้การยางแห่งประเทศไทย นำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการตุรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการตุรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตุรีได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการตุรีให้ กยท. นำเรื่องเสนอต่อไปยังคณะกรรมการตุรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตุรีได้

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุรี ก่อนจึงจะดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุรีก่อนจึงจะดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ได้

(๑) เพิ่มหรือลดทุน

(๒) ภูมิภาคหรือให้ภูมิภาคเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการตุรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

(๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะกรรมการตุรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

(๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๕) จัดตั้งบริษัทจำกัด

(๖) เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัด

(๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

๙.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

- บทกำหนดโทษผู้ซึ้งขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากการยางแห่งประเทศไทย ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๙.๑๐ บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนพัฒนายางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๑ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

- กำหนดให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้าง ขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการการยาง แห่งประเทศไทยจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้าง ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้าง ขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้น ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวาระคนี้ ไม่ถือว่า เป็นการออกจากงานเพริ่งสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์กรสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงาน ให้แก่ กยท.

- กำหนดให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และ งบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ ราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรี เห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของการยางแห่งประเทศไทยที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของการ ยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และ งบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการ ของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณ หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

- กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไป ปฏิบัติงานกับการยางแห่งประเทศไทย และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดี เจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยแล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจ จะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวาระคนี้ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคย ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับ เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภาระในสามสิบวันนับแต่ วันพ้นกำหนดเวลาตามวาระคนี้

- กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพระทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพระทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพระทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

- กำหนดให้บรรดาภูมิตรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์ หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของการยางแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ บรรดาภูมิตรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์ หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาสก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาสก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอด้วย คณารักษมนตรี (ชุดที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. เสนอด้วย นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. เสนอด้วย นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๔. เสนอด้วย นายพิเชชฐ์ เชื้อเมืองพา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคราชดาพาร์ตี้ กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำงานองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบ

ดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกสาร สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ สรุปประเดิมที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้อภิปรายประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านยานยนต์ประเทศไทยมีพื้นที่การปลูกยางพาราประมาณ ๑๙ ล้านไร่ มีผลผลิต ๓.๕ พันล้านตัน ทำรายได้ ๔.๙ แสนล้านบาท เหตุผลที่สำคัญในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เรื่องการดำเนินการให้ราคายางพารามีเสถียรภาพซึ่งได้กำหนดให้มีคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทยขึ้น มีหน้าที่และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการให้ระดับราคายางมีเสถียรภาพ และส่งเสริมสถาบันเกษตรกรและเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องรับดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อปัจจุบันราคายางตกต่ำลงมาก

โดยเหตุที่ราคายางพาราตกต่ำในครั้งนี้ ทำให้ค่าธรรมเนียมติดค่าธรรมเนียมต่อเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา โดยมีตีเห็นชอบการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง และแนวทางการแก้ไขปัญหาระยะสั้น สำหรับยางแผ่นรวมกวันของสถาบันเกษตรกรที่ยังไม่สามารถขายได้ และให้คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติกำกับดูแลในการรักษาเสถียรภาพราคายางพาราเพื่อช่วยประยุกต์ประยุกต์ในการดำเนินโครงการดังกล่าว

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ดังกล่าวก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำได้ จึงต้องใช้เครื่องมืออีกหลายอย่างเพื่อแก้ไขปัญหา เครื่องมืออีกอย่างหนึ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ฉบับนี้ โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของตัวแทนเกษตรกรเพิ่มมากขึ้นกว่าร่างของรัฐบาล เกษตรกรจะมีสิทธิ์นำเสนอนโยบายเรื่องราคายาง การกำหนดเสถียรภาพราคายาง จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพใน ๓ หน่วยงานหลักให้มีเอกภาพ คือ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยาง โดยเฉพาะเรื่องตลาดกลางยางพารา การกิจกรรมนี้ต้องมาร่วมมือในพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีเอกภาพ โดยต้องให้มีการบูรณาการอย่างจริงจังในอีกหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้ สถาบันวิจัยศูนย์เทคโนโลยีวัสดุแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมการลงทุน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น โดยต้องร่วมมือในด้านการวิเคราะห์วิจัย

เรื่องย่างพาราอย่างครบวงจะทำให้ช่วยแก้ไขปัญหาราคายางได้อย่างยั่งยืน โดยมีข้อสังเกตเพื่อพิจารณาต่อไปในขั้นตอนกระบวนการธิกิการ ดังนี้

๑. เรื่องความเป็นเอกภาพ หากไม่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการเรื่องย่างพารา กระบวนการในการดูแลเรื่องย่างพาราจะมีปัญหาต่อไปในอนาคต เมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้การกิจหลักของสถาบันวิจัยยางจึงต้องเน้นเรื่องการวิจัยและพัฒนาเพื่อทำให้ยางพารามีมูลค่าสูงขึ้น การดำเนินการวิจัยต้องดำเนินการให้สอดรับครอบคลุมทุกด้าน ดังแต่ด้านการผลิต การวิจัยเรื่องไม้ยางว่า ต้นยางคราฟ์ขนาดเท่าใดจึงเหมาะสมที่จะทำให้มีราคายาวยสูง การวิจัยเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ยางภายในประเทศไทย เป็นต้น โดยต้องเพิ่มบทบัญญัติให้มีความชัดเจน และสร้างความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาในการดำเนินการเรื่องนี้ให้มีเอกภาพ

๒. ปัจจุบันไม้มายางพาราเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งของเกษตรกร รัฐบาลต้องมีแนวทางให้ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดกระบวนการดูแลไม้มายางพาราไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างชัดเจน

๓. เรื่องสถาบันเกษตรกรและเกษตรกร ในปัจจุบันมีการจัดตั้งสหพันธ์สหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย สมาคมยางพาราแห่งประเทศไทย สมาคมน้ำยางแห่งประเทศไทย พระราชบัญญัตินี้จึงต้องมีบทบัญญัติที่ส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรเหล่านี้มีความเข้มแข็งต่อไป

๔. เรื่องการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันในทางเศรษฐกิจและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัจจุบันมีสภาพความร่วมมือด้านยางพาระหว่างประเทศไทย (ITRC) อันประกอบไปด้วย ประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ๓ ประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ของโลก โดยต้องทำงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการให้ราคายางมีเสถียรภาพร่วมกัน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสร้างความคล่องตัวในการทำงานของ ITRC โดยต้องส่งเสริมความร่วมมือในองค์กรการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสินค้า กับสหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา เพิ่มอำนาจในการต่อรองให้กับสมาคมผู้ผลิตยางธรรมชาติ ควรกำหนดให้คณะกรรมการยางแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดราคายาง เป็นต้น

๕. เรื่องการวิจัยและการพัฒนาอย่าง ต้องมีบทบัญญัติเรื่องการดำเนินการจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมให้สำหรับการวิจัยโดยเฉพาะ ให้งานวิจัยและพัฒนาและงานตลาดกลางยางพารา เป็นหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงยางแห่งประเทศไทย

๖. ควรมีการส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศไทย โดยให้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ยางในประเทศไทย และเพิ่มมูลค่าของยางพารา เรื่องนี้ควรมีการศึกษามาแล้วและผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายยางแล้ว โดยใช้พื้นที่ขององค์กรสวนยาง ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ ๔ หมื่นไร่ หากนำมาจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๑ พันไร่ จะทำให้นักลงทุนจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้ง นักลงทุนภายในประเทศไทยมาลงทุนมากขึ้น

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การรักษาเสถียรภาพราษฎรยังและดำเนินการให้การบริหารจัดการยางมีเอกภาพ โดยมีภารกิจที่สำคัญ คือ การดำเนินการวิจัยและพัฒนายาง จึงขอฝึกสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการธุรกิจให้พิจารณาอย่างถ้วน อาจมีการทำประชาพิจารณ์และต้องเปิดกว้างให้กลุ่มเกษตรกรและภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในเรื่องยางเข้ามามีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้ได้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

ประเด็นสำคัญที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายอย่างกว้างขวาง

(๑) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ... ที่ผ่านการพิจารณาในสมัยที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้รับการพิจารณาศึกษาอย่างถ้วน และละเอียดรอบคอบ ครอบคลุมทุกประเด็น รวมทั้งมีการทำประชาพิจารณ์ด้วยแล้ว

(๒) ร่างมาตรา ๔ คำนิยาม ของคำว่า “ยางพารา” ไม่ควรกำหนดให้หมายความรวมถึงไม้ยางด้วย เพราะจะทำให้เกษตรกรชาวสวนยางเสียโอกาสในการจำหน่ายไม้ยาง ซึ่งทำให้มีผลกระทบกับรายได้ของเกษตรกร และเป็นการขัดต่อเจตนาของคณะกรรมฯ ของการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพราะวัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทยไม่เป็นเพียงการรวม ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง องค์การสวนยาง และกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางเข้าด้วยกันเท่านั้น แต่ยังเป็นการรวมเอาความคาดหวังของเกษตรกรชาวสวนยางเอาไว้ด้วย เนื่องจากประชาชนวิตกกับปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ปัญหาโรคระบาดที่เกิดขึ้นกับยางพารา และปัญหาความผันผวนของราคายาง โดยต้องการให้ราคายางมีเสถียรภาพ เกษตรกรจึงมีความหวังกับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้

(๓) ร่างมาตรา ๑๗ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ควรมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง ไม่ควรมีรัฐมนตรีหรือตัวแทนของรัฐบาลเข้ามารื้นประชาน ควรเปิดโอกาสให้นำบุคคลผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงมาทำงาน

(๔) ร่างมาตรา ๓๙ ที่กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ สามารถขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ เห็นว่า การกำหนดให้ใช้เกณฑ์ที่ดินจำนวนสองไร่ เป็นกรณีที่ไม่เป็นธรรม และเป็นการกำหนดไว้สูงเกินไป ควรให้อcas ประชาชนที่ยากจน มีที่ดิน ๑ ไร่ ให้ได้รับโอกาสขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

(๔) ร่างมาตรา ๔๙ (๒) ที่กำหนดให้นำเงินของกองทุนพัฒนาやりพารามาใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกยางรายใหม่ โดยเงินในกองทุนนี้เป็นเงินของเกษตรกรชาวสวนยางรายเก่า จึงเป็นกรณีที่ไม่เป็นธรรมกับเกษตรกรรายเก่า รัฐบาลควรใช้เงินงบประมาณ หรือเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่น ไม่ใช่นำเงินส่วนนี้ไปใช้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกยางรายใหม่

(๖) การปลูกยางในภาคอื่น นอกจำกัดภาคใต้ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปลูกยาง มีการกรีดยางก่อนเวลาอันสมควร รัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้ความรู้กับเกษตรกร ต้องดูแลไม่ให้พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ กดราคาน้ำค้างของเกษตรกร ควรดูแล ควบคุม ราคาปุ๋ย ควรช่วยเหลือเรื่องเงินทุนในการปลูกยาง โดยสนับสนุนให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ให้เกษตรกรกู้เพื่อนำไปลงทุนในการปลูกยาง

(๗) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีประโยชน์กับทุกภาคส่วน เป็นการตอบโจทย์ เรื่องการบริหารจัดการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อร่วมศูนย์ข้อมูลและนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพส่งผลกับการบริหาร จัดการยางทั้งระบบ รวมทั้งเชื่อมโยงสะท้อนรา้ายางทั้งในและต่างประเทศ

(๘) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรมีการคุ้มครองแรงงานที่ทำงานเกี่ยวกับการกรีดยางด้วย ควรมีการสร้างหลักประกัน และแนวทางการคุ้มครองแรงงานอย่างมีระบบ

(๙) เรื่องรา้ายางพาราจะมีเสถียรภาพ หรือมีราคางบสูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับกรณี ของสภาพเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวย และเกี่ยวข้องกับอุปสงค์อุปทานด้วย การกำหนดนโยบาย ยางพาราต้องมีความเป็นเอกภาพ ในปัจจุบันที่รา้ายางตกต่ำรัฐบาลควรทบทวนในเรื่องการดำเนินนโยบายที่ผ่านมา

(๑๐) การส่งเสริมให้ปลูกยางพาราในภูมิภาคต่าง ๆ ควรให้หน่วยงานที่มีความรู้ และมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต้องพิจารณาศึกษาอย่างถ้วน ต้องวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตว่า อุปสงค์อุปทานจะเป็นอย่างไร เพราะประเทศไทยต่าง ๆ ทั้งเจ็น มาเลเซีย อินโดนีเซีย ลาว เวียดนาม กัมพูชาต่างเพิ่มพื้นที่การปลูกยาง จะส่งผลกระทบ กับประเทศไทยอย่างไรบ้าง รัฐบาลควรเตรียมตัวเพื่อรับเหตุการณ์ในอนาคต

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายณัฐวุฒิ ไ sideways) กล่าวชี้แจงพร้อมทั้งตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

(๑) เรื่องการรักษาเสถียรภาพรา้ายางพารา ขอชี้แจงว่า เมื่อรา้ายางพาราตกต่ำ เกิดวิกฤติทางรัฐบาลมิได้นั่งนอนใจ ได้มีการปรึกษาหารือกับบุคลากรทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบธุรกิจ ด้านยางพารา ตัวแทนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ได้มีการประเมินสถานการณ์ และกำหนดมาตรการร่วมกันให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสะท้อนปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ได้วิเคราะห์ ประเมินสถานะเหตุที่รา้ายางตกต่ำลง โดยสรุปได้ว่า เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกับเสถียรภาพราคาก

ยางพารา คือ สภาพเศรษฐกิจในยุโรป สถานการณ์ในกรีซ ในสเปน รวมทั้งตลาดหุ้นต่างๆ ทั่วโลก เห็นว่า ราคายางพาราตกต่ำทั่วโลก ไม่ใช่แค่เฉพาะในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในว่ามีวิธีการอย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้ราคายางตกต่ำลงไปอีก คณะกรรมการรัฐมนตรีจึงได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร เพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา อนุมัติวงเงินกู้จากการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาทให้สถาบันเกษตรกร จำนวน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทให้องค์การสวนยางกู้โดยไม่มีดอกเบี้ย เพื่อนำมาแทรกแซงชื้อยางพาราในตลาดเพื่อให้ราคากีบตัวสูงขึ้น แล้วทำให้ราคายาง มีเสถียรภาพ มติคณะกรรมการรัฐมนตรีในครั้งนี้มีที่มาจากการที่เกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อนซึ่งมาชุมนุม กันที่ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา โดยได้นำข้อเรียกร้องดังกล่าว นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายฯ ของชาติ และนำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะกรรมการรัฐมนตรีจึงมีมติอนุมัติตามข้อเรียกร้อง ของเกษตรกรในราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท ซึ่งราคนี้มาจากการเป้าหมายของโครงการนี้ที่มีการหารือ ร่วมกันระหว่าง รัฐ รัฐวิสาหกิจ และเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งมีความเห็นพ้องกันว่า ราคายางพารา ขั้นต่ำที่เกษตรกรเห็นว่าคุ้มทุนอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท

(๒) กรณีที่สมาชิกกล่าวว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเกิดวิกฤติราคายางตกต่ำ รัฐบาล ในสมัยนั้นซึ่งมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ใช้งบประมาณจำนวน ๘,๐๐๐ ล้านบาท สามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จลุล่วงแล้ว แต่ในรัฐบาลชุดนี้กลับต้องใช้งบประมาณถึง ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท จึงขอชี้แจงว่า เป้าหมายในปี ๒๕๕๗ แตกต่างจากเป้าหมายของราคายางพาราในปัจจุบัน เนื่องจากในขณะนั้น (ปี ๒๕๕๗) รัฐบาลมีเป้าหมายราคายางที่ราคากิโลกรัมละ ๘๐ บาท แต่ในสมัยรัฐบาลชุดนี้ (ปี ๒๕๕๕) มีเป้าหมายที่ราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท จึงต้องใช้งบประมาณ แตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

(๓) โครงการรักษาเสถียรภาพราคายางนี้แม้จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ในวงเงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่ได้มีการเบิกจ่ายเงินจำนวนนี้ ในทันทีเมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยจะมีขั้นตอนต่อไป ๑ ของทางราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ๑ ต้องใช้เวลาสักระยะที่เงินจำนวนนี้จะสามารถเบิกจ่ายได้จริง ดังนั้น องค์การสวนยาง และสถาบันเกษตรกรสามารถใช้เงินจำนวนนี้ได้เวลา กีบตัวสูงไปประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ และ ซึ่งทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พยายามเร่งรัด ทุกขั้นตอนเพื่อให้สามารถเบิกจ่ายได้ เมื่อสถานการณ์ล่าช้าและมีปัญหาจึงได้ประสานงาน กับผู้ว่าราชการจังหวัดที่อยู่ในโครงการในฐานะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการระดับจังหวัด ให้รับผลักดันโครงการนี้ให้ดำเนินการไปอย่างรวดเร็วเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ให้มากที่สุด เมื่อเดินหน้าโครงการได้สักระยะประมาณที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการก็มีปัญหา เพราะองค์การสวนยางสามารถซื้อยางในราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท ได้แต่เฉพาะยางของสถาบันเกษตรกร ไม่สามารถเข้าไปซื้อในตลาดกลางยางพาราในราคนี้ได้ จึงต้องแก้ไขปัญหา คือ จะนำข้อเสนอและข้อเรียกร้องของเกษตรกรนำมายกทวนและนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรและสถานการณ์ที่เป็นจริง

(๔) ได้มีการติดต่อกับประเทศสิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ในการประชุมร่วมกันมีข้อเสนอว่า ถ้าสถานการณ์ราคายังไม่ดีขึ้น อาจต้องมีมาตรการลดการส่งออกซึ่วครัว หรือมีมาตรการเร่งรัดการคุ่นสวนยางที่หมดอายุ ให้ผลผลิตต่ำ หากสถานการณ์ราคายังไม่ดีขึ้น อาจต้องมีมาตรการต่อไปคือ การเจรจา กับประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นผู้ผลิตอันดับ ๔ ของโลก เพื่อช่วยกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

(๕) ในขณะนี้ได้มีการติดตามสถานการณ์ราคายางพาราอย่างใกล้ชิด โดยมีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ นักเศรษฐศาสตร์ นักการเงินการคลังเข้ามาระดมสมอง เช่นสมาคมองค์กรธุรกิจ ตัวแทนเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น โดยจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ราคายางสูงขึ้นและมีเสถียรภาพอย่างเร็วที่สุด

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๔๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี และคงออกเสียง ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน กำหนดการประชุมต่อไปใน ๑๕ วัน โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) ร่างมาตรา ๔

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ขอให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” เนื่องจาก พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนาرمณ์เพื่อคุ้มครองคนที่เกี่ยวข้องกับวงการยางพาราอย่างครบวงจรทั้งระบบและเป็นเอกภาพ และในระบบของยางพารานั้นมีได้มีแต่เกษตรกรชาวสวนยาง เจ้าของสวนยาง หรือผู้ประกอบกิจการยางเท่านั้น ยังมีบุคคลกลุ่มใหญ่อีกกลุ่มหนึ่งคือ “แรงงานชาวสวนยาง” มีบทบาทในการเก็บยาง ทำงานอยู่ในสวนยางทั่วประเทศ โดยเฉพาะในภาคใต้ที่มีพื้นที่ทำสวนยาง จำกัดลง จึงเข้ามารับจ้างใช้แรงงานในการเก็บยางได้รับค่าตอบแทนตามแต่จะตกลงกับเจ้าของสวนยาง ทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึง โดยต้องทำงานหนักและเสี่ยงกับปัญหาสุขภาพอนามัย ไม่มีหลักประกันทางด้านสวัสดิการ เพื่อให้มีการคุ้มครองแรงงานชาวสวนยางอย่างเป็นระบบ จึงขอเพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับจ้างทำงานในสวนยาง และได้เขียนทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทยแล้ว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่จะดูแลช่วยเหลือนั้น ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นเป็นผู้กำหนด

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการฯไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” ข้างต้น ขอเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบทนิยามคำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” เป็น “เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยาง

ในส่วนยางที่ทำนั้น และให้หมายความรวมถึงผู้รับจ้างทำงานในสวนยาง การแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนี้ จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด และถูกต้องตามเจตนาการณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๒) ในบทนิยามคำว่า “ยาง” ที่คณะกรรมการอธิการแก้ไขให้หมายความรวมถึง พลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งการแก้ไข ของคณะกรรมการอธิการในส่วนนี้ส่งผลกระทบในร่างมาตรา ๔๗ ที่กำหนดให้บุคคลที่ส่งยางออกนอก ราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้การยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการอธิการมีเจตนาการณ์ ในการแก้ไขอย่างไร และมีแนวโน้มจะให้เก็บค่าธรรมเนียมจากผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์ สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด หรือไม่

คณะกรรมการอธิการ ตอบชี้แจง ดังนี้

การที่สมาชิกขอให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” คณะกรรมการอธิการ ไม่เห็นด้วย เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางเป็นสำคัญ มุ่งคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางเป็นหลัก จึงยุบรวมหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา เพื่อจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น การเพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” คณะกรรมการอธิการเห็นว่าจะเป็นการเพิ่มระบบสวัสดิการสังคมขึ้นอีกกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มแรงงาน ชาวสวนยาง ซึ่งมีระบบกฎหมายที่ดูแลอยู่แล้ว คือ ระบบประกันสังคม จึงไม่ต้องการสร้างระบบ ขึ้นมาดูแลใหม่อีก ใช้กฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้วจะเหมาะสมกว่า และแรงงานชาวสวนยาง มีความแตกต่างจากแรงงานประเภทอื่น กล่าวคือ ได้รับค่าแรงจากการกรีดยางในระบบการแบ่งปัน ผลประโยชน์กับเจ้าของสวนยางตามที่ตกลงกัน เปรียบเสมือนกับเจ้าของสวนยางคนหนึ่งนั่นเอง ถ้าบัญญัติเพิ่มจะแยกไม่อกรากว่าคนไหนเป็นเจ้าของสวนยางหรือคนไหนเป็นแรงงาน จึงเห็นว่าไม่ควร บัญญัติไว้

๒) ร่างมาตรา ๘

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) มาตรานี้เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดสรรเงินกองทุนพัฒนายางพารา ของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย โดยกำหนดว่า จะใช้เงินกองทุนพัฒนายางพารา เพื่อจุดประสงค์ใด ใช้เพื่อประโยชน์ด้านการอุตสาหกรรม ด้านการจัดตั้งตลาดกลางยางพารา ใช้เพื่อดูแลช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นต้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคคล ที่เกี่ยวข้อง จึงขอให้เพิ่มความเป็น (๓/๑) เป็นดังนี้

“(๓/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือแรงงานชาวสวนยาง ด้านการพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญในการทำงาน สวัสดิการสังคม และสุขอนามัย เพื่อยกระดับ รายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น”

โดยมีเหตุผลเดียวกับการให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” ข้างต้น และ เมื่อพิจารณาเรื่องอำนาจของกรรมการยางแห่งประเทศไทยในการจัดสรรเงินกองทุนพัฒนายางพาราแล้ว เห็นว่า เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่เกินวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ คณะกรรมการอธิการจึงควรเพิ่ม

ความตาม (๓/๑) ในมาตรา ๘ ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการอธิการเลึงเห็นถึงความสำคัญของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับยางพารา และให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการยางแห่งประเทศไทย เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณประโยชน์ให้แก่การยางทั้งสิ้น

(๒) การที่คณะกรรมการอธิการแก้ไขเพิ่มเติมความใน (๔) เป็นดังนี้

“(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ”

การที่คณะกรรมการอธิการแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนี้ แสดงว่า การยางแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ในการทำตลาดกลางยางและตลาดกลางไม้ยาง และต้องดำเนินการให้ระดับราคายาง และราคามิ้นยางมีเสถียรภาพด้วยใช่หรือไม่ เพราะตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ “ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

คณะกรรมการอธิการ ตอบชี้แจง ดังนี้

มาตรา ๘ เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์หลักของการยางแห่งประเทศไทย คือ

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน บริหารจัดการสวนยาง เพื่อการวิจัยและการพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

ความใน (๑) นี้ คณะกรรมการอธิการแก้ไขเพิ่มเติมให้ การยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารจัดการสวนยางเพื่อการวิจัยและการพัฒนา โดยจะมี การยุบรวมสถาบันวิจัยยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้ามาร่วมอยู่ในการยางแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ด้านนี้

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบ กิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบ ธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการ ให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

ความใน (๔) นี้ คณะกรรมการอธิการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากต้องการให้มีตลาดกลาง ยางพาราอย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เกษตรกรไม่เสียเปรียบและไม่ถูกพ่อค้ากดราคาอย่าง โดยวัตถุประสงค์ของ (๔) นี้ การยางแห่งประเทศไทยไม่ต้องสร้างตลาดกลางยางพารา แต่ให้การสนับสนุนส่งเสริม และเนื่องจากตามบทนิยาม “ยางพารา” หมายถึง ยางและไม้ยาง ดังนั้น การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการให้ระดับ ราคายางพารามีเสถียรภาพ จึงหมายความว่า ดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางและตลาดกลาง ไม้ยาง และดำเนินการให้ระดับราคายางและไม้ยางมีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

ทั้งหมดเป็นวัตถุประสงค์หลักของการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการธิการจึงไม่เพิ่มแรงงานชาวสวนยาง เพราะถ้าเพิ่มจะต้องไปแก้ไขความไม่มาตรฐานอีกมาก และระบบระหว่างชาวสวนยางกับแรงงานชาวสวนยางมีระบบที่เอื้อกันอยู่แบบแยกจากกันไม่ได้ และดำเนินไปได้ด้วยดี การเพิ่มแรงงานชาวสวนยางจะเกิดปัญหาที่ยุ่งยากมากขึ้น และคณะกรรมการธิการเห็นว่า แรงงานชาวสวนยางรวมอยู่ในระบบของการยางแห่งประเทศไทย อยู่แล้ว ให้ระบบเดินหน้าต่อไป บริหารจัดการในระบบที่มีอยู่จะเกิดความสมดุลมากกว่า การเพิ่มแรงงานชาวสวนยางจึงไม่มีประโยชน์

๓) ร่างมาตรา ๙

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ตามร่างมาตรา ๙ (๒) ที่คณะกรรมการธิการเพิ่มความว่า “เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง” มีความหมายอย่างไร จะมีการสนับสนุนธุรกิจกลุ่มใดบ้าง เนื่องจากเงินของกองทุนพัฒนายางพารานี้ เงินส่วนใหญ่เป็นเงินที่เก็บมาจากค่าธรรมเนียมการส่งออกยาง (cess) ซึ่งเกษตรกรเป็นผู้จ่าย ดังนั้นหากจะนำเงินนี้ไปอุดหนุนกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจ จึงเป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และคำว่าประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราตามมาตรานี้ หมายถึง ภารกิจเดิมขององค์การสวนยางที่ประกอบธุรกิจอยู่แล้วเดิมใช่หรือไม่

(๒) การที่คณะกรรมการธิการเพิ่มความใน (๕/๑) เป็นดังนี้

“(๕/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้มีการลงทุนเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางภายในราชอาณาจักร”

มีความเห็นว่า เป็นกรณีที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์การสวนยางที่นำรายบุรุษไว้ในการยางแห่งประเทศไทย เพราะวัตถุประสงค์เดิมขององค์การสวนยาง คือ ช่วยเหลือและดูแลเกษตรกรชาวสวนยาง แต่การแก้ไขเพิ่มเติม (๕/๑) นี้ เป็นกรณีที่คณะกรรมการธิการให้ความสำคัญกับภาคส่วนอื่น ๆ มากกว่าเกษตรกรชาวสวนยาง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีทุนและมีโอกาสมากกว่าเกษตรกรชาวสวนยาง ประกอบกับการยางแห่งประเทศไทยไม่มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม และประเทศไทยมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลส่งเสริมการประกอบการด้านอุตสาหกรรมซึ่งอยู่แล้ว ช่วยเหลืออยู่แล้ว อาทิเช่น กระทรวงอุตสาหกรรม รัฐบาล BOI เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ดี เงินของกองทุนพัฒนายางพาราเป็นเงินที่มีที่มาจากการเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกยาง (cess) จากเกษตรกรชาวสวนยาง การจัดสรรเงินในกองทุนพัฒนายางพาราจึงควรคำนึงถึงเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลักมากกว่าภาคส่วนอื่น หากต้องการส่งเสริมสนับสนุน ผู้ประกอบกิจการยางหรือการประกอบการอุตสาหกรรม ก็ควรนำงบประมาณของรัฐบาลมาสนับสนุน ส่งเสริมในส่วนนี้ ไม่ควรใช้เงินจากกองทุนพัฒนายางพารา

คณะกรรมการอธิการ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การที่คณะกรรมการอธิการแก้ไขเพิ่มเติมความใน (๒) เนื่องจาก คณะกรรมการอธิการต้องการให้เกิดความชัดเจนว่าการกิจของการยางแห่งประเทศไทยเป็นการส่งเสริม สนับสนุนในการทำธุรกิจเท่านั้น ไม่ใช่ให้การยางแห่งประเทศไทยทำธุรกิจแข่งขันกับภาคเอกชน

(๒) การที่คณะกรรมการเพิ่มความเป็น (๕/๑) เนื่องจากต่อไปประเทศไทยจะส่งออกผลิตภัณฑ์ยางมากขึ้น และลดการส่งออกวัตถุดิบ จะมีการเก็บเงินค่าธรรมเนียมจากผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น จึงส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยด้านผลิตภัณฑ์มากขึ้น การส่งออกวัตถุดิบจำนวนมากเป็นการเสียเปรียบ แต่ถ้าเปลี่ยนเป็นการส่งออกผลิตภัณฑ์จะทำให้มีมูลค่าสูงขึ้น สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ถึง ๗ เท่า เกษตรกรชาวสวนยางจะขายยางได้ราคากลีบขึ้น โดยภาพรวมจะส่งผลดีต่อเกษตรกรชาวสวนยางและประเทศมากขึ้น

๔) ร่างมาตรา ๑๐

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ขอให้เพิ่มความเป็น (๗/๑) ดังนี้

“(๗/๑) จัดทำทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง แรงงานชาวสวนยาง และสวนยาง เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำสวนยาง”

เนื่องจากมีความเห็นว่า การมีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกฝ่ายในวงการยาง จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา แต่ในทางปฏิบัติไม่เคยมีการจัดทำทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับเกษตรกรและพื้นที่สวนยาง มีเพียงข้อมูลประมาณการเท่านั้น ทำให้ไม่มีโอกาสสรับรู้ปริมาณยางและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางโดยเฉพาะเกษตรกร เห็นได้จากการนี้ที่เกิดปัญหาเมื่อเร็ว ๆ นี้ คือ การที่รัฐบาลไปแทรกแซง ราคายาง แต่เมื่อไม่มีทะเบียนเกษตรกร รัฐบาลไปซื้อยางจากบุคคลที่อาจจะมีได้เป็นเกษตรกรชาวสวนยาง ทำให้เกิดปัญหาตามมาว่า เงินที่รัฐบาลนำไปรับซื้อยางเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำนี้ไม่ถึงมือเกษตรกรที่แท้จริง ดังนั้น ต้องมีการจัดทำทะเบียนเกษตรกรไว้และใช้เป็นฐานข้อมูลและเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยางพาราในอนาคต ข้อมูลเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการแก้ไขปัญหา จึงทำให้แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและลุล่วง

(๒) ตามร่าง (๖) ที่กำหนดให้ จัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา บริษัทดังกล่าวมีหน้าที่ทำอะไรไรบ้าง และการที่คณะกรรมการตัดการจัดตั้งบริษัทมหานครออก เพราะเหตุใด

คณะกรรมการอธิการ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การที่คณะกรรมการอธิการตัดความว่า “หรือบริษัทมหานครจำกัด” ออก เนื่องจาก บริษัทมหานครจำกัดมีผู้ถือหุ้นเป็นผู้บริหารบริษัทซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ ถ้ามีการประชุมแล้ว มีคนในบริษัทไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของการยางแห่งประเทศไทย ก็จะเกิดปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของการยางแห่งประเทศไทยต่อไป ประกอบกับบริษัทมหานครจะมีเอกชนเข้ามา

ถือหุ้นด้วยเป็นจำนวนมาก ถ้าหากว่ามีความขัดแย้งกันจะทำให้การดำเนินธุรกิจของการยาง แห่งประเทศไทยเกิดปัญหาด้วย จึงต้องออกไป

(๒) ประเด็นการจัดทำทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง แรงงานชาวสวนยาง และสวนยางเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำสวนยาง กรรมการบริหารแล้วเห็นว่า การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นงานธุรการที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ดำเนินการอยู่แล้วเป็นปกติ ในระดับจังหวัดมีการเก็บข้อมูลว่ามีเกษตรกรกี่ราย กี่ไร่ ไม่มีบิพร่อง จึงไม่ต้องกำหนดเป็นกฎหมายไว้

(๓) การจัดตั้งบริษัทตาม (๖) ปัจจุบันมีการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศไทย หรือ International Rubber Consortium Limited : IRCO โดยมีรัฐบาลของสามประเทศเป็นผู้ถือหุ้น ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศไทยอินโดนีเซีย และประเทศไทยมาเลเซีย เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรที่บริหารจัดการราคายางพาราในตลาดโลกให้อยู่ในระดับที่เกษตรกรผู้ผลิตได้รับผลตอบแทนคุ้มการลงทุนและราคามีเสถียรภาพ

๔) ร่างมาตรา ๑๗

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ขอแก้ไขเพิ่มเติมความใน (๓) เป็นดังนี้

“(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้านายดคน ซึ่งคณะกรรมการต้องแต่งตั้งจากผู้แทนกลุ่มเกษตรกรและหรือสหกรณ์ชาวสวนยางที่จัดทำทะเบียนเป็นนิติบุคคลจำนวนห้าสิบคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนห้าสิบคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ”

เหตุที่ขอแก้ไขเช่นนี้ เนื่องจากต้องการเพิ่มสัดส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในส่วนที่มาจากเกษตรกรชาวสวนยาง เนื่องจากผู้แทนชาวสวนยางทั่วประเทศมีจำนวนมาก และมีการจัดทำทะเบียนเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ สหกรณ์ชาวสวนยาง สหพันธ์ชาวสวนยาง และกลุ่มเกษตรกร กล่าวคือ มีการจัดตั้งองค์กรที่เป็นผู้แทนของชาวสวนยางอย่างชัดเจน ๓ กลุ่ม อยู่แล้ว การเลือกแต่งตั้งเพียงคนเดียวตามร่างของคณะกรรมการรัฐฯ อาจทำให้เกิดปัญหาและไม่ชอบธรรม จึงขอให้เพิ่มเป็น ๓ คน และขอให้เป็นตัวแทนของเกษตรกรจริง ๆ และเห็นว่า การแต่งตั้งกรรมการคนอื่น ๆ เป็นการเรียนรู้ตามรูปแบบ ไม่มีความจำเป็นและไม่มีความรู้ในเรื่องยางพารา ควรตัดกรรมการพวนนี้ออกไปแล้วให้ตัวแทนเกษตรกรเข้ามาแทน ควรให้ความสำคัญต่อเกษตรกรให้มากขึ้น

คณะกรรมการ ตอบชี้แจง ดังนี้

เรื่องการกำหนดจำนวนกรรมการของการยางแห่งประเทศไทยที่กำหนดไว้ จำนวนไม่เกิน ๑๕ คน เนื่องจากต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐาน สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน ๑๕ คน ในความเป็นจริงกรรมการ

ต้องการให้มีตัวแทนจากเกษตรกร ๕ คน แต่ทำไม่ได้ เพราะติดขัดเรื่องดังกล่าว การยางแห่งประเทศไทยรับผิดชอบในการพัฒนายางทั้งระบบ คณะกรรมการชุดนี้จึงต้องมีความหลากหลาย และมีบุคคลหลายระดับเข้ามาเกี่ยวข้อง ต้องพัฒนาในหลาย ๆ ด้านทั้งด้านอุตสาหกรรม พลิตภัณฑ์ยาง การแปรรูป ไม่ได้พัฒนาเฉพาะด้านการเกษตรหรือเกษตรกรเท่านั้น

(๖) ร่างมาตรา ๓๙

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราชภารกิจรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ปลูกใหม่ เป็นกรณีที่มีผลกระทบต่อราคายาง ของประเทศไทยรวม ถ้าส่งเสริมให้ปลูกมากขึ้นทำให้มีผลผลิตมาก ถ้ามีความต้องการน้อยจะทำให้ ราคายางลดลง เป็นเรื่องภาวะความต้องการของตลาดโลกและนโยบายของรัฐบาล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประเทศไทยส่งออกยางพารามีมูลค่าประมาณ ๔.๔ แสนล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่งออกยางพาราประมาณใกล้เคียงกับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่มูลค่าลดลง เพราะราคายางตกต่ำ ทำให้มีมูลค่าเหลือเพียง ๒.๗ แสนล้านบาท ถ้าวันนี้มีการส่งเสริมให้ปลูกยางเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลควรใช้เงิน จากรงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ไปสนับสนุน ไม่ควรนำเงินจากกองทุนพัฒนา ยางพาราตามมาตรา ๔๙ มาสนับสนุน เพราะเป็นเงินของเกษตรกรรายเก่า

คณะกรรมการอธิการ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การที่คณะกรรมการอธิการตัดความว่า “ไม่มีสวนยางมาก่อนแล้ว” ออก เนื่องจาก มีความเห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางในภาคใต้ จะเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีที่ดินเป็นแปลงเล็ก เป็นชาวสวนรายย่อยอาจมีการทำสวนยางแปลงเล็ก ๆ หลายแปลง จึงตัดความต้องกล่าวออกเพื่อให้ บุคคลกลุ่มนี้สามารถขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ได้

(๒) รัฐบาลกำลังดำเนินนโยบายโอนนิ่งพืชผลทางการเกษตรว่าพื้นที่ใดเหมาะสม จะปลูกพืชผลทางการเกษตรชนิดใด รัฐบาลจะสนับสนุนและส่งเสริม เพื่อไม่ให้ผลผลิตล้นตลาด และเป็นนโยบายเร่งด่วน เรื่องนี้รัฐบาลดำเนินการอยู่ในการสนับสนุนให้ปลูกในท้องที่ที่เหมาะสม และในปัจจุบันมูลค่าการส่งออกยาง มีมูลค่าประมาณ ๔ แสนล้านบาทเช่นเดิม

(๗) ร่างมาตรา ๔๙

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราชภารกิจรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) เงินกองทุนพัฒนายางพาราส่วนใหญ่เป็นเงินที่มาจากค่าธรรมเนียม การส่งออกยาง (cess) การจัดสรรเงินตามมาตรานี้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการยาง แห่งประเทศไทย และไม่สอดคล้องกับที่มาของเงินนี้ที่ส่วนใหญ่เป็นของเกษตรกร การจัดสรรเงิน ของกองทุนพัฒนายางพารา เพื่อกำหนดว่าจะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้างนั้น ต้องดูตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ การใช้เงินในกองทุนพัฒนายางพาราก็เพื่อไปทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๒) เดิมเงินค่าธรรมเนียมการส่งออกยาง (cess) เป็นเงินที่ให้สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ใช้ในการบริหารจัดการร้อยละ ๑๐ ให้ใช้เป็นงบในการวิจัยร้อยละ ๕ และให้สงเคราะห์ปลูกแทนร้อยละ ๘๕

(๓) รัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา โดยนำมาร่วมใน (๒) รวมกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ควรแยกงานด้านการวิจัยและพัฒนาออกมาโดยเฉพาะ

(๔) ตามที่เพิ่ม (๑/๑) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน ควรมีการเพิ่มมากขึ้นตามอัตราค่าครองชีพในสถานการณ์ปัจจุบัน ต่อไปในอนาคตถ้าเกิดปัญหา ร้อยละ ๖๕ ที่กำหนดไว้อาจไม่เพียงพอ ต้องแก้กฎหมายที่ยุ่งยากและเสียเวลา และไม่ชอบธรรมที่จะเอาเงินในกองทุนไปรักษาเสถียรภาพราคายาง เพราะราคายางขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านประกอบกัน ทั้งนโยบายของรัฐบาล ความร่วมมือกับต่างประเทศ ภาวะเศรษฐกิจของโลก และกระบวนการที่รัฐบาลต้องส่งเสริม การใช้ยางภายในประเทศให้เกิดเป็นรูปธรรม

คณะกรรมการอิทธิพล ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) เพิ่มความเป็น (๑/๑) เป็นดังนี้

“(๑/๑) จำนวนไม่เกินร้อยละหกสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน”

เนื่องจากปัจจุบันสถิติในการส่งเคราะห์ปลูกแทน คิดเฉลี่ยที่ปีละ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ คิดคำนวณเพื่อไว้เป็น ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ โดยปัจจุบันมีอัตราการจ่ายเงินส่งเคราะห์เรื่องละ ๑๖,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นเงิน ๔,๘๐๐ ล้านบาท คำนวณว่าเก็บเงินค่าธรรมเนียม การส่งออกยาง (cess) ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๓.๑ ล้านตัน คิดค่าธรรมเนียม ๓ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นเงิน ๙,๓๐๐ ล้านบาท เมื่อนำเงินส่งเคราะห์เปรียบเทียบกับเงินค่าธรรมเนียมการส่งออกยาง (cess) ที่เก็บได้ คิดเป็นร้อยละ ๕๑ ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ใช้จริงในการจ่ายส่งเคราะห์ให้เกษตรกร เพื่อปลูกแทน ตามร่าง (๑/๑) คณะกรรมการอิทธิพลจึงคิดเพื่อให้เป็นร้อยละ ๖๕

(๒) แก้ไขเพิ่มเติม (๒) เป็นดังนี้

“(๒) จำนวนเงินหกหมื่นบาท (๖) ไม่เกินร้อยละยี่สิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางห้า ในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการ อื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐาน การปลูกใหม่ การอุดสدهกรรมแปรรูปยางขันตัน การอุดสدهกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุดสدهกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยาง หรือผู้ประกอบกิจการยาง”

ที่กำหนดไว้เช่นนี้เพื่อเป็นการเปิดกว้างให้สามารถนำเงินส่วนนี้ไปทำวิจัย ใช้เรื่องการตลาด การรักษาเสถียรภาพราคายาง ถ้าไม่กำหนดไว้ที่ร้อยละ ๒๐ การรักษาเสถียรภาพ จะทำได้ลำบาก เพราะมีเงินน้อย และปริมาณยางมีมากและเพิ่มขึ้นตลอดเวลาในทุกภูมิภาค จึงต้อง สำรองเงินจำนวนนี้ไว้ เพื่อไว้ใช้ในการรักษาเสถียรภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน ของภาระแห่งประเทศไทย

(๓) ในอนาคตการปลูกใหม่จะลดน้อยลงเรื่อย ๆ เพราะเต็มพื้นที่แล้ว ต่อไปจะไม่มีการปลูกใหม่จะมีแต่การปลูกแทนท่านั้น เงินร้อยละ ๖๕ ทุกปีที่มีเงินเหลือก็จะสะสมไปเรื่อย ๆ ต่อไปในอนาคตจะมีการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการส่งออกจากผลิตภัณฑ์ยางเพาะในอนาคตจะลดปริมาณการส่งออกยางดิบ จึงต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรมีความเข้มแข็ง ให้ก้าวผันจากผู้ผลิตเป็นผู้แปรรูปขั้นต้น หรือเป็นเจ้าของอุตสาหกรรมขนาดเล็ก - กลาง - ใหญ่ ร่วมกับรัฐบาล

๙) ร่างมาตรา ๖๕

เนื่องจากคณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมในร่างมาตรา ๑๐ (๖) เป็นดังนี้

“(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือชิ้นห้ามห้ามสำหรับเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา”

จึงได้ออกแก้ไขความในร่างมาตรา ๖๕ (๕) ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๐ (๖) เป็นดังนี้

“(๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือชิ้นห้ามห้ามสำหรับเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา”

๙) ร่างมาตรา ๗๔

มีสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) การที่กำหนดในบทเฉพาะกาลให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยเป็นการชั่วคราว โดยสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้นานถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีความเห็นว่า บุคคลที่จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยชั่วคราวนั้น จะต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตราฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ ด้วย กล่าวคือ

ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาพห้องถื่นหรือผู้บริหารห้องถื่นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารราชการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

คณะกรรมการบริการ ตอบชี้แจง ดังนี้

การแต่งตั้งบุคคลที่จะปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยชั่วคราวนั้น จะคัดสรรจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และไม่ผลประโยชน์ทับซ้อน

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ข้อพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำประราภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางขัน ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครฟ หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยาง แห้งแล้วให้ หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยห้าสิบต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมด หรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ที่ประชุมสภាផูตแทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิกิจการ

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิกิจการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖ ให้จัดตั้งหน่วยงานชื่นเรียกคละ “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง"

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทย
ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน บริหารจัดการสวนยาง
เพื่อการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่
ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง
และผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด
การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการ
ให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่"

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพาราและองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๕/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้มีการลงทุนเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางภายในราชอาณาจักร

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต้องเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการตามมาตรา ๘ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิทธิต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกรรมติดต่อใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือชิ้นหุ้นชนิดเดียวกันเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ
 (๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต้องเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.

การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายเบื้องตนชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้า Jeedcon ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนห้าสิบคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฏหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔ และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่ เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดทำทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายยางพารา

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและ
คณะกรรมการ

(๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน
การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์
การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการ
ของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคลัง

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ
จ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๙) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน”

มติ ที่ประชุมสภากฎหมายแห่งราชภูมิเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ไม่มีการแก้ไข
ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๙ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒๑/๑) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอธิการ

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๙ ผู้ได้รับมีส่วน益กฎหมายค่าธรรมเนียมที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท ความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวาระหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน
เงินจากบประมาณประจำปี เงินกู้หรือข้าวจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน
ตามวาระหนึ่งได้รายละไม่เกินสิบห้าไร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวาระหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและ
สนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป"

มาตราชุมชนีย์ ที่ประชุมสภาพผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

"มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งย่างพหลศอกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงิน
ค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย
การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า"

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่
บุคคลตามวาระหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มติ ที่ประชุมสภาพัฒนาราชภูมิเห็นชอบด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๑/๑) จำนวนไม่เกินร้อยละหกสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน

(๒) จำนวนเช่นนี้ (๓) ไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการ อื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีศักยภาพ พัฒนา การปลูกใหม่ การอุดสาหกรรมเพื่อขยายชั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุดสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร ชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๑/๑) หรือ (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละห้า ของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๑/๑) หรือ (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติม ในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวาระคนึง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่าย
นั้น ๆ ในปีต่อไป"

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๘ การกำกับและควบคุม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๔	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภा�ผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกรังหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภा�ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๑ โดยไม่มีสมาชิก สภा�ผู้แทนราษฎรแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้น ที่ประชุมสภा�ผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภा�ผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภा�ผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกัน ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๗๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และด้อมอกเสียง ๑ เสียง

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภा�ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๓๐ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภាធิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกรังหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความได้ในได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังชัดແย়งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คำชี้แจง
ความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. ความเป็นมา

ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และมีความสำคัญทางด้านสังคม ทั้งต่อภาคเกษตรกรผู้ปลูกสวนยาง ภาคราชการ และภาคเอกชนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับการผลิตยางพารา

ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแล ยางพาราตั้งแต่การปลูกของเกษตรกรระดับต้นน้ำ ผู้ประกอบการต่าง ๆ ในระดับกลางน้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางระดับปลายน้ำ รวมทั้งการศึกษาวิจัยและการดำเนินธุรกิจทั้งระบบ จำนวนหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการดำเนินกิจกรรมและการกิจภายในได้บังคับกฎหมาย ของตนเอง

ที่ผ่านมา ราษฎรชาวหลายสมัยได้กำหนดนโยบายที่จะผลักดันให้มีการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราของประเทศไทย โดยเพิ่มสัดส่วนการใช้ผลผลิตยางธรรมชาติ ในประเทศไทยมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานที่ผ่านมาประสบปัญหาไม่สามารถทำให้กิจการ ยางพาราดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และยังขาด การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่จะขับเคลื่อนให้ยางพารามีทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และยังยืนยันสอดคล้องกับสถานการณ์ยางพาราของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยเป็นระบบ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบบริหารการจัดการยางพาราใหม่ทั้งระบบ ทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางการบริหารจัดการ และการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับยาง ด้วยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกลไกในการ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

* หมายเหตุ : สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๔.๑.๑ เพื่อให้มีหน่วยงานกลางโดยตรงในการกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงาน และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กิจการยางพาราและธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ

๔.๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔.๑.๓ การประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวจะจะก่อให้เกิดการปฏิรูป และพัฒนายางพาราของประเทศไทยทั้งระบบ และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และพัฒนาสถานบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยางและไม้ย่าง

๔.๒ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่มี

๔.๓ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือข้อบกพร่องอื่นได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต ภาคอุตสาหกรรมยาง ภาคราชการ ที่เกี่ยวข้องมีความเห็นร่วมกันที่จะให้มีการปฏิรูปและพัฒนายางพาราอย่างเป็นระบบ

๕. โครงสร้างผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นอย่างมาก จึงมีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบเพื่อความมีเอกภาพ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และทิศทาง การดำเนินงานเกี่ยวกับยางพารา เพื่อการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว ซึ่งควรเป็นหน่วยงานที่มีความ คล่องตัวในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารจัดการ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

รัฐจำเป็นต้องปฏิรูประบบการบริหารจัดการใหญ่ฯ ๓ ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านวิจัยและพัฒนา และด้านการตลาด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเกษตรกร โดยเกษตรกรต้องปรับวิถีชีวิต ให้มีการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน เกี่ยวข้องกับด้านวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์หลากหลาย และลดต้นทุนของเกษตรกร เกี่ยวข้องกับการตลาด คือให้เกิดตลาดเป็น ๒ ระดับ ตลาดในประเทศไทย และตลาดต่างประเทศ โดยตลาดทั้งสองระดับจะต้องเชื่อมโยงกัน จำเป็นต้องมีองค์กรกลาง เพียงองค์กรเดียวรับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการอย่างเป็นอิสระ คล่องตัวตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา

การอุตสาหกรรม และการตลาด รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุน เกษตรกรและช่วยเหลือเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๖.๒ การบังคับใช้ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยมีบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวข้อง กระทำการต่อสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของกลุ่มบุคคล องค์กร รวมทั้งภาระผูกพันและงบประมาณ ที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยางพาราฉบับนี้ ให้ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ในกฎหมายฉบับนี้

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้มีลักษณะเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา และมีบทบังคับให้บุคคลที่ส่งยาง ออกนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

๗. ความชี้แจ้งของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ฉบับนี้ กำหนดให้มีผลเป็น การยกเลิกกฎหมายจำนวน ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.๒๕๐๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ - ๔) และพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ.๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ และ ๓) และประกาศของคณะกรรมการปัจฉิม ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๕ เนื่องจากมีธุรกิจที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องยางพารา ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง และองค์กรสวนยาง จึงต้องยกเลิกกฎหมายจัดตั้งองค์กร ทั้ง ๒ หน่วยงาน และให้โอนรวมกันอยู่ในกิจการยางแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานเดียว

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการยกกฎหมายฉบับนี้ ในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ สำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์กรสวนยาง กรมวิชาการเกษตรเฉพาะในส่วนของ สถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของการยางแห่งประเทศไทยที่จะต้องโอนมา สำหรับในส่วนของ ภาคเอกชน ได้แก่ บุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียค่าธรรมเนียมให้กิจการยาง แห่งประเทศไทยนำเข้ากองทุนฯ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

การบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยจะมีความเป็นเอกภาพ มีทิศทาง ที่ชัดเจนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับยางพาราจะมีรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

๙. ความพร้อมของรัฐ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยการจัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” ขึ้นเป็นองค์กรใหม่ โดยการยุบหน่วยงานเดิมที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับยางพารา และกำหนดให้โอนทรัพย์สิน อัตรากำลัง พนักงาน และลูกจ้างจากหน่วยงานขององค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรในส่วนของสถาบันวิจัยยาง มาเป็นของ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อไม่ให้เป็นภาระต่องบประมาณ และบุคลากร

๑๐. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดทำทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการยาง

จัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยระบบอย่างครบทวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการอย่างเป็นอิสระ คล่องตัวด้วยตัวตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา การอุตสาหกรรม และการตลาด รวมถึง การส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรให้มีการปลูกแทน หรือการปลูกใหม่ด้วยยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้น และช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

กำหนดให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และให้ กยท. ทารายงานผลการสอบบัญชีและการเงินปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการให้แยกเป็นงบลงทุนและงบททำการ งบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะกรรมการจัดการเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการกิจของ กยท.ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติไว้สองส่วนที่เป็นอำนาจรัฐมนตรีได้แก่การออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะตราเครื่องหมายขององค์กร (กยท.) ส่วนอำนาจของคณะกรรมการจัดการเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการกิจของ กยท.ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรับฟังความคิดเห็น และระดมความคิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทุกสาขา ทั้งภาคเกษตรกร ภาคธุรกิจ และภาครัฐ ต่อแนวทางการปฏิรูประบบการพัฒนายางพาราไทย โดยได้จัดขึ้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๖๘๓ คน และเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาราชภูมิได้จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น ต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร/

ผู้ประกอบการเอกชน/ภาคราชการ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมได้มีการอภิปราย โดยมีข้อสรุป
ในประเด็นแนวทางการปฏิรูป และข้อคิดเห็นซึ่งเป็นประโยชน์ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
ร่างกฎหมายนี้

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลพื้นฐานที่นำเสนอในเอกสารส่วนนี้ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับส่วนภูมิภาค ภารกิจ และโครงสร้าง ของสำนักงานอุตสาหกรรมชั้นนำที่ทำการทำส่วนย่าง ของค่าครองชีพ อาหาร ผู้คน และการใช้จ่าย ตลอดจนรายได้และรายจ่าย ของประเทศไทย ตามรัฐพระราชนิยมพิธีการยามเช้า ประจำเดือน พฤษภาคม พศ. สถานการณ์และแนวโน้มการผลิตและ การตลาดด้านยางพาราในประเทศไทยและต่างประเทศ ตลอดจนรายได้โดยประมาณ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๗ ถึงปี ๒๕๖๙

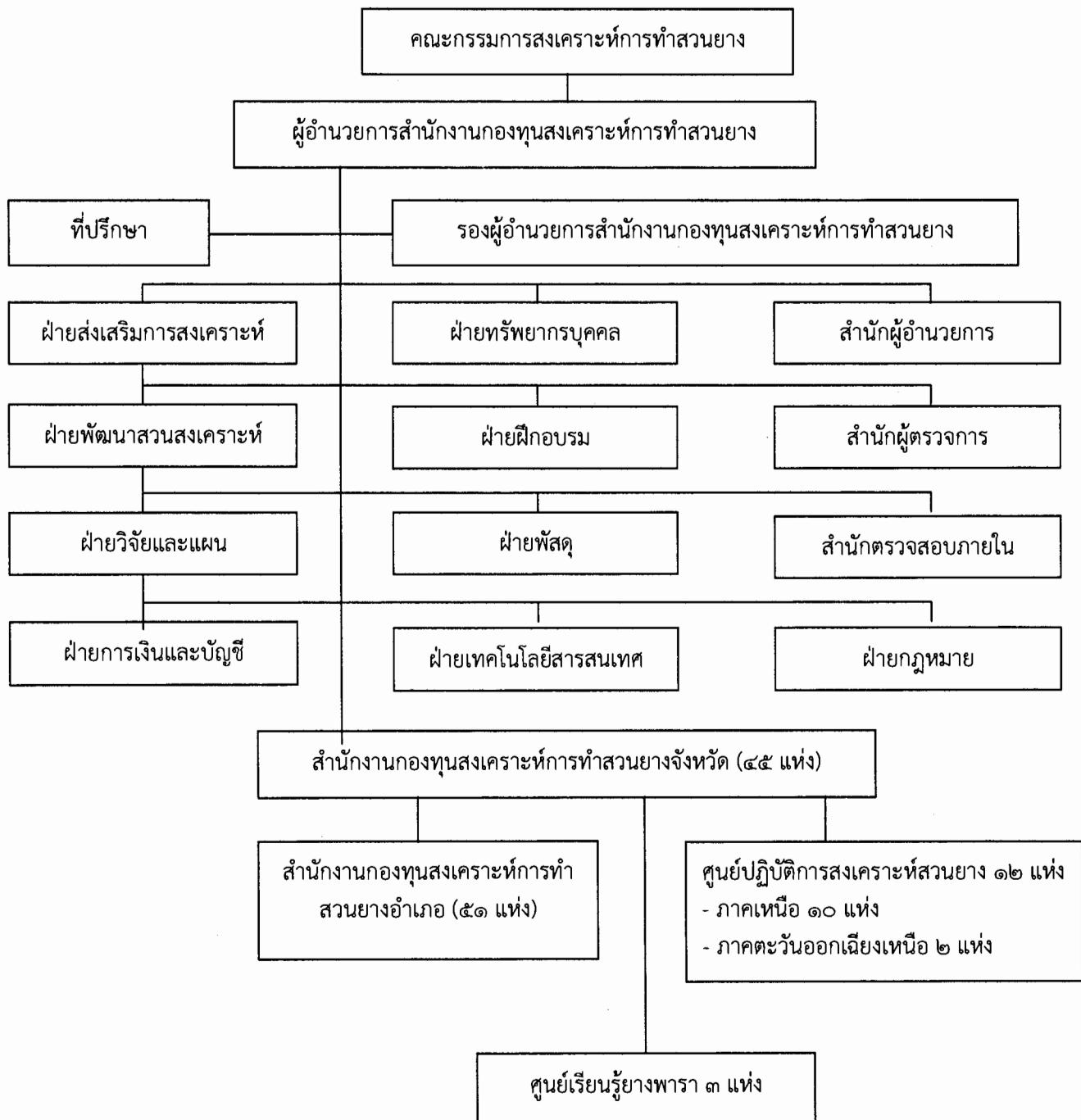
๑. สถานะและภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมชั้นนำที่ทำการทำส่วนย่าง องค์กรการส่วนย่าง สถาบันวิจัยยาง และการรายงานเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมไทย

สถานะ	สำนักงานอุตสาหกรรมชั้นนำที่ทำการทำส่วนย่าง	องค์กรการส่วนย่าง		สถาบันวิจัยยาง	การรายงานเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมไทย (กยท.)
		เป้าหมาย	กลยุทธ์		
ภารกิจ	ดำเนินการส่งเสริมการประปาชนาคน์ ปลูกใหม่ ส่งเสริมน้ำด้านการผลิต การ แปรรูป ซ่อมแซม เกษตรกรรม ชาวสวนยาง ให้รวมตัว จัดตั้ง สหกรณ์ก่อทองส่วนย่าง จัดสร้าง โรงเรือน พลังงานแสงอาทิตย์ ประมงอย่างระดับท้องถิ่น	ประกอบเกษตรกรรม สร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษา ผลิตยางและร่วมค้น ยานครับ น้ำยาชั้น ยางดง ยางเท่ง ยางชนิดดื่มน้ำ ฯ และสร้างประกอบชุมชนของชาวพาก ประดิษฐ์หรือผลิตวัสดุจากยางพารา ผลิตและจำหน่ายพืชผักและสมุนไพร แก้ตัวและกิจการ ซึ่งเป็น วัตถุประสงค์ขององค์กรส่วนย่าง	ค้นคว้าวิจัยและพัฒนาต้นแบบ ต้านเชื้อรบกวน ด้านการตลาด ด้านคุณภาพมาตรฐานและปรับปรุง ผลิตภัณฑ์ยาง ถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เป็นผลงานวิจัยให้สำนักงานอุตสาห สังเคราะห์ทำการทำส่วนย่าง และการส่งเสริม การเกษตรยั่งยืน เช่น การฟื้นฟูดิน กำกับดูแลการรับจำนำพืชผักและสมุนไพร ในการเข้าและออกเยาง การทำยาจ	เป้าหมาย สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สังกัดกระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์	เป้าหมาย เป้าหมาย การบริหารจัดการยางพารา ของประเทศไทยและระบบของค่าครองชีพ บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุน พัฒนายางพารา สร้างเสริมและสนับสนุน ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และขยายผลร่องรอยต่อในประเทศ
ภารกิจ	เป็นรัฐวิสาหกิจ ประสบทักษิณที่ไม่แน่วหมายทำกำไร สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	เป็นรัฐวิสาหกิจ ประสบทักษิณที่ไม่แน่วหมายทำกำไร สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	เป้าหมาย สังกัดกระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์	เป้าหมาย เป้าหมาย การดำเนินการตามกฎหมาย ของค่าครองชีพและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์	เป้าหมาย เป้าหมาย การดำเนินการตามกฎหมาย ของค่าครองชีพและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์

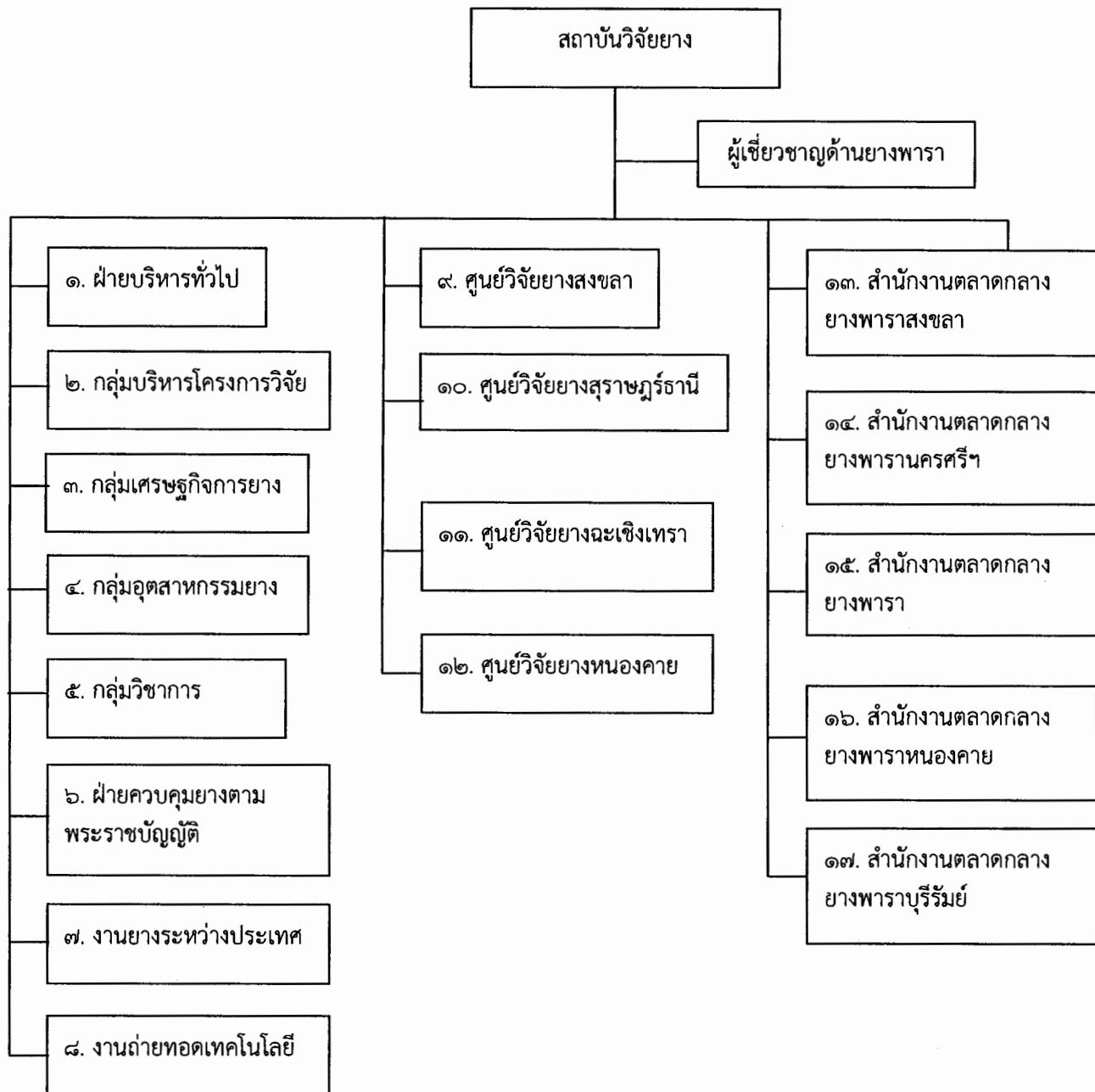
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง	องค์การสวนยาง	สถาบันวิจัยยาง	การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)
	การค้ายาง การบริโภคเพื่อการส่งออก มาตรฐานยาง และประสานความร่วมมือ ด้านยังกับองค์กรระหว่างประเทศ	และให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปร รูป การยุทธนาทรรศน์ การตลาด การประมงธุรกิจ และการดำเนินการ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้ และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ ระดับมาตรฐานคุณภาพตามมาตรฐานสากล และดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ มีการปลูกเชิงพาณิชย์และการค้าใหม่	

๒. โครงสร้างของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยาง

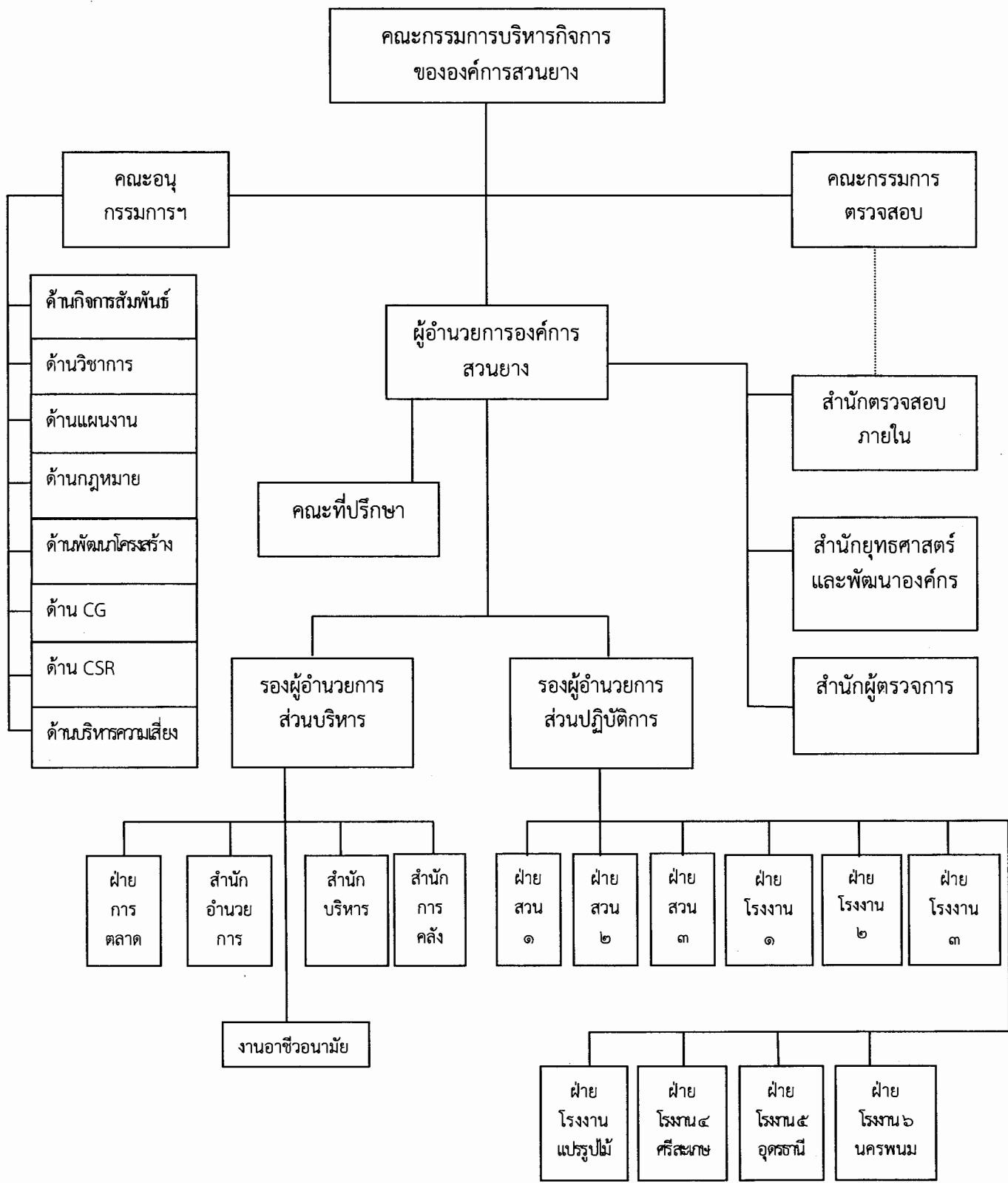
โครงสร้างของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ องค์การสวนยาง

โครงสร้างของสถาบันวิจัยยาง

โครงสร้างขององค์การสวนยาง

๓. สถานการณ์และแนวโน้มการผลิตและการตลาดของยางพาราในประเทศไทยและต่างประเทศ

๓.๑ พื้นที่ปลูกยางของประเทศไทย^{*}

ตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ปลูกยางของประเทศไทยในภาพรวม

ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
๑๗,๒๕๔,๓๑๗	๑๘,๓๙๐,๐๑๑	๑๘,๔๖๑,๒๓๑

ตารางที่ ๒ แสดงพื้นที่ปลูกยางภาคเหนือ

จังหวัด	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
๑. เชียงราย	๑๗๙,๘๘๕	๒๓๗,๐๒๕	๒๔๐,๓๖๔
๒. เพชรบูรณ์	๑๕,๗๕๙	๑๙,๕๘๕	๑๖,๙๘๘
๓. น่าน	๕๔,๖๒๐	๖๔,๕๗๑	๖๖,๕๘๘
๔. พะเยา	๑๒๑,๕๒๐	๑๒๔,๖๘๕	๑๒๔,๙๔๒
๕. พิษณุโลก	๑๕๒,๗๖๘	๑๕๘,๙๑๘	๑๕๙,๖๙๐
๖. อุทัยธานี	๑๒๒,๔๘๗	๑๒๕,๗๗๙	๑๒๕,๑๙๑
๗. ลำปาง	๑๗๗,๕๘๗	๑๙๙,๓๓๒	๑๙๙,๓๓๒
๘. ลำพูน	๙,๓๘๗	๙,๔๑๑	๙,๔๑๑
๙. เชียงใหม่	๓๓,๔๖๕	๓๓,๓๗๙	๓๓,๔๗๙
๑๐. แม่ฮ่องสอน	๓,๒๒๘	๓,๙๐๖	๓,๙๐๖
๑๑. ตาก	๑๙,๐๑๔	๑๙,๑๘๔	๑๙,๑๖๒
๑๒. กำแพงเพชร	๓๔,๒๓๕	๓๕,๘๕๕	๓๖,๕๙๑
๑๓. สุโขทัย	๒๑,๓๙๐	๒๒,๑๐๒	๒๒,๔๔๔
๑๔. แพร่	๑๙,๕๕๒	๑๙,๐๑๐	๒๐,๖๑๕
๑๕. อุตรดิตถ์	๑๙,๓๔๐	๑๙,๗๑๙	๑๙,๗๑๙
๑๖. พิจิตร	๒,๑๕๔	๑๐,๓๘๗	๒,๔๕๙
๑๗. นครสวรรค์	๙,๓๙๑	๑๐,๔๙๔	๑๒,๓๘๓
รวม	๖๙๓,๘๑๙	๘๕๓,๘๕๙	๘๖๗,๔๐๙

* สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สถิติยางไทย: พื้นที่ปลูกยางของประเทศไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ที่ http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm.

ตารางที่ ๓ แสดงพื้นที่ป่าถูกย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
๑. กาฬสินธุ์	๑๔๔,๒๖๘	๑๔๗,๘๗๘	๑๕๕,๒๔๐
๒. ขอนแก่น	๔๔,๒๘๓	๔๗,๖๐๔	๕๓,๓๖๔
๓. ชัยภูมิ	๓๔,๕๗๔	๓๗,๑๖๔	๓๙,๐๒๔
๔. นครพนม	๑๔๘,๑๕๘	๑๗๘,๑๕๘	๑๙๗,๗๑๔
๕. นครราชสีมา	๒๗,๔๕๕	๒๘,๕๓๙	๔๑,๑๕๗
๖. บุรีรัมย์	๑๙๙,๑๓๘	๑๙๔,๖๕๑	๒๑๐,๒๒๓
๗. มหาสารคาม	๔,๕๔๐	๕,๓๑๔	๕,๓๖๐
๘. มุกดาหาร	๑๓๑,๐๖๗	๑๓๕,๒๐๓	๑๓๖,๐๘๓
๙. ยโสธร	๕๗,๑๐๖	๖๓,๘๑๒	๗๐,๑๙๘
๑๐. ร้อยเอ็ด	๒๗,๑๒๓	๓๐,๐๙๑	๓๓,๐๒๓
๑๑. เลย	๔๒๗,๐๘๓	๔๖๑,๙๖๘	๔๗๕,๔๒๗
๑๒. ศรีสะเกษ	๑๙๙,๙๖๖	๑๙๕,๖๗๓	๒๓๑,๒๐๘
๑๓. สกลนคร	๑๙๒,๕๓๑	๒๓๕,๒๖๘	๒๑๐,๔๐๑
๑๔. สุรินทร์	๙๓,๐๗๙	๙๑,๖๘๖	๑๐๓,๐๙๔
๑๕. หนองคาย	๖๔๔,๕๗๓	๘๓๘,๒๙๐	๒๐๔,๓๓๕
๑๖. บึงกาฬ	-	-	๖๗๖,๙๗๙
๑๗. หนองบัวลำภู	๙๘,๑๖๖	๑๐๔,๕๓๕	๑๑๐,๖๐๔
๑๘. อรัญประเทศ	๔๔,๕๓๙	๔๗,๔๕๘	๕๑,๒๒๗
๑๙. อุดรธานี	๓๑๕,๐๔๙	๓๒๕,๙๖๖	๓๓๒,๓๘๓
๒๐. อุบลราชธานี	๑๗๗,๑๕๑	๑๙๙,๘๓๙	๒๐๒,๒๒๓
รวม	๓,๓๖๖,๗๑๔	๓,๔๗๗,๓๐๓	๔,๔๙๔,๐๘๗

ตารางที่ ๔ แสดงพื้นที่ป่าถูกย่างภาคกลาง (ภาคตะวันออก)

จังหวัด	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
๑. กาญจนบุรี	๑๐๒,๗๙๐	๗๓๑,๐๐๐	๗๓๒,๔๐๐
๒. จันทบุรี	๔๗๐,๒๓๔	๔๗๘,๗๙๒	๔๘๔,๗๙๐
๓. ฉะเชิงเทรา	๑๒๒,๑๖๒	๑๒๕,๖๕๓	๑๒๖,๑๒๔
๔. ชลบุรี	๑๙๙,๐๔๓	๑๙๓,๑๙๘	๑๙๖,๑๓๐
๕. ตราด	๒๕๕,๕๑๖	๒๖๘,๑๖๙	๒๖๘,๑๔๕
๖. ปราจีนบุรี	๑๖,๑๖๗	๒๐,๖๑๓	๒๐,๘๘๘
๗. ระยอง	๗๑๙,๖๐๗	๗๔๔,๗๑๘	๗๔๖,๐๗๐
๘. ราชบุรี	๑๕,๐๒๖	๒๓,๙๐๐	๒๒,๘๗๒
๙. สระแก้ว	๓๐,๕๕๓	๓๑,๕๕๗	๓๕,๖๓๕
๑๐. ประจวบคีรีขันธ์	๓๓๐,๐๑๐	๔๔๒,๗๙๓	๔๔๓,๒๗๐
๑๑. เพชรบุรี	๘,๗๖๐	๙,๘๕๕	๙,๙๐๐
๑๒. สุพรรณบุรี	๒,๑๐๐	๒,๔๗๕	๒,๔๖๒
๑๓. ปทุมธานี	-	-	-
๑๔. นครนายก	-	๔๑๑	-
๑๕. ศรีสะเกษ	๖๗๘	๖๗๘	๖๕๗
๑๖. ลพบุรี	๓๙๒	๔๗๑	๔๗๑
รวม	๔,๐๖๓,๔๙๘	๔,๗๙๔,๙๙๓	๔,๗๙๙,๖๔๔

ตารางទี่ ៥ แสดงพื้นที่ปลูกยางภาคใต้

จังหวัด	ปี ២៥៥៦	ปี ២៥៥៩	ปี ២៥៥៥
๑. ยะรังบี	៦៥៣,២៦៥	៦៣៤,៨៨៨	៦៥៣,៧៧៥
២. ชุมพร	៤១៥,៦៦៤	៤៥៧,០៥៧	៤៧០,៩៩៣
៣. ตรัง	១,៣៣២,៤៣២	១,៣១៥,២១០	១,៣៨៣,៤៧៤
៤. นครศรีธรรมราช	១,៤៦៥,៥៦៥	១,៥០៤,០៣១	១,៤៨៤,០៨៤
៥. นราธิวาส	១,០០៥,៨៥៦	១,០០៧,៩៥០	១,០០៧,៩៥៨
៦. ปัตตานี	៣១២,៣៨៤	៣១៥,២៥៦	៣២៥,៧៨៨
៧. พัทุมฯ	៣៥១,០៣១	៨០៤,៨៩៣	៣៥៣,៦១៩
៨. พัทลุง	៥៨៨,៤០៧	៥៨៧,៣១១	៦១២,៥៨៤
៩. ภูเก็ต	៨៥,៨៥៦	៨៥,៨៣៨	៨៥,២២៣
១០. ยะลา	១,០៦០,៩៦០	១,០៥១,០៣១	១,០៥៦,៥៨៤
១១. ระนอง	៩៥៧,៣១៦	៩០៥,៣១១	៩៣៥,៣៨៣
១២. สงขลา	១,៤១២,២៤៥	១,៥៨៨,៥០០	១,៥៧៣,៦២១
១៣. สตูล	៣០០,០១៤	៣២០,២៥៨	៣៣១,២២៣
១៤. ศรีราชาธรานี	១,៨០០,៥១១	១,៨៥៥,៣៧៨	១,៨៥៦,៦៨៨
รวม	១១,៥៧២,៨៨០	១១,៨៨៨,៣៧៥	១១,៨០៦,៨៨២

๓.๒ ความเคลื่อนไหวราคายางพืชต่างๆ (Thailand rubber price) ณ เดือน กุมภาพันธ์

๒๕๕๖

วัน/เดือน/ปี	ห้องถิน		ราค่าประมูล ณ ตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่			FOB. (Bangkok) (บาท)
	ยางแผ่นดิบ (บาท)	น้ำยางสด (บาท)	ยางแผ่นดิบ (บาท)	ยางแผ่น รวมวัน ชั้น๓ (บาท)	น้ำยางสด	
๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๗๙.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๘๗	๘๒.๙๙	-	๙๑.๙๕
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๗.๓๐	๘๒.๐๐	๘๓.๘๖	๘๖.๑๙	-	๙๔.๙๕
๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๓.๓๐	๘๓.๐๐	๘๔.๓๕	๘๖.๕๘	-	๙๖.๗๐
๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๓.๘๐	๘๓.๐๐	๘๔.๘๕	๘๗.๐๙	-	๙๗.๗๐
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๓.๓๐	๘๒.๐๐	๘๔.๘๙	๘๗.๐๙	-	๙๗.๗๐
๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๗.๖๐	๘๗.๐๐	๘๖.๓๗	๘๗.๘๓	-	๙๗.๙๕
๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๕.๐๐	๘๐.๕๐	๘๖.๓๙	๘๔.๐๙	-	๙๔.๕๕
๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๕๐	๘๐.๐๐	๘๔.๙๙	๘๗.๔๙	-	๙๔.๑๐
๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๓.๙๐	๘๐.๐๐	๘๔.๒๙	๘๗.๒๑	-	๙๗.๖๐
๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๘๐	๘๐.๐๐	๘๖.๒๙	๘๔.๐๙	-	๙๔.๕๐
๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๓๐	๘๐.๐๐	๘๖.๒๙	๘๔.๐๙	-	๙๔.๕๐
๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๘๐	๘๐.๐๐	๘๖.๒๙	๘๔.๐๙	-	๙๔.๕๐
๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๓๐	๘๐.๐๐	๘๖.๙๐	๘๔.๕๙	-	๙๔.๙๐
๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๖.๓๐	๘๐.๐๐	๘๗.๗๕	๘๗.๙๕	-	๙๗.๖๕
๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๕.๘๐	๗๙.๐๐	๘๗.๖๗	๘๗.๖๗	-	๙๗.๔๐
๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๕.๘๐	๗๙.๐๐	๘๗.๘๗	๘๗.๘๗	-	๙๗.๑๕
๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๘๔.๕๐	๗๗.๐๐	๘๖.๖๙	๘๖.๖๙	-	๙๗.๑๕

ที่มา : สำนักตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หมายเหตุ : FOB (Bangkok) ส่งมอบล่วงหน้า ๑ เดือน

๓.๓ ข้อมูลสถิติยางแผ่นร่มค้วน (RSS) ณ ตลาดกลางยางพารา (Rubber Market) ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๖^๒

ตลาดกลางยางพารา Rubber Market	ราคายางชื่อขายที่ตลาดกลาง (บาท / กก.) Price (Baht/KG .)					ปริมาณยางชื่อขาย ที่ตลาดกลาง (กก.) Quantity (KG.)
	ชั้น ๑-๓	ชั้น ๔	ชั้น ๕	ชั้น พอง	ชั้น Cutting	
สงขลา	๘๕.๒๓	๘๓.๘๕	๘๓.๔๘	๘๒.๗๒	๘๑.๗๙	๑๔๖,๖๒๐
สุราษฎร์ธานี	๘๕.๒๓	๘๓.๘๕	๘๓.๔๘	๘๒.๗๒	๘๑.๗๙	๒๔,๐๐๐
นครศรีธรรมราช	๘๔.๘๙	๘๓.๘๙	๘๓.๐๑	๘๒.๘๑	๘๑.๘๑	๓๖,๐๐๐
ยะลา	-	-	-	-	-	-
บุรีรัมย์	-	-	-	-	-	-
หนองคาย	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : ยางแผ่นดิบ ปิดประมูลเวลา ๑๐.๓๐ น. ยางแผ่นร่มค้วน เวลา ๑๑.๐๐ น.

^๒ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ราคายาง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ที่ http://www.rubberthai.com/price/price_index.htm.

๓.๔ ข้อมูลสถิติ ราคาปัจจุบันและปริมาณยางแผ่นดิบ (USS) ที่ซื้อขาย ณ ตลาดยางพารา (Rubber Market) ณ วันที่ ๑๖ เมนายนี้

- ๑๗ -

ตลาดยางพารา	ราคากลางที่ตลาดยางพารา (บาท/กก.)				ปริมาณที่ออกขายเพื่อตลาดยางพารา (กก.)				น้ำยาเจล Field Latex
	คุณภาพดี (USS)	ความชื้น ๙-๕%	ความชื้น ๕-๑%	ความชื้น ๑-๐%	คุณภาพดี (USS)	ความชื้น ๙-๕%	ความชื้น ๕-๓%	ความชื้น ๓-๑%	
สหญาดา	๔๗.๔๗	๔๐.๔๗	๔๐.๔๗	-	-	๕,๘๐๐	๑๖,๔๕๐	๑๖,๔๕๐	-
สุราษฎร์ธานี	๔๗.๔๗	๔๐.๔๗	๔๐.๔๗	-	-	๓๐,๐๐๐	๒๔,๕๐๐	-	-
นครศรีธรรมราช	๔๗.๔๗	๔๐.๔๗	๔๐.๔๗	-	-	๒๔,๕๐๐	๑๖,๔๕๐	-	-
ยะลา	๔๗.๐๕	๔๔.๔๕	๔๔.๔๕	๔๔.๔๕	๔๔.๐๐	-	-	-	-
ปัตตานี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หนองคาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-

๓.๕ พื้นที่ปลูกยางของต่างประเทศ*

หน่วย:

๑,๐๐๐ เฮกตาร์

ประเทศ (Country)	ปี (Year)	สวนขนาดใหญ่ (Estate)	สวนขนาดเล็ก (Smallholding)	รวม
บราซิล Brazil	๒๐๑๐	-	-	๑๖๙.๕
กัวเตมาลา Guatemala	๒๐๐๘	๘๑.๕	๔.๕	๙๖.๐
เม็กซิโก Mexico	๒๐๐๗	-	-	๑๑.๒
คามeroon Cameroon	๒๐๐๕	๔๐.๔	๙.๖	๕๐.๐
โกตดิวัวร์ Cote D'Ivoire	๒๐๑๐	๔๙.๗	๓๓๐.๓	๓๗๐.๐
Gabon	๑๙๘๘	๑๐.๐	๓.๐	๑๓.๐
กานา Ghana	๑๙๘๗	๑๖.๑	๐.๘	๑๖.๙
ไลบีเรีย Liberia	๑๙๘๘	๖๐.๔	๔๙.๕	๑๐๙.๙
ไนจีเรีย Nigeria	๒๐๐๘	๖๑.๐	๑๑๒.๐	๑๗๓.๐
콩โก D.R.Of Congo	๑๙๘๘	๒๕.๐	๑๐.๐	๓๕.๐
บังคลาเทศ Bangladesh	๒๐๐๘	๓๓.๑	๒๓.๙	๕๗.๐
กัมพูชา Cambodia	๒๐๑๐	๔๕.๑	๑๑๐.๙	๑๕๖.๐
จีน China	๒๐๑๐	-	-	๑,๐๐๕.๐
อินเดีย India	๒๐๑๐	๗๐.๐	๖๔๒.๕	๗๑๒.๕
อินโดนีเซีย Indonesia	๒๐๑๐	-	-	๓,๔๔๕.๐
มาเลเซีย Malaysia	๒๐๑๐	๖๔.๐	๙๔๖.๔	๑,๐๒๐.๔
เมียนมาร์ Myanmar	๒๐๐๖	๔๖.๐	๔๘.๘	๙๕.๘
ปาปัวนิวกินี Papua N.G.	๒๐๐๗	๓.๓	๒๑.๒	๒๔.๕
ฟิลิปปินส์ Philippines	๒๐๑๐	-	-	๓๗.๐
ศรีลังกา Sri Lanka	๒๐๑๐	๔๗.๑	๗๘.๔	๑๒๕.๕
ไทย Thailand	๒๐๑๐	-	-	๒,๗๘๕.๐
เวียดนาม Vietnam	๒๐๑๐	๓๕๘.๙	๓๘๗.๙	๗๔๖.๗

หมายเหตุ : สวนขนาดใหญ่ (Estate) พื้นที่มากกว่า ๔๐ เฮกเตอร์

* สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สถิติยางไทย: พื้นที่ปลูกยางของต่างประเทศ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ที่ http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm.

๔. องค์การยางระหว่างประเทศ^๔

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กล่าวถึงองค์กรยางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับยางพาราว่า มีหลายองค์กรด้วยกัน แต่องค์กรที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกและมีบทบาทที่สำคัญเกี่ยวข้องกับยางพาราของประเทศไทย มีดังนี้

๑) ANRPC : Association of Natural Rubber Producing Countries : สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ มีวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการในการประสานงานทางด้านนโยบาย และการดำเนินงานผลิตยางและค้ายางของประเทศสมาชิก สนับสนุนส่งเสริมด้านวิชาการ ยางระหว่างประเทศสมาชิก ดำเนินการเพื่อสร้างและยกระดับราคายางธรรมชาติตามความเป็นธรรม และมีเสถียรภาพ ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ได้แก่ จีน กัมพูชา อินโดนีเซีย อินเดีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี สิงคโปร์ ศรีลังกา ไทย และเวียดนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศไทยมาเลเซีย

๒) IRRDB : International Rubber Research and Development Board : สถาบันวิจัยและพัฒนายางระหว่างประเทศ เป็นสถาบันที่ตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของสถาบันวิจัยยางของประเทศไทยต่าง ๆ มีหน้าที่ควบคุม และวางแผนนโยบายการวิจัยและพัฒนายางระหว่างสถาบันที่เป็นสมาชิกและสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ มีสมาชิก ๑๖ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา บราซิล แคนาดา อุรุกวัย โคลอมเบีย ฟิลิปปินส์ ไนจีเรีย ปากีสถาน ศรีลังกา ไทย และเวียดนาม สำนักเลขานุการตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศไทยมาเลเซีย

๓) IRQPC: International Rubber Quality and Packing Conference : คณะกรรมการด้านการหีบห่อและคุณภาพยางธรรมชาติระหว่างประเทศ มีหน้าที่กำหนดระเบียบ กฎหมาย เกณฑ์ กำหนดมาตรฐานยางแผ่นรมควันชั้นต่าง ๆ จัดพิมพ์เป็นคู่มือที่รู้จักกันในนาม ของ “GREEN BOOK” สมาคมยางพาราไทยเป็นสมาชิก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมยาง เพื่อควบคุมด้านการค้าและส่งออกยาง สำนักงานตั้งอยู่ที่สมาคมยางพาราไทย จังหวัดสงขลา

๔) IRA: International Rubber Association : สมาคมยางระหว่างประเทศ มีหน้าที่กำหนดกฎเกณฑ์ทางด้านการค้ายาง สัญญาซื้อขายยาง สมาคมยางพาราไทยเป็นสมาชิก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมยาง เพื่อควบคุมด้านการค้าและส่งออกยาง สำนักงานตั้งอยู่ที่สมาคมยางพาราไทย จังหวัดสงขลา

๕) ISO: International Organization for Standardization : องค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน มีหน้าที่พิจารณากำหนดมาตรฐานสิ่งประดิษฐ์ และผลิตภัณฑ์ วิธีทดสอบคุณภาพทางเคมี ทางกายภาพ ชีวภาพ สุขอนามัยและความปลอดภัย ในการใช้งานและการบริโภค ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์กรนี้โดยมีสำนักงานมาตรฐาน

^๔ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ข้อมูลวิชาการยางพารา ๒๕๕๕.
๙.๑๓๓-๑๓๔.

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรงอุตสาหกรรมเป็นผู้แทนตามข้อบังคับขององค์การ โดย ISO ได้แบ่ง คณะกรรมการวิชาการเป็นหลายคณะตามผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ คณะกรรมการวิชาการด้านยาง และผลิตภัณฑ์ยางเป็นคณะกรรมการคณะที่ ๔๕ (ISO/TC ๔๕) เป็นคณะกรรมการที่พิจารณา มาตรฐานยางและผลิตภัณฑ์ยาง ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงมีประกาศ แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการคณะที่ ๒๕๓ เพื่อพิจารณามาตรฐานที่เกี่ยวข้องที่จะมีผลกระทบ กับอุตสาหกรรมภายในประเทศไทยและการส่งออกต่างประเทศ โดยคณะกรรมการวิชาการที่แต่งตั้งนั้น มีผู้แทนของกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการ และเข้าร่วมการประชุมประจำปีของ ISO/TC ๔๕ ตามความจำเป็นและเหมาะสม สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

๖) ITRC: International Tripartite Rubber Council : สภาไตรภาคียาง ระหว่างประเทศไทย จัดตั้งขึ้นภายใต้แหล่งการณ์ร่วมเมืองบาหลี (Bali Declaration ๒๐๐๑) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประกอบด้วย ผู้แทนจาก ๓ ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ประเทศละ ๓ คน ทั้งภาครัฐและเอกชน รับผิดชอบกำกับดูแลการดำเนินการตามมาตรการ การจัดการด้านปริมาณการผลิต (Supply Management Scheme : SMS) และมาตรการจำกัด ปริมาณการส่งออก (Agreed Export Tonnage Scheme : AETS) รวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการผลิตและการส่งออก รายงานให้คณะกรรมการระดับรัฐมนตรี

๗) IRCo: International Rubber Consortium Limited : บริษัทร่วมทุน ยางพาราระหว่างประเทศไทย เนื่องจากภาวะราคายางลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ จนถึงปี ๒๕๔๔ รัฐบาล ของประเทศไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) ในการจัดตั้งบริษัท ร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศไทย (IRCo) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันราคายางพาราให้สูงขึ้นไปสู่ ระดับที่เกษตรกรขายยางมีกำไรคุ้มกับการลงทุน และรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพ ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ มีทุนจดทะเบียนเริ่มต้น ๑๒ ล้านเหรียญสหรัฐ จากทุนจดทะเบียนเป้าหมาย ๒๒๕ ล้านเหรียญสหรัฐ มีกรรมการบริหาร ๙ คน จากไทย ๕ คน อินโดนีเซีย ๓ คน และมาเลเซีย ๑ คน สำนักงานตั้งอยู่ที่สถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตร

ข่าวจากสื่อมวลชน ความคิดเห็น และรายงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

๑. ข่าวจากสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ อนาคตย่างพาราไทย ภายใต้ AEC เลิกกองทุนส่งเคราะห์ส่วนย่าง^๖

ผศ.ดร.อัทธ พิศาลวนิช คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้เสนอแนะนโยบายเร่งด่วนเพื่อพัฒนาอย่างพาราไทย ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและอาเซียน +๓ (ເກາຫລີ ໄດ້ ປູ້ປຸ່ນ ແລະ ຈິນ) โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางย่างพารา (HUB) เนื่องจากว่าไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกรายใหญ่ซึ่งเป็นจุดแข็งในการสร้างอำนาจต่อรองและเป็นผู้กำหนดราคา อีกทั้งยังจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการผลิตอุตสาหกรรมปลายน้ำของย่างพาราและอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูปย่างพาราอีกทางหนึ่งด้วย รัฐต้องปล่อยให้ราคายางเป็นไปตามกลไกตลาดไม่แทรกแซง แต่ควรหันไปส่งเสริมอุตสาหกรรมปลายน้ำและการสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ยางต่างๆเพื่อช่วยแก้ปัญหาทั้งราคาและการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ อีกทั้งจะต้องเร่งการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย ด้วยการยกย่องพระราชนูญญาติการยางแห่งประเทศไทยให้ยกเลิกกองทุนส่งเคราะห์การทำการสำรวจและองค์กรการสำรวจและให้จัดตั้ง การยางแห่งประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร

อีกส่วนหนึ่งคือ ต้องเร่งพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า หรือ AFET ให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นแหล่งรองรับสินค้าในราคายุติธรรม สร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับเกษตรกร และรัฐควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการหาตลาดใหม่ๆ เพิ่มเติม เช่น ตลาดในกลุ่ม BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน) ซึ่งเป็นประเทศที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ จะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างสัดส่วนการใช้ประโยชน์ในประเทศให้สูงขึ้น ด้วยการลงทุนวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ การแข่งขันให้เกิดการใช้ยางในประเทศเพิ่มขึ้น ลดความเสี่ยงในการส่งออก คิดค้นและพัฒนาผลผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้น เช่น การพัฒนาวัตถุดิบ ยางไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งเป็นนวัตกรรมแบบก้าวกระโดด (Radical Innovation) เช่น อุตสาหกรรมเครื่องสาอางจากสารสกัดเปลือกไม้ย่างพารา เป็นต้น

ปัจจุบันจีนนับเป็นประเทศผู้ใช้ยางพารารายใหญ่ที่สุดในโลก เฉลี่ย ๕ ปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๓ ของปริมาณการใช้ยางพาราของทั่วโลก ๖๐% เป็นการใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ปี ๒๕๕๓ จีนผลิตรถยนต์ ๑๘.๒๖ ล้านคัน ปี ๒๕๕๔ ผลิตรถยนต์ ๑๙.๔๒ ล้านคัน เป็นอันดับ ๑

^๖ ที่มา : สยามธุรกิจ ฉบับวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๕ เข้าถึงจาก <http://www.thai-aec.com/๔๔#ixzz2JteMoxTa>

ของโลก มณฑลที่นำเข้ายางพารามากที่สุดคือ ชานตง ซึ่งเป็นศูนย์กลางผลิตยางรถยนต์ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางที่สำคัญของจีน

ขณะที่พื้นที่ปลูกยางของไทยอินโดนีเซียและมาเลเซียมีมากกว่า ๖๐% ของโลก แต่ปัจจุบันพื้นที่ปลูกยางมาเลเซียลดลงเพราหันไปปลูกปาล์มแทน ถึงกระนั้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๔ พื้นที่ปลูกยางโลกก็เพิ่มขึ้น ๑๔.๒๖% เฉลี่ยปีละ ๒.๗๑% กลุ่มการศึกษายางระหว่างประเทศ (International Rubber Study Group : IRSG) ศึกษาพบว่า ในอนาคตประเทศไทยจะเป็นแหล่งปลูกยางใหญ่ในโลก แต่มาเลเซียเป็นแหล่งปลูกยางในประเทศไทย เช่น พม่า ลาว กัมพูชา เพราะที่ดินในประเทศไทยไม่เพียงพอ

๑.๒ พ่อค้ายางเชิงรัฐแก้วใหม่^๒

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กล่าวถึง การแก้ไขกฎหมายควบคุมลดปริมาณส่งออกยางพาราใหม่ ตั้งใจอนไชต้องสต็อกสินค้าไว้ไม่น้อยกว่า ๘๐ วัน หรือสต็อกไว้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม จึงจะสามารถส่งออกได้ ๙ เท่าของปริมาณที่เก็บ ด้านคณะกรรมการฯ ระบุโครงการลดส่งออกอาจต้องขยายเวลาออกใบอนุญาต ๖ เดือน ซึ่งกฎหมายไม่ใช่จะยกเลิกกันง่ายๆ

นายวารเทพ วงศ์สุทธิกุล ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไทยรับเบอร์ล่าเท็คซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เปิดเผยกับ "ฐานเศรษฐกิจ" ถึงกรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกประกาศกำหนดปริมาณจัดสรรเนื้อยางสำหรับการส่งออก พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ และได้ประกาศออกมาเป็นฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยนายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ อ้างว่าเป็นการปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในเนื้อหาของกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ กรณีผู้ส่งออกยางที่ประสบภัยพิบัติในปี ๒๕๕๔ ให้ยื่นคำร้องพร้อมเอกสารพิสูจน์เหตุการณ์และความเสียหายที่ได้รับได้ที่สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เมื่อเจ้าหน้าที่ได้พิสูจน์หลักฐานแล้ว เห็นว่าได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติจริงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมปริมาณจัดสรรเนื้อยางที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้แก่ผู้ส่งออกยาง โดยไม่นำปริมาณการส่งออกในช่วงปีที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติมาคำนวณด้วย ส่วนในกรณีผู้ส่งออกยางที่มีปริมาณการส่งออกในปี ๒๕๕๔ ไม่เกิน ๑ หมื่นตันต่อปี ซึ่งคณะกรรมการควบคุมยางในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติเห็นชอบแล้วให้ผู้ส่งออกยางดังกล่าวสามารถเลือกใช้ปริมาณส่งออกเฉลี่ยรายเดือน ที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกในปี ๒๕๕๓, ๒๕๕๔ หรือ ๒๕๕๕ (มกราคม-กันยายน) เป็นฐานในการคำนวณปริมาณจัดสรรเนื้อยางสำหรับการส่งออก แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกิน ๑ หมื่นตันต่อเดือน

คำถามที่ตามมาของการแก้ไขประกาศเพิ่มเติมครั้งนี้เพื่ออะไรหรือจะส่งสัญญาณอะไร พระองค์การจำกัดปริมาณการส่งออกยางลด ๑๐% เพื่อดันราคายางในประเทศไทยสูงขึ้นจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ นี้แล้ว และที่แปลกพิลึกไปกว่านั้นคือ การให้ผู้ส่งออกยางที่ต้องการส่งออก

^๒ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ประจำวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖.

ในปริมาณที่เกินគุต้าที่ได้รับการจัดสรรจะต้องเก็บสต็อกไว้มาแล้วไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน โดยจะต้องเก็บสต็อกไว้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ จึงจะสามารถส่งออกໄດ້ ๙ เท่า ของปริมาณยางที่เก็บสต็อกไว้

สำหรับการออกประกาศในครั้งนี้ นายยุทธพงศ์ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕(๒) และมาตรา ๖(๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งการลดปริมาณเป็นไปตามข้อตกลงของสภาคามร่วมมือด้านยางระหว่างประเทศไทย (ITRC) ซึ่งมีสมาชิก ๓ ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ที่มีแผนร่วมปรับลดการส่งออกยางพาราจำนวน ๓ แสนตัน โดยแบ่งเป็นไทย เป้าหมาย ๑.๔๒ แสนตัน ส่วนอินโดนีเซียและมาเลเซียอยู่ที่ ๑.๒ แสนตัน และ ๓.๙ หมื่นตัน ตามลำดับ ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ หากไม่ทำตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกจะมีโทษสูงสุด คือ จำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ขณะที่นายอำนวย ประทานคงจะทำงานด้านยางพารา กล่าวว่า กว้างมาก ดังกล่าวเมื่อประกาศใช้แล้ว ไม่ใช่จะล้มเลิกกันง่ายๆ เพราะถ้าจะยกเลิกก็จะต้องเข้าคณะกรรมการบริหาร เข้าสภาผู้แทนราษฎร และเข้าคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบ จึงมองว่าโครงการดังกล่าวคาดว่า จะขยายเวลาต่อไปอีก ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน – กันยายน ๒๕๕๖

๒. ความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติฯ^๗

๒.๑ สรุปความคิดเห็นจากสรุปผลการประชุมคณะกรรมการบริหารวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๗.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๓๔๐๑ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อวันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๗.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม กรรมการ หมายเลข ๓๔๐๑ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา ๓ คณะกรรมการบริหารวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งสามารถสรุป ความคิดเห็นได้ดังนี้

๒.๑.๑ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้แสดงความคิดเห็นว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทไม่แสวงหากำไร จัดตั้งขึ้นโดย มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๓๓ มีภารกิจหลัก คือ การส่งเสริมให้ทุน สงเคราะห์ปลูกแทน ส่งเสริมการปลูกยางในพื้นที่ปลูกยางใหม่ให้แก่เกษตรกรที่ไม่มีพื้นที่ปลูกยางมาก่อน ปัจจุบันสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีเงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

^๗คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สำนักกรรมการบริหาร ๑ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการบริหารวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร. ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๗.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๓๔๐๑ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา ๓

ประมาณ ๒๕,๐๐๐ พันล้านบาท หากสามารถรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยางเป็นการยางแห่งประเทศไทย ก็จะสามารถนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งภาครัฐสามารถหรือภาคธุรกิจสามารถมาใช้เงินกองทุนนี้ได้ ส่งผลให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางทั้งระบบของประเทศไทยเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๒ ชุมชนสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย ได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ เป้าหมายสูงสุดของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. คือ การให้เกษตรกรมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและมีสติปรารถนาด้านราคายาง แต่เมื่อพิจารณาในหมวด ๒ โดยเฉพาะองค์ประกอบของคณะกรรมการสัดส่วนของตัวแทนเกษตรกรมีเพียง ๑ คน เท่านั้น ซึ่งเป็นสัดส่วนตัวแทนของเกษตรกรที่มีจำนวนน้อยเกินไปในการเข้าไปดูแลรักษาผลประโยชน์ให้แก่เกษตรกร

๒.๒.๓ สมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า เกษตรกรมีความต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ... สามารถผ่านการพิจารณาและมีผลใช้บังคับ เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างยิ่ง และได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ ในหมวด ๒ เรื่องสัดส่วนของคณะกรรมการ สมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทยต้องการให้เพิ่มผู้แทนของสถาบันเกษตรกรแห่งชาติเข้าเป็นคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เนื่องจากจะเป็นผู้รับผิดชอบในการซื้อขายข้อเท็จจริงให้แก่เกษตรกรรับทราบข้อมูลด้านต่าง ๆ และควรให้มีตัวแทนเกษตรกรของประเทศไทย ๑ คน เข้าเป็นคณะกรรมการด้วย ซึ่งในการดำเนินงานเกี่ยวกับยางพาราในปัจจุบัน เกษตรกรมีความสับสน เพราะทั้ง ๓ หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับยางพารา บางครั้งเป็นบุคคลคนเดียวกันที่ดำเนินงานอยู่หลายองค์กร ดังนั้น หากรวมกันเป็นการยางแห่งประเทศไทยได้ ก็จะเป็นการสร้างการบูรณาการทำงาน

๒.๒.๔ องค์การสวนยาง ได้แสดงความคิดเห็นว่า องค์การสวนยาง เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทดำเนินธุรกิจแสวงหาผลกำไร มีสวนยางพาราประมาณ ๔๐,๐๐๐ ไร่ ได้รับผลผลิตแล้วประมาณ ๓๐,๐๐๐ ไร่ มีโรงงานแปรรูปผลิตยางแผ่นร่มควัน ยางเครป น้ำยางขัน ยางผง และยางแท่ง เป็นหน่วยงานที่มีขนาดเล็ก มีบุคลากรไม่เพียงพอต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เนื่องจากองค์การสวนยางเป็นหน่วยงานเดียวในการที่จะดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับด้านยางพาราได้ รวมถึงการกู้ยืมเงินในโครงการเรื่องแก้ไขปัญหารากยางพารา สำหรับความพร้อมในการที่จะต้องถูกควบรวมเป็นส่วนหนึ่งของการยางแห่งประเทศไทยนั้น องค์การสวนยางได้มีการประชุมและทำข้อตกลงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ในการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ก่อนการรวมเป็นการยางแห่งประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว ณ ปัจจุบัน องค์การสวนยางจึงมีความต้องการรวมเป็นการยางแห่งประเทศไทยโดยเร็ว เนื่องจากองค์การสวนยาง ยังคงมีภารกิจเร่งด่วนที่จะดำเนินการหลายประการ

นอกจากนี้ ได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ ในมาตรา ๙ ไม่มีการบัญญัติเรื่องของวัตถุประสงค์ให้ประกอบธุรกิจเอาไว้ แต่กลับมีการนำไปบัญญัติไว้มาตรา ๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในเรื่องอำนาจหน้าที่ จึงควรที่จะบัญญัติถึงเรื่องการดำเนินธุรกิจไว้ในวัตถุประสงค์ในมาตรา ๙ ด้วย

๒.๒.๕ สมาคมยางพาราไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า ยางพาราคือพิชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องที่เป็นเกษตรกร ผู้ประกอบแรงงาน บุคลากรภาครัฐ และบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ประมาณ ๑ ล้านครอบครัว จำนวน ไม่น้อยกว่า ๖ ล้านคนทั่วประเทศ ดังนั้น การพัฒนายางพาราไทยจึงควรเน้นประเด็นดังนี้

(๑) ผลักดันการบูรณาการหน่วยงานยางพาราทั้งหมดเพื่อดำเนินการพัฒนายางพาราอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนายางพาราอย่างครบวงจร

(๒) รัฐบาลต้องมีนโยบายชัดเจนในการเพิ่มการใช้ยางในประเทศเพื่อปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ยางและให้หน่วยงานราชการใช้ผลิตภัณฑ์ยางที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางในประเทศ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางให้ได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีและสิทธิพิเศษอื่นๆ รวมทั้งมาตรการต่างๆ เพื่อจูงใจให้ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ยางพาราเพิ่มขึ้น

(๓) ผลักดันให้บริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ (International Rubber Consortium Limited : IRCO) มีบทบาทในการรักษาเสถียรภาพราคายางให้มากขึ้น

(๔) ภาครัฐควรส่งเสริมการวิจัยเรื่องพันธุ์ยาง ระบบกรีดที่มีประสิทธิภาพและการแปรรูป

(๕) ภาครัฐควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญเพื่อเป็นการต่อยอดและขยายผลการใช้ยางในเชิงพาณิชย์ได้ โดยเฉพาะเรื่องของการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ

(๖) ภาครัฐต้องดูแลกิจการการปลูกยางและการแปรรูปยาง และส่งเสริมให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สนับสนุนเฉพาะอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางเท่านั้น

(๗) ภาครัฐควรให้ความสนใจเรื่องการพัฒนาระบบขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นทางบก หรือทางน้ำ เพื่อรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง

(๘) ภาครัฐควรสนับสนุนการเพิ่มสัดส่วนการใช้ยางธรรมชาติในการผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง และผลักดันการอนุมัติในส่วนของยางพารา เพื่อลดภาวะโลกร้อน

นอกจากนี้ ได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

(๑) เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. บัญญัติให้อำนาจการยางแห่งประเทศไทยในการที่จะประกอบธุรกิจจึงอาจทำให้ผู้ประกอบธุรกิจยางภาคเอกชนได้รับผลกระทบ เนื่องจากเอกชนต้องใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบธุรกิจ แต่การยางแห่งประเทศไทยสามารถใช้เงินกองทุนในการประกอบธุรกิจได้

(๒) การที่การยางแห่งประเทศไทย สามารถออกกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ มาบังคับใช้ต่อผู้ประกอบกิจการยางพารา อาจจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อภาคเอกชนได้

(๓) ควรมีสัดส่วนคณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนจากกิจการยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน

๒.๒.๖ สมาคมน้ำย่างขันไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในเรื่องของการรักษาเสถียรภาพราคายาง ปัจจุบันมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราคายางหลายหน่วยงาน จึงส่งผลให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน และได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ การที่กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากการเก็บภาษีการส่งออก (CESS) ดังนั้น ตามมาตรา ๙ (๒) จึงไม่ควรให้อำนาจการยางแห่งประเทศไทยในการประกอบธุรกิจ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว การยางแห่งประเทศไทยจะสามารถนำเงินกองทุน (CESS) ซึ่งเป็นเงินที่จัดเก็บจากเกษตรกรรมประกอบธุรกิจ แต่หากที่ประชุมยังพิจารณาแล้วเห็นว่าควรคงไว้ ก็ควรจัดสรรเงินกองทุนออกเป็นส่วน ๆ โดยเป็นส่วนที่ใช้ช่วยเหลือเกษตรกร และส่วนที่ใช้ในการลงทุนให้ชัดเจน

๒.๒.๗ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้แสดงความคิดเห็นว่า สถาบันวิจัยยางเป็นหน่วยงานหลักในการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาอย่างครบวงจร ตั้งแต่ งานวิจัยด้านการผลิตยาง ด้านเศรษฐกิจ และการตลาดยาง งานวิจัยอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายาง ซึ่งรวมถึงการแปรรูปยาง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง และมียางพารา ตลอดจนการให้บริการทดสอบยางแห่ง เพื่อการส่งออก การบริการตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ งานตลาดกลางยางพารา และงานถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งในประเทศไทย และองค์กรยางระหว่างประเทศ การค้นคว้าวิจัยและพัฒนาฯได้ดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. ๒๕๔๒ – ๒๕๕๖ เพื่อสนับสนุนเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องกับภาคยางอย่างครบวงจร

โดยมีปัญหาอุปสรรคในการนำผลงานวิจัยใช้ประโยชน์ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

(๑) การถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้พันธุ์ยางและเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม สู่เกษตรกรยังไม่สามารถขยายผลไปทุกพื้นที่ปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรบางส่วนยังขาด ความรู้ ความเข้าใจ ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของเกษตรกรต่ำกว่าที่ควรจะได้รับร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดการประสานและการเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยและงานส่งเสริม อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ปัญหาการกรีดยางต้นเล็กและการกรีดถี่ ซึ่งมีผลต่อผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ รายได้ของเกษตรกรปริมาณผลิตยางของประเทศไทย และส่งผลกระทบโดยภาพรวมของอุตสาหกรรมยาง ทั้งระบบ ตั้งแต่ศักยภาพการผลิต คุณภาพของยางดิบ ผลิตภัณฑ์ยางและอุตสาหกรรมไม้ย่าง จำเป็นต้อง ได้รับการแก้ไขจากทุกภาคส่วน

(๓) ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดระหว่างตลาดกลางยางพารากับตลาด ประมูลยางระดับท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ส่งผลต่อการสร้างความเข้มแข็ง ด้านการตลาดและอำนาจการต่อรองด้านราคา

(๔) ปัญหาความเป็นเอกภาพของข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อ งานวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านยาง เช่น ต้นทุนการผลิตยาง และการจดทะเบียนข่าวสวนยาง เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย จำเป็น ที่ภาครัฐ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสถาบันเกษตรกร ต้องพิจารณาศึกษาร่วมกัน

(๕) ปัญหาการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ การผลิตและการตลาดในปัจจุบัน จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกษตรกร และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการผลิตและการตลาด

(๖) ขาดการพัฒนาต่อยอดผลงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมยางเพื่อขยายผลสู่เชิงพาณิชย์อย่างจริงจัง

นอกจากนี้ ได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

(๑) เมื่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผลบังคับการปฏิบัติงานด้านการวิจัยของกรมวิชาการเกษตรจะยังคงมีอยู่ และดำเนินการต่อไปได้หรือไม่

(๒) หากร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. รวมองค์กรเกี่ยวกับยางพาราทั้งระบบเป็นการยางแห่งประเทศไทย โดยนำสถาบันวิจัยยางของกรมวิชาการเกษตร ไว้ด้วย ก็ควรนำกรมวิชาการเกษตรเข้ารวมอยู่ในการยางแห่งประเทศไทยด้วยเช่นกัน เนื่องจากสถาบันวิจัยยางต้องเชื่อมโยงกับหลายส่วนในกรมวิชาการเกษตร

(๓) การยางแห่งประเทศไทย ควรเป็นองค์กรหลักในการกำหนดยุทธศาสตร์และควบคุมเสถียรภาพของราคายางพาราทั้งระบบ

๒.๒.๔ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นกระทรวงปลายนาทีมีบทบาทน้อยมากโดยเกี่ยวข้องกับยางพาราในเรื่องของการเป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ และทำหน้าที่ในการรวมของเรื่องการดูแล การผลิต และการตลาด ได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ ควรให้ความสำคัญในการรักษาเสถียรภาพราคายางเพิ่มมากขึ้น และองค์ประกอบในเรื่องของคณะกรรมการ ควรมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ด้วย

๒.๒.๕ กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานกำกับดูแลในส่วนของโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรม ได้แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกับสมาคมน้ำยางขัน สมาคมยางพาราไทย และกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

(๑) ในเรื่องของการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพารา นอกเหนือจากที่ระบุไว้ว่าให้การส่งเสริมและสนับสนุนความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางแล้ว เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางและไม้ยางพาราทั้งระบบ ควรจะครอบคลุมถึงหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนผู้ประกอบกิจการยางด้วย รวมทั้ง เรื่องการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพารา ของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปใช้ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งการแปรรูปยางขันดัน การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและอุตสาหกรรมไม้ยางพารา ควรระบุรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณให้มีความชัดเจน

(๒) องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ควรประกอบด้วยผู้แทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมยางและไม้ยางพารา ทั้งจากภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรชาวสวนยาง และในส่วนของกรรมการจากภาคอุตสาหกรรม ควรประกอบด้วย ตัวแทนจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมทั้งอุตสาหกรรมยางและไม้ยางพาราทั้งระบบ ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนของผู้แทนจากภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรมและผู้แทนเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความสมดุลกัน

(๓) เนื่องจากการยางแห่งประเทศไทยเกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรมยางและไม้ยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายนา ทั้งเรื่องการเกษตร อุตสาหกรรม และพาณิชย์ ดังนั้น ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติร่วมกัน เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างบูรณาการ และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

(๔) ในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยให้สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน รวมทั้ง ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา เนื่องจาก การยางแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยาง และเมี้ยงพาราของประเทศไทย จึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมยางและเมี้ยงพารา ของประเทศไทยในภาพรวม โดยไม่ควรประกอบการในธุรกิจที่เอกชนได้ประกอบการอยู่โดยทั่วไปแล้ว

๒.๙.๑๐ สมาคมยางพาราไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า บริษัทฯไม่เคล้นตลาด แต่มีการปรับตัวตามอุปสงค์ (demand) และอุปทาน(supply) ซึ่งหากอุปทาน (supply) มาก ก็จะมีผลให้ราคายางลดลง การปรีดยางหรือการปลูกยางจะลดน้อยตามไปด้วยเนื่องจากสารณรัฐประชานจีน เป็นผู้ต้องการยางรายใหญ่ของโลกมีตลาดรับซื้อ ส่วนใหญ่ยุโรป ซึ่งยุโรปกำลังเกิดปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้ยางค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก อนึ่ง นโยบายของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคายาง โดยการใช้เงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาปริมาณยางที่ล้นตลาดได้ และหากเศรษฐกิจยุโรปดีขึ้น ในปี ๒๐๑๓ คาดว่าปริมาณการใช้ยาง จะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งก็จะสามารถนำยางที่ค้างสต็อกออกมากขายได้

๒.๙.๑๑ สำนักงานเลขานุการ บริษัท ร่วมทุนยางพาราฯ แห่งประเทศไทย จำกัด ได้แสดงความคิดเห็นว่า จากการที่ราคายางพาราได้มีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง จากสาเหตุ ดังกล่าวทั้งสามประเทศจึงรวมกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจการต่อรองในเรื่องราคางานผู้ใช้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพราคายางพาราของประเทศไทยผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก โดยเฉพาะไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยรัฐบาลทั้งสามประเทศจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพาราฯ แห่งประเทศไทย (จำกัด) โดยในส่วนประเทศไทย กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้แทน ผู้ถือหุ้นหลังปี ๒๕๔๐ มีการนำมาตรการควบคุมการขยายพื้นที่ปลูกยางให้เหมาะสมกับความต้องการ ของโลก และในช่วงระยะเวลาที่ยางมีราคาตกต่ำ เนื่องจากการบิดเบือนราคainตลาดโลก ก็จะใช้ มาตรการการชะลอการส่งออกตามข้อตกลงของแต่ละประเทศ รวมทั้ง มาตรการเข้าไปซื้อขายยาง ในตลาด

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาจังไม่มีมาตรการดำเนินการใด ๆ ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม เพราะมีการนำมาตราการควบคุมการขยายพื้นที่ปลูกการลดลง การส่งออกชั่วคราวมาใช้ปัญหาในปัจจุบัน คือ บริษัทฯ ไม่มีงบประมาณเข้ามาซื้อยาง เมื่อเกิดปัญหาราคายางตกต่ำ ซึ่งหากรัฐบาลทั้งสามประเทศ มีข้อตกลงร่วมกันที่จะผลักดันที่ให้มีการจัดตั้งกองทุนรักษาเสถียรภาพราคายางก็จะสามารถแก้ไขปัญหา ดังกล่าวได้

ซึ่งได้มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้คือ ในมาตรา ๔๓ ได้ระบุให้มีการจัดตั้งกองทุน แต่ไม่มีความชัดเจนว่าเป็นกองทุนอะไร มีการแบ่งเงินทุนในลักษณะสัดส่วนอย่างไร มีการจัดสรรเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพาราหรือไม่

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องมีการกำหนดอย่างชัดเจนในการจัดตั้ง กองทุนเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา เพื่อนำไปใช้แก้ไขปัญหาอย่างพารามีราคากตกต่ำ และเมี้ยงมีราคากลางๆ ก็จะเก็บค่าธรรมเนียมเข้ากองทุน

๒.๒.๑๒ กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
เป็นที่รวมของกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ขณะนี้มี ๔๒ กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์
กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง กลุ่มอุตสาหกรรมชีเมเนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมไม้และโรงเรือนฯลฯ ฯ
ลักษณะการทำงานของบางกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ในรูปแบบของ คลัสเตอร์ (cluster) เช่น เรื่องยาง
จะมียางและไม้ยางพารา ดังนั้น สภาอุตสาหกรรมจึงไม่ได้ดูเฉพาะกิจการใดกิจการหนึ่ง แต่ต้องดูกิจการ
ต่อเนื่องทั้งหมด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและทุกคนได้ประโยชน์ร่วมกัน กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์
ยางที่สภาอุตสาหกรรมดูแลเป็นกลุ่มปลายน้ำ โดยซื้อยางแผ่นบางแห่งนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์
นโยบายของกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยางจะเน้นเกี่ยวกับ
อุตสาหกรรม การวิจัย ในทุกด้านทั้งในผลิตภัณฑ์ การตลาด และด้านกฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ
ที่จะทำให้เกิดความก้าวหน้า เช่น บริษัทยางล้อ ซึ่งเป็นบริษัทจากต่างประเทศเป็นกลุ่มที่ใช้ยางพารา
มากที่สุดร้อยละ ๖๐-๗๐ บริษัทยางขนาดกลางหนึ่งบริษัทจะใช้งบประมาณในการวิจัยประมาณ ๗๐๐
ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท เพราะมีความเห็นว่าจะทำให้บริษัทเกิดความเจริญ
ซึ่งผลิตภัณฑ์ยางจะเป็นการวิจัยในทุกด้านทั้งในผลิตภัณฑ์การตลาดระบบกฎหมาย เรื่องที่สอง คือ เรื่อง
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพกลางน้ำ และปลายน้ำ ปัญหาของกลางน้ำคือคุณภาพของยางแผ่น
ยังไม่สม่ำเสมอ ทำให้มีผลกระทบกับผู้ผลิตปลายน้ำ ขณะนี้คุณภาพของยางแห่งก่อนข้างสม่ำเสมอ
เรื่องที่สาม คือ เรื่องกฎระเบียบทั่วไป เช่น กฎระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ที่มีกฎหมายควบคุมราคา
สินค้าในการควบคุมราคายางล้อรถยนต์ ซึ่งอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องควบคุมราคา เนื่องจากมีการ
แข่งขันทางด้านราคายุ่งแล้ว ซึ่งราคาก็จะทอนตันทุนในการผลิต

นอกจากนี้ ทางกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
จำนวนผู้แทนของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีน้อยเกินไปควรปรับเพิ่มให้ครอบคลุม
ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบันมีการนำยางธรรมชาติมาผลิตถุงมือยางลดลง ซึ่งเกิดจากมีการนำยาง
สังเคราะห์มาผลิตถุงมือยางมากขึ้น เพราะยางสังเคราะห์มีราคาถูกกว่ายางธรรมชาติ โดยยางสังเคราะห์
ราคาตันละ ๑,๒๕๐ เหรียญสหรัฐ ขณะที่ยางธรรมชาติราคาประมาณตันละ ๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ
ปัจจุบันโรงงานผลิตยางสังเคราะห์ทั่วโลก ๗ บริษัท มีกำลังการผลิตประมาณ ๘๐,๐๐๐ ตันต่อเดือน
โดยร้อยละ ๘๕ ถูกนำมาใช้ในการผลิตถุงมือยาง จึงควรมีการสนับสนุนให้ปลายน้ำหันมาใช้ผลิต
จากยางธรรมชาติเพิ่มมากขึ้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาถึงแนวทางที่จะทำให้โรงงานผลิต
ถุงมือยางใช้ยางธรรมชาติในการผลิตมากขึ้น เพราะถ้าหากมีการใช้ยางสังเคราะห์ทดแทนยางธรรมชาติ
มากขึ้น ก็จะส่งผลกระทบต่อราคายางในประเทศ

ขณะเดียวกันก็ควรมีการส่งเสริมต้นน้ำในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยาง
โดยทำให้ต้นยางโตเร็วขึ้น มีน้ำยางมากขึ้น มีต้นทุนถูก(er) ซึ่งจะทำให้ใช้พื้นที่เพาะปลูกลดลงและสามารถ
นำพื้นที่ทางการเกษตรไปใช้ในการเพาะปลูกพืชเกษตรอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้ ยังทำให้สามารถแข่งขัน
กับยางสังเคราะห์ได้ ปลายน้ำต้องพัฒนาโดยการใช้ยางธรรมชาติซึ่งสอดคล้องกับเจตนาرمณ์ของการใช้
เงิน CESS อย่างไรก็ตาม การนำเงินจากกองทุนมาใช้ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ
ขوبกร่องที่สำคัญ คือ ไม่ได้มีการระบุอย่างชัดเจนว่าจะมีการนำเงินของกองทุนไปใช้อย่างไร มีการ
ระบุเพียงแต่ว่าการนำไปใช้กับต้นน้ำ

ขณะที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีการระบุให้มาจากการน้ำ และปลายน้ำเพียง ๑ คนเท่านั้นทั้งนี้ ควรจะมีตัวแทนจากสภากาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตัวแทนจากผู้ผลิตยางน้ำ ตัวแทนจากผู้ผลิตยางแห้ง และตัวแทนผู้ผลิตถุงมือยางด้วย

๒.๒.๓ สมาคมธุรกิจไม้ยางพาราไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า ควรมีการแก้ไขบทนิยามของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยพ.ศ. ในร่างมาตรา ๔ เนื่องจากมีการนำไม้ยางเข้าไปรวมไว้กับยางพารา ซึ่งการนำไม้ยางไปรวมไว้นั้น เดิมที่จุดประสงค์ที่แท้จริงของร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นการรวบรวมกฎหมายขององค์กรรัฐเข้าด้วยกัน ๘ ฉบับ โดยในวาระเริ่มนี้ไม่เคยมีไม้ยางเข้ามาเกี่ยวข้องในร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากว่าอุตสาหกรรมไม้ยางแตกต่างกับอุตสาหกรรมยางพาราโดยสิ้นเชิง และอุตสาหกรรมไม้ยางจะถูกควบคุมโดยเครื่องครัดจากการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงไม่สามารถนำไปเปลี่ยนแปลง หรือควบคุมไม้ยางได้อย่างแท้จริง อีกทั้งไม้ยางเมื่อผ่านไป ๒๕ ปีแล้ว ถือเป็นผลประโยชน์ของเกษตรกรในการที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายไม้ยาง แต่หากมีการนำไม้ยางไปรวมกับยางพารา จะทำให้เกษตรกรและผู้ประกอบการต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมด้วย

ทั้งนี้ ได้มีข้อสังเกต ดังนี้คือ ควรตัดคำว่า “ไม้ยางพารา” ออกจากคำนิยามของร่างพระราชบัญญัติฯ จากกรณีที่กรมวิชาการเกษตร ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ เป็นการรวมหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมาไว้ในองค์กรเดียวกัน แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการระบุถึงการให้ความช่วยเหลือฝ่ายอุตสาหกรรม มีเพียงแต่ระบุว่าขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด ดังนั้น ควรจะมีการแบ่งหมวดหมู่การเก็บเงินและใช้เงินอย่างชัดเจนโดยเงินที่เก็บจากกลุ่มอุตสาหกรรมใดก็ให้ใช้เกี่ยวนี้องกับอุตสาหกรรมนั้น เช่น เพื่อการบริหารจัดการกองทุนและโครงการร้อยละ ๑๕ เพื่อการผลิตร้อยละ ๗ ส่วนที่เหลือก็นำไปใช้เพื่ออุตสาหกรรมที่ได้มีการเก็บเงินข้ากองทุนเป็นการเฉพาะ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดอัตราการเก็บเงินให้เหมาะสมสมกับอุตสาหกรรมแต่ละประเภท

๒.๒ สรุปความคิดเห็นจากสรุปผลการนำเสนอ เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยพ.ศ.” ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. น. น. ห้องวิชาการ หมายเลข ๑๐๗ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภากําชับ

เมื่อวันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. น. ห้องวิชาการ หมายเลข ๑๐๗ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภากําชับ ๒ คณะกรรมการเสริมสร้างความรู้ในวงงานนิติบัญญัติ ในคณะกรรมการวิชาการของวุฒิสภาได้จัดโครงการเสนอร่างกฎหมายที่สำคัญ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการนำเสนอในครั้งนี้ ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร และสมาคมน้ำยางขันไหย ซึ่งสามารถสรุปความคิดเห็นของตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ได้ดังนี้

“ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา. สรุปผลการนำเสนอ เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยพ.ศ.” ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. น. ห้องวิชาการ หมายเลข ๑๐๗ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภากําชับ ”

๒.๒.๑ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง นายวิทย์ ประทักษิณ
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันมีหน่วยงาน
ที่ดูแลรับผิดชอบงานเกี่ยวกับยางพารา ๓ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง องค์กรสวนยาง และสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ใน การเสนอร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งรัฐบาลในขณะนั้น เห็นว่า ยางเป็นพืชเศรษฐกิจ
ที่สำคัญ รวมทั้งเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้สูงให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก จึงได้มีการตรา^๑
ร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์จะบูรณาภรณ์ทั้ง ๓ หน่วยงาน เพื่อจัดตั้งเป็นการยางแห่ง^๒
ประเทศไทย (กยท.) เนื่องจากปัจจุบันองค์กรที่เกี่ยวข้องกับยางพาราค่อนข้างกระจัดกระจาย หากมีการ
รวมเป็นหน่วยงานเดียวกันจะทำให้การทำงานมีเอกภาพมากขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุน
เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒.๒.๒ สมาคมน้ำยางขันไทย นายชำนาญ นพคุณชร อุปนายกสมาคม
น้ำยางขันไทยและสมาคมยางพาราไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า ดังนี้

(๑) การบูรณาภรณ์สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์กรสวนยาง
และสถาบันวิจัยยางนั้น ได้มีข้อสังเกตว่า สถาบันวิจัยยางจะต้องมีการโอนบุคลากรซึ่งจะต้องโอนมาอยู่
กับการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ด้วยความสมควรใจนั้น หากมีบุคลากรสมัครใจที่จะโอนจำนวนน้อย
และการโอนสินทรัพย์ซึ่งโดยหลักต้องโอนมาทั้งหมดจะมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดการบูรณาภรณ์
อย่างสมบูรณ์ครบรอบหรือไม่

(๒) คำนิยาม ในมาตรา ๕ ตามพระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ใช้คำว่า “เจ้าของสวนยาง” ส่วนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ใช้คำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง”
ซึ่งคำนิยามทั้ง ๒ คำนี้ อาจจะเกิดปัญหาหรือไม่เกิดก็ได้

(๓) วัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) มีภารกิจที่เปิดกว้างมาก
เกินไป

(๔) เงินค่าธรรมเนียม ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดอัตราไว้
เพียงแต่กำหนดว่าอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะทำให้เกิดช่องว่างในการ
กำหนดอัตราได้ก็ได้

(๕) สัดส่วนคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ประกอบด้วย
ข้าราชการ ๖ คน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๗ คน ควรเพิ่มสัดส่วนในภาคเกษตรกรและผู้ประกอบการ

(๖) บทเฉพาะกาล เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการ
ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการที่เป็นข้าราชการประจำ จำนวน ๖ คน และรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้หน้าที่
ประธานชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการ โดยทำหน้าที่สรรหาผู้ว่าการ ซึ่งการสรรหาดังกล่าว
อาจจะเกิดปัญหาหรือไม่ก็ได้

๒.๒.๔ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร นายพิเชฐฐ์ พร้อมมูล
นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้คือ^๓
ในส่วนของสถาบันวิจัยยาง ขณะนี้ได้ทำความสะอาดเข้าใจกับข้าราชการและพนักงานทั่วไปในระดับหนึ่งแล้ว
ส่วนใหญ่สมัครใจที่จะโอนย้าย ๘๐ - ๙๐%

นอกจากนั้น ในเรื่องการโอนทรัพย์สินไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ อย่างไรก็ตาม ถ้าการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เกิดขึ้นแล้ว ไม่ได้หมายความว่าจะมีการปิดกั้นไม่ให้สถาบันวิจัยยาง ทำงานวิจัย การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ต้องให้เงินสนับสนุนกรมวิชาการเกษตรทำงานวิจัยต่อเนื่อง ส่วนบุคลากร เช่น นักวิจัยถ้าไม่ได้โอนย้ายและสมควรใจอยู่กรมวิชาการเกษตร ก็ยังสามารถทำงานวิจัย ต่อไปได้

๒.๒.๕ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมเสวนา

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งระบบ แต่ถ้าจากคำนิยามของร่างพระราชบัญญัติ อาจไม่ สะท้อนให้เห็นว่าชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรชาวสวนยางจะดีขึ้นหรือไม่

๒. คำนิยาม “ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง ซึ่งต่อไปการขายไม้ยาง ต้องเก็บค่าธรรมเนียมเพราไม้มายังมีการส่งออก ผลที่ตามมาคือ เกษตรกรขายไม้ยางได้ราคาน้อยลง เนื่องจากผู้ส่งออกต้องคำนวนภาษีรวมไว้ ในการนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม (เงิน CESS) นั้น ปัจจุบัน คณะกรรมการวิสาหกิจการผู้ผลิตยางพารา ร่างพระราชบัญญัติฯ ของสภาพัฒนาระยะยาวได้แก้ไขเป็น ไม่เก็บเงิน CESS สำหรับ “ไม้ยาง” ส่วนผลิตภัณฑ์อ้างจะเก็บเงิน CESS หรือไม่เก็บก็ได้ โดยเป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓. คำนิยาม “สวนยาง” และ “เกษตรกรชาวสวนยาง” ซึ่งคำนิยามเหล่านี้ ก่อให้เกิดความสับสน เช่น เจ้าของสวนที่อยู่ไกล ไม่ได้ไปทำสวน แต่ให้ผู้จัดการไปทำสวนยางแทน กรณีนี้จะเรียกว่าเป็นเจ้าของสวนยางพาราหรือไม่ จึงอาจทำให้เกิดปัญหาที่ต้องตีความกฎหมายต่อไป

๔. การบริหารเงินกองทุนของการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ในส่วนที่เป็น ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ๑๕% นั้น บางปีอาจได้เงินมากหรือน้อยแตกต่างกันไป เงินเหล่านี้เป็นเงินเดือน หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และเงิน CESS ซึ่งเดิมไม่ได้ส่งคืนให้รัฐ ส่วนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) บริหาร ส่วนที่เหลือให้ส่งเป็นรายได้ของรัฐ ดังนั้น เงินในส่วนนี้ควรจะ นำมาใช้เพื่อการศึกษาวิจัย

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดที่เชื่อมโยงไปยัง สภาพเกษตรกร ทั้งที่กฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเกษตรกรอย่างแท้จริง

๖. การส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา จะต้องคำนึงถึงระบบ นิเวศน์ อีกทั้งยังเป็นสาเหตุของการบุกรุกป่าต้นน้ำ

๗. การโอนย้ายบุคลากร โดยเฉพาะข้าราชการของสถาบันวิจัยยางจะโอนย้าย ไปด้วยหรือไม่ และองค์ความรู้เรื่องการวิจัยจะหยุดหรือไม่เนื่องจากองค์ความรู้อยู่ที่ตัวบุคลากร

๓. รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนายางพารา” โดยคณะกรรมการอธิการ การเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภा^๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการอธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภा ได้มอบหมายให้
คณะกรรมการอธิการพิจารณาศึกษาและติดตามการพัฒนายางพารา ในคณะกรรมการอธิการเกษตร
และสหกรณ์ วุฒิสภा ดำเนินการศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับยางพารา
ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องและจัดทำข้อเสนอแนะ
การแก้ปัญหาและการพัฒนาอย่างเป็นระบบครบวงจร ซึ่งคณะกรรมการอธิการฯ ได้มีประเต็ง
ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การพัฒนายางพาราที่ต่อเนื่องอย่างยั่งยืน ดังนี้

๑) ด้านการส่งเสริมการผลิตยางพารา

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการวิจัย
และพัฒนาพันธุ์ยางใหม่ ๆ ที่ให้ผลผลิตสูงและเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น และการวิจัย
และพัฒนาเทคโนโลยีการกรีดยางเพื่อลดการใช้แรงงานคนที่มีแนวโน้มขาดแคลนมากขึ้นในอนาคต
ตลอดจนการสนับสนุนองค์ความรู้ด้านการผลิตแก่เกษตรกร เช่น การวิเคราะห์ดิน การใช้ปุ๋ยที่เหมาะสม
เป็นต้น และดำเนินการส่งเสริมองค์ความรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้านประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่
มีการสนับสนุนการใช้กล้ายางที่เพาะต้นตอด้วยเมล็ดพันธุ์พื้นเมืองและนำยางพันธุ์ดีมาติดต่อ โดยเฉพาะ
การติดต่อในแปลงปลูกทำให้ต้นยางมีรากแก้ว เจริญเติบโตได้เร็ว และต้นยางไม่คื่นล้มง่าย นอกจากนี้
รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางในช่วงที่รอผลผลิต โดยให้
ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปลูกพืชเชิงมายางและพืชร่วมยาง พร้อมทั้งหาตลาดรองรับ
ผลผลิตที่ได้จากการเสริมรายได้ของเกษตรกรด้วย

๒) ด้านการสนับสนุนการแปรรูปยาง

หน่วยงานที่ทำหน้าที่วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางควรให้ความสำคัญการเพิ่มมูลค่ายาง
โดยเฉพาะการส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากสารที่ไม่ใช่เนื้อยางในน้ำยาง
(Non-rubber constituents) เพราะสามารถสร้างมูลค่าอย่างมหาศาล ความมุ่งเน้นส่งเสริม
และสนับสนุนงานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ได้จริง และที่สำคัญควรดำเนินการ
ปรับปรุงพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้สามารถนำเงินลงเ gereห์
(CESS)^๖ มาใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางให้มากขึ้น นอกจากนี้
ควรดำเนินการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางของผู้ประกอบการไทยในด้านการวิจัย
และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยการนำค่าใช้จ่ายจากการทำงานวิจัยมาหักลดหย่อนภาษีได้ด้วย รวมทั้ง
ดำเนินการจัดตั้งหรือจัดสรรงองทุนเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อการจัดทำ
วัตถุดิบในการผลิตและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

^๕ คณะกรรมการอธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภा. รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนายางพารา”. ๒๕๕๔. น. ก-๑.

^๖ เงินลงเ gereห์ (CESS) เก็บจากผู้ส่งออกยาง农กรชาติอาณาจักรในอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยการ
อนุมัติของคณะกรรมการรัฐมนตรี

๓) ด้านการส่งเสริมการตลาด

ไทยควรเปิดตลาดใหม่ในต่างประเทศให้กว้างขวางมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากตลาดหลักหากเกิดปัญหาในอนาคต และการสร้างความแข็งแกร่งให้ตลาดในประเทศไทยเป็นแหล่งอ้างอิงรายางในตลาดโลก ทั้งนี้ ควรเร่งขยายและประสานเครือข่ายตลาดให้เกษตรกรรายย่างได้ในราคาน้ำที่เป็นธรรมและสูงใกล้เคียงกันทั่วประเทศ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้ขยายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยภาครัฐต้องเป็นผู้นำการใช้ยางในประเทศซึ่งควรกำหนดคุณสมบัติของงานก่อสร้างและช่อมบำรุงต่าง ๆ เช่น การสร้างถนน การทำฝายยาง และท่อร่องน้ำ เป็นต้น ให้มีส่วนประกอบของยางพาราเป็นส่วนผสมในงานดังกล่าว

๔) ด้านการพัฒนาบุคลากร

ไทยยังขาดบุคลากรด้านยางในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่นักวิจัยที่ปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ หลักสูตรนักศึกษาด้านยางและอุตสาหกรรมยาง บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในโรงงานตั้งแต่ผู้ควบคุมการผลิตจนถึงคนงาน ควรเร่งแก้ไขปัญหานี้โดยเร็ว โดยเฉพาะข้าราชการที่ทำงานวิจัยด้านยางพาราที่ต้องใช้ระยะเวลาที่ศึกษายาวนานกว่าจะได้ผลงาน รัฐวิหารมาตราการสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรดังกล่าวให้ได้รับผลตอบแทนจากการปฏิบัติงานเทียบเท่าอุปนิสัย ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.) ที่มาซื้อขายต่อคุณอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและติดตามการพัฒนายางพารา ได้เห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวและประสานขอให้กรมวิชาการเกษตรจัดทำคำขอพร้อมรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาการจ่ายผลตอบแทนแก่ข้าราชการที่ทำงานในสายงานวิจัยต่อไป ประเด็นต่อมาเกี่ยวกับบุคลากรด้านการส่งเสริมการทำสวนยาง ปัญหาคือการขาดแคลนผู้นำความรู้และข้อมูลการบริหารจัดการสวนยางไปถ่ายทอดสู่เกษตรกรผู้ปลูกยาง เนื่องจากหน่วยงานที่มีภารกิจในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับยางในปัจจุบันมีอยู่ ๒ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และกรมส่งเสริมการเกษตร ทั้งนี้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีข้อจำกัดในความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ สามารถดูแลเกษตรกรได้เฉพาะในส่วนของสวนยางเคราะห์ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๘ รวมทั้งสวนยางปลูกใหม่ตามมาตรา ๒๑ ทวิ แต่หากเป็นสวนยางที่เกษตรกรสมัครใจปลูกเองซึ่งปัจจุบันมีอยู่ประมาณ ๗ ล้านไร่ที่ไม่เข้าข่ายอยู่ในความดูแลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

อีกประเด็นที่สำคัญสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรส่งเสริม และให้ความสำคัญแก่บุคลากรให้มีความรู้ทางวิชาการด้านยางเพื่อจะได้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง นอกจากนี้ ยังมีกำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๕๖๑/๒๕๓๖ มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดูแลและส่งเสริมการทำสวนยางทุกพื้นที่ทั้งหมดอย่างครบวงจร จึงทำให้ปัจจุบันกรมส่งเสริมการเกษตรไม่มีภารกิจในการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางสู่เกษตรกรเท่าที่ควร ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรทบทวนคำสั่งดังกล่าวที่มอบหมายภารกิจในการส่งเสริมเรื่องยางให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดูแลเพียงหน่วยงานเดียว โดยให้กรมส่งเสริมการเกษตรเข้ามามีบทบาทการส่งเสริมเรื่องยางด้วย เพราะบุคลากรของกรมส่งเสริมการเกษตรมีกระจายทุกตำบลทั่วประเทศ เพื่อช่วยดูแลเกษตรกรที่อยู่นอกเหนือการส่งเคราะห์กว่า ๗ ล้านไร่ ได้อย่างทั่วถึง เพื่อที่เกษตรกรจะได้มีความรู้ในการบริหารจัดการสวนยางอย่างถูกต้อง ประเด็นสุดท้าย การพัฒนาและส่งเสริมงานวิจัยของภาคเอกชนของอุตสาหกรรมยางนั้น

ความมีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้แก่ภาคเอกชนหันมาสนใจด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมากกว่าที่จะมุ่งเน้นการทำธุรกิจเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยการนำมาตรการทางภาษีมาใช้เป็นแรงจูงใจ เช่น การนำค่าใช้จ่ายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมย้อนภาษีได้ เป็นต้น เพื่อนำมาสู่การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ในอนาคต

๕) ด้านองค์กรบริหารจัดการและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พระราชบััญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ควรดำเนินการปรับปรุงโดยเฉพาะที่มาของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางที่ต้องมีความหลากหลายทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร และต้องมีความโปร่งใสปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง ซึ่งการดำเนินการสงเคราะห์การทำปลูกยางในพื้นที่แห่งใหม่ควรแก้ไขให้สามารถที่จะนำเงินลงصرفาร์ด (CESS) มาใช้กับการสงเคราะห์การทำปลูกในพื้นที่แห่งใหม่ได้ นอกจากนี้ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับยางที่ใช้บังคับในปัจจุบันควรมีการปรับปรุง เช่น กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาง หรือปรับปรุงมาตรฐานถุงมือยางให้อีกอำนวยต่ออุตสาหกรรมยางของประเทศไทย ส่วนที่กำลังยกร่างอยู่ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย ควรมีการกำหนดบทบัญญัติและมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถบริหารจัดการและพัฒนายางทั้งระบบได้ตามวัตถุประสงค์

นอกจากนี้ ควรมีกลไกการบริการจัดการยางพารา^๗ เพื่อให้มีองค์กรที่กำกับดูแลงานพัฒนายางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจรและมีเอกสารนำมามาสู่การขับเคลื่อนการดำเนินตามยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๖ โดยเสนอให้มีรูปแบบกลไกการบูรณาการยางพาราเป็น๒ ทางเลือก ได้แก่

(๑) รวมหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายกัน ซึ่งจะทำให้การทำงานด้านยางพารามีการบูรณาการทำงานอย่างมีเอกภาพ แต่อาจมีข้อจำกัดเรื่องการรวมหน่วยงานเนื่องจากวัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกันรวมทั้งจัดให้มีกฎหมายการจัดตั้งผลตอบแทนและสวัสดิการ

(๒) จัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการยางพารา ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและบูรณาการแผนงานของทุกหน่วยงานและจัดทำงบประมาณบูรณาการเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนายางพาราอย่างครบวงจร โดยควรมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชนสถาบันการศึกษา และผู้แทนเกษตรกรชาวสวนยาง โดยมีหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นฝ่ายเลขานุการ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการขับเคลื่อนการพัฒนายางพาราของประเทศไทย ควรจัดทำเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ซึ่งจะมีผลใช้บังคับแก่ส่วนราชการโดยทั่วไป

๖) ด้านการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความตระหนักรู้รู้บ้าล โดยให้ยกประเด็นยางพาราขึ้นเป็นวาระแห่งชาติ ด้วยเหตุผลความสำคัญของยางพาราที่สร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย และยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ส่งออกสำคัญของประเทศไทยซึ่งมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย ดังนั้น รัฐควร มีกลไกบริหารจัดการยางพารา เพื่อให้มีองค์กรที่กำกับดูแลงานพัฒนายางพาราของประเทศไทยทั้งระบบ

^๗ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา. รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนายางพารา”. ๒๕๕๕.

อย่างครบรอบและมีเอกภาพ นำมาสู่การขับเคลื่อนการดำเนินตามยุทธศาสตร์พัฒนาระบบฯ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ ทั้งนี้ อาจดำเนินการรวมหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายกัน หรือจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการยางพารา ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและบูรณาการแผนงานของทุกหน่วยงานและจัดทำงบประมาณบูรณาการ โดยการจัดทำเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. เพื่อจะมีผลบังคับแก่ส่วนราชการโดยทั่วไป หรือดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยเสนอให้รัฐบาลแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์ยางพารา พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ หากมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์จะได้รายงานต่อรัฐบาลเพื่อแก้ไขต่อไป

ข้อดีและข้อสังเกต^๑ ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรชาวสวนยาง ภาคราชการ และภาคเอกชนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับการผลิตยางพารา ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการดูแลรับผิดชอบเรื่องยางพาราตั้งแต่การปลูกของเกษตรกรในระดับต้นน้ำ ผู้ประกอบการในระดับกลางน้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางในระดับปลายน้ำ รวมทั้ง การศึกษาวิจัยและการดำเนินธุรกิจทั้งระบบจำนวนหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการดำเนินกิจกรรมและการกิจภายในที่บังคับกฎหมายของตนเอง จึงทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมาประสบปัญหาการไม่สามารถทำให้กิจการยางพาราดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และยังขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่จะขับเคลื่อนให้ยางพารามีทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และยังยืนสอดคล้องกับสถานการณ์ยางพาราของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป^๒

ดังนั้น การตรา_r่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีการปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับยางพารา การดำเนินธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน และหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อประเทศไทย หน่วยงาน และประชาชน ทั้งเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. การกำหนดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร จะเป็นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการ เกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง อันเป็นผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นระบบครบวงจร มีทิศทางที่ชัดเจน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๒. การรวมภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยางและสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นการยางแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการ เกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร ถือเป็นการบูรณาการการทำงาน

^๑ เทศุจลินท์ วรรณทอง วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขที่การคุ้มครอง.

^๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. คำชี้แจงความคืบเป็นไปการตรวจกฎหมาย. ๙๑

ของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องยางของประเทศไทยในภาพรวมทั้งระบบ ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการยางของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพลดความซ้ำซ้อนของการกิจ มีทิศทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีเอกสารในการบริหารงานโดยสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระและมีความคล่องตัว

๓. การกำหนดให้มีการยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางในการรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพ และจัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา ซึ่งมีรายได้ส่วนหนึ่งมาจากการค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากบุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร หรือที่เรียกว่าเงิน CESS และจัดสรรงบของกองทุนฯ ส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ถือเป็นการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อการดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางให้ดีขึ้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. ในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนายางพารา ทั้งในส่วนของการกำหนดแหล่งที่มาของเงินกองทุนฯ โดยเฉพาะการเก็บเงินค่าธรรมเนียม (CESS) จากผู้ส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักร จะต้องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและให้นิยามของคำว่า “ยาง” ให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดประเภทของบุคคลที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสม และก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งต่อเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

นอกจากนี้ การจัดสรรงบของกองทุนฯ เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ควรกำหนดสัดส่วนของแต่ละรายการให้มีความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของยางแห่งประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัย และค่าใช้จ่ายด้านการปลูกทดลอง เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

๒. การกำหนดให้มีคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการยางของประเทศไทยทั้งระบบ ซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของยางแห่งประเทศไทยโดยทั่วไป และมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการยางแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชាទนักงานและลูกจ้าง ในการกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทย จึงควรกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ มีที่มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการยางของประเทศไทยและสามารถสนับสนุนตอบตรงตามความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง

ภาคผนวก

:

- : พระราชบัญญัติองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๓
- : พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- : พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- : ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- : พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
- : ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา.r่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
สภาพผู้แทนราชภูมิ
- : ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
สภาพผู้แทนราชภูมิลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติ
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๓

(๑) สานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชนักวัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมາภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สังวาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๓
เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีกองทุนส่งเคราะห์การทำ
สวนยาง เพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางให้ดีขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่าง

รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓” รวมภาษาอังกฤษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น
กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๗/ตอนที่ ๓๓/หน้า ๖๘๙/๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๐๓

(๖) ส่าน้งานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (Hevea SPP.)

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดีตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำแนะนำของกรรมสิทธิ์

คณะกรรมการกำหนดโดยคำแนะนำของกรรมสิทธิ์

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบตัน และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าตัน

“สวนขนาดเล็ก” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

“สวนขนาดกลาง” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่เกินห้าสิบไร่ แต่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

“สวนขนาดใหญ่” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไป

“เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลิตผลจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ยาง” หมายความว่า น้ำยาง ยางแฟน ยางเครป ยาง ก้อน เศษยาง หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการสานได้จากต้นยาง แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากยาง

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการกำหนด แทนต้นยางเก่าหรือไม้ยืนต้นเก่าทั้งหมด หรือบางส่วน

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

“เจ้าพนักงานส่งเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานส่งเคราะห์

“มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

“มาตรา ๓ นิยามคำว่า “การปลูกแทน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๑) สานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ

ส่งเคราะห์การทำสวนยาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงาน

กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม

พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ « ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ประกอบด้วยเงินส่งเคราะห์ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น »

ให้กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มี วัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการส่งเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือ เป็นอุปกรณ์แก้วัตถุประสงค์ดังกล่าวนั้นได้ รวมทั้งการทำสวนยาง และสวนไม้ยืนต้น ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้องเป็นการสาธิৎและ ส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในกิจการส่งเคราะห์ กับให้รวมตลอดถึงการ ดำเนินการส่งเสริมหรือส่งเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่ มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย

ให้กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่ง ใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า “สำนักงานกองทุนส่งเคราะห์ การทำสวนยาง”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ทวิ « ในกรณีดำเนินการส่งเสริมหรือ ส่งเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นตามมาตรา ๔ ให้ใช้ เงินทุนค่าใช้จ่ายจากการรัฐบาล หรือจากกองทุนส่งเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนส่งเคราะห์เกษตรกร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

« มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน ส่งเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ »

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

« มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติกองทุนส่งเคราะห์การ ทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ »

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) สานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ บุคคลได้ส่งย่างออกนอกราชอาณาจักร
ต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา} เงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับการ
กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ก่อน

ในการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้
นำจำนวนเงินสงเคราะห์ที่กองทุนสงเคราะห์การทำส่วนย่างต้อง^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
จ่ายเพื่อการสงเคราะห์ในแต่ละปีและอัตราอกราภัยของตาม^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่เรียกเก็บจากการส่งย่างออก
นอกราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย โดยถืออัตรา^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ต่อน้ำหนักย่างหนึ่งกิโลกรัมเป็นเกณฑ์

ภาระค่านวนจำนวนเงินสงเคราะห์ที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง
หนึ่งต้องเสีย ถ้าเศษของน้ำหนักย่างเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเงิน
สงเคราะห์เท่ากับน้ำหนักย่างหนึ่งกิโลกรัม ถ้าเศษของน้ำหนักย่าง^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ไม่ถึงครึ่งกิโลกรัม ให้ถือเป็นน้ำหนักที่ไม่ต้องนำมาคำนวน
สำหรับย่างที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็น^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ตัวอย่างซึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือย่างที่กระหวง ทบวง^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
กรม เป็นผู้ส่งออกเพื่อประโยชน์ใด ๆ อันมิใช่เพื่อการค้าไม่ว่าจะมี^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
น้ำหนักเท่าใด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ด้วยการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งย่างออก
นอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๕ ได้ โดยกำหนด^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ จะจดเว้นการเรียกเก็บสำหรับ^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}
ย่างทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้^{ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน
สงเคราะห์การทำส่วนย่าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เงินส่งเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ให้ส่ง
สมบทกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่
บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเด็ดขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ผู้จะได้รับการส่งเคราะห์ตาม
พระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสิบ
ห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรงโตรรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การส่งเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะ
ส่งเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่าย
ให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์พันธุ์ไม้มียืนต้น พันธุ์พืชปุ่ย
เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็
ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการ
กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.
ส.ย.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายเป็น
ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรอง
ประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรม
วิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการ
และกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
เจ้าของสวนยางสี่คนและบุคคลอื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการยาง
สองคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน
ส่งเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๔ กรรมการซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระ

อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการนี้ที่กรรมการซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจากตำแหน่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้ออก

(๔) เป็นบุคคลสัมภាលาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้

ความสามารถ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่ง

ที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษล่าช้ารับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนส่งเสริมการดำเนินการที่ดีในประเทศไทย ”

“ มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนส่งเสริมการดำเนินการที่ดีในประเทศไทย ”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๙) ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการจะมอบอำนาจและหน้าที่ของ
คณะกรรมการอปปง โดยปัจจุบันนี้งหรือหลายอปปงให้ผู้อำนวยการ
ดำเนินการก็ได้ โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบตาม (๒)

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**มาตรา ๑๕๓ ให้ประชานกรรมการ กรรมการ และ
เลขานุการคณะกรรมการได้รับเงินประจำเดือนและประโยชน์ตอบแทน
อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด**

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ตลอดจน
และกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ผู้อำนวยการได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นที่
พนักงานของส้านักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางพิงได้รับ
ด้วย

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**มาตรา ๑๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนิน
กิจการให้เป็นไปตามติข่องคณะกรรมการ และให้มีอำนาจบังคับ
บัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง**

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน
ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่
อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อ่อนใจและหน้าที่ของ
ผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**มาตรา ๑๗ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้
ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง**

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**๑๘ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน
ส่งเสริมการทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐**

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**๑๙ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน
ส่งเสริมการทำสวนยาง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐**

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๐) ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ມາตรา ๑๙ เงินส่งเคราะห์ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อ

ส่งเคราะห์เจ้าของสวนยางตามมาตรา ๑๘ (๓) นั้น แต่ละปี ให้แบ่ง

สวนส่งเคราะห์เจ้าของสวนยางตามประเภทของสวนยาง

ดังต่อไปนี้

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ประเภทสวนขนาดใหญ่

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ຮ້ອຍລະສົບ

ประเภทสวนขนาดกลาง

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ຮ້ອຍລະຍືສົນ

ประเภทสวนขนาดเล็ก

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ຮ້ອຍລະເຈົດສົບ

ແຕ່ກ້າสวนประเภทใดประเภทหนึ่ง มີຜູ້ໄດ້ຮັບການ

ส่งเคราะห์หน้อยกว่าสวนที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจ

พิจารณานำสวนที่เหลือไปเพิ่มให้แก่สวนประเภทอื่นได้ ในกรณี

เช่นว่านี้ มີໃຫ້ນໍາວັດຮາสวนเงินส่งเคราะห์ที่กำหนดໄວ້ข້າງຕົ້ນນາໃຊ້

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

เจ้าของสวนประเภทเดียวกันอาจได้รับการ

ส่งเคราะห์มากน้อยกว่ากัน หรืออาจได้รับการส่งเคราะห์ก่อนหลัง

กัน หรืออาจไม่ได้รับการส่งเคราะห์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ

ຈัดสรรตามกำลังเงินส่งเคราะห์ที่จัดสรรไว้ และโดยค่านึงถึงสองเท่า

ประโยชน์ที่จะพึงได้จากการเพิ่มปริมาณผลจากต้นยางเป็น

สวนรวม

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

การที่เจ้าของสวนยางรายได้ไม่ได้รับการส่งเคราะห์

ตามวรรคก่อนป้อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการ

ส่งเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ມາตรา ๒๐ เจ้าของสวนยางผู้ได้ประสังค์จะขอรับการ

ส่งเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยืนค้ำขอรับการส่งเคราะห์ต่อ

เจ้าพนักงานส่งเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบ

และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางใน

ที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเคราะห์ต้องแสดง

ต่อเจ้าพนักงานส่งเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้

อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเคราะห์ด้วยแล้ว

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

ສໍານັກງານຄະດີແລະກ່ຽວຂ້ອງມາດຖະບູນຫຼືກາ

(๑) ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ
คณะกรรมการในการพิจารณาให้การส่งเคราะห์ ผู้รับการ
ส่งเคราะห์ต้องอ่านว่าความส่วนได้เปรียบทางกฎหมายที่ได้รับ
คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๑๙ เจ้าของสวนยางซึ่งมีสวนยางแปลงเดียว
มีเนื้อที่ไม่เกินสิบห้าไร่ หรือหลายแปลงมีเนื้อที่รวมกันไม่เกินสิบห้า
ไร่ จะขอรับการส่งเคราะห์ด้วยการสร้างสวนยางพันธุ์ดีในที่ดิน
แปลงใหม่ซึ่งที่ดินแปลงนั้นมีเนื้อที่ตั้งแต่สิบห้าไร่ขึ้นไปแทนการ
ปลูกแทนในที่ดินสวนยางเดิมก็ได้ แต่จะได้รับการส่งเคราะห์เพียง
เท่าที่จะพึงได้รับสำหรับสวนยางที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

มาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการดูแลรักษา^๑
การทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อน
และมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าล้องไร มีความประสงค์จะ^๒
ขอรับการส่งเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการ^๓
ส่งเคราะห์ต่อส้านักงานกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางตามแบบ^๔
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ในการดำเนินการส่งเคราะห์ตามวรคหนึ่งให้ใช้เงิน^๕
อุดหนุนหรือเงินจากบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้^๖
ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินส่งเคราะห์ให้แก่ผู้^๗
ขอรับการส่งเคราะห์ตามวรคหนึ่งได้รายละไม่เกินสิบห้าไร่ ทั้งนี้^๘
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดย^๙
คำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๑๐}
ให้นำความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับ^{๑๑}
แก่ผู้ได้รับการส่งเคราะห์ตามมาตราหนึ่งโดยอนโน้ม

๑ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๕ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๖ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๗ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๘ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๙ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๐ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๑ นักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๒ มาตรา ๒๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติของทุนส่งเคราะห์
การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๑๖) ผู้อำนวยการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่ผู้ขอรับ การส่งเคราะห์ตามวาระคนี้
ไม่ได้รับการส่งเคราะห์ ยอมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะ
ได้รับการส่งเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ เจ้าของสวนยางผู้ได้รับการส่งเคราะห์ตาม
พระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนกฎหมายที่ออกให้ไว้
ระเบียบหรือคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่ง
การตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้รังสรรค์
ส่งเคราะห์เสียได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ เงินส่งเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับ^๑
ส่งเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี
อากรและค่าธรรมเนียมได้ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๔ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
กรรมการ เจ้าพนักงานส่งเคราะห์ และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็น^๒
หนังสือจากคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เจ้าของสวนยางขอรับการ
ส่งเคราะห์ และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้น เพื่อทำการสำรวจ
ตรวจสอบและรังวัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) มีหนังสือเรียกเจ้าของสวนยางผู้ขอรับการ
ส่งเคราะห์ และบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงได้
๑ เกี่ยวกับการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ มาให้ถ้อยคำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) มีหนังสือเรียกให้บุคคลดังกล่าวใน (๒) ส่งหรือ^๒
แสดงเอกสารใด ๆ อันมีเหตุควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๓) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕๐ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อย
ปีสิบวันนับแต่วันลินปีส่งเคราะห์ทุกปี ให้คณะกรรมการจัดทำงบ
ดุลแสดงฐานะการเงิน โดยมีค่ารับรองการตรวจสอบของ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และหารายงานแสดงผลการ
ปฏิบัติงานเสนอต่อรัฐมนตรี
ให้รัฐมนตรีจัดให้มีการประกาศงบดุลและรายงาน
ดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมีชักช้า
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ ผู้ได้กระท่ำด้วยประการใด ๆ เพื่อ
หลักเลี้ยงไม่เสียเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๔ หรือเพื่อเสียเงิน
สงเคราะห์น้อยกว่าที่ควรเสีย ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินสงเคราะห์ที่ยังต้องชำระ แต่ต้องไม่
น้อยกว่านึงพันบาท หรือหักจ้างหักปรับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เงินค่าปรับตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ที่
เก็บได้ตามมาตรา ๔ และให้นำส่งสมทบทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยาง

มาตรา ๒๗ ผู้ได้ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่
กรรมการ เจ้าพนักงานสังเคราะห์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย
จากคณะกรรมการในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือไม่
ปฏิบัติตามหนังสือเรียกซึ่งบุคคลดังกล่าวได้เรียกตามมาตรา ๒๔
(๒) หรือ (๓) ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้า
ร้อยบาท หรือหักจ้างหักปรับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้า
พนักงานสังเคราะห์และออกกฎหมายกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุน
สังเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๕) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ส่วนยางในประเทศไทยส่วนมากเป็นส่วนเก่า และเป็นยางที่มิใช้ยางพันธุ์ดี เป็นเหตุให้การผลิตยางไม่ได้ผลตามที่ควรจะได้ และโดยที่การแก้ไขสภาพที่เป็นอยู่ดังกล่าวให้ดีขึ้น ต้องกระทำการปลูกยางพันธุ์ดีแทนยางเก่า จึงสมควรให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อใช้จ่ายในการนี้

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

๑๕๐๕๙

๑๕๐๕๙

๑๕๐๕๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้มีบัญญัติให้คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางมีอำนาจนาเงินที่เป็นผลของการผลิตของเงินลงเคราะห์ถ้าหากมิมาใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การทำสวนยางและสงเคราะห์ผู้ทำสวนยางได้ตามความเหมาะสม และแก้ไขทบทวนให้เจ้าของสวนยางขนาดเล็กมีโอกาสได้รับการสงเคราะห์การทำสวนยางในที่ดินแปลงใหม่ได้มากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๖

๑๕๑๖๙

๑๕๑๖๙

๑๕๑๖๙

มาตรา ๑ การให้การสงเคราะห์การปลูกแพนไม้ยืนต้นชนิดอื่นแทนในสวนไม้ยืนต้นเก่า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๕๑๖๙

๑๕๑๖๙

๑๕๑๖๙

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๑๐๕/หน้า ๑๒๔๓/๒๓

พฤษจิกายน ๒๕๑๖

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๔๑/ฉบับพิเศษ หน้า

๑๕๗/๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา

๑๙ ราชกิจจานุเบกษา

(๑๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**หมายเหตุ :- เหตุผลในการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ คือ เนื่องจากไม่มียินตันบางชนิด เช่น มนตรีว�ชาลมนน้ำมัน และไม้มผลต่าง ๆ เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ สมควรจะได้ดำเนินการส่งเสริมหรือส่งเคราะห์ให้มีการปลูกแทนต้นเก่าที่ให้ผลน้อยเพื่อให้ได้ผลยิ่งขึ้นเช่นเดียวกับต้นยางพารา จึงจำเป็นต้องขยายวัตถุประสงค์ของกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางให้สามารถให้การส่งเคราะห์การปลูกแทนสวนไม้มียินตันได้ด้วย โดยใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายในการให้การส่งเคราะห์จากรัฐบาลหรือจากกองทุนส่งเคราะห์เกษตรกร จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**มาตรา ๙ ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเสียเงินส่งเคราะห์และอัตรา^๑
เงินส่งเคราะห์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุน
ส่งเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ ให้การเสียเงินส่งเคราะห์และอัตราเงิน
ส่งเคราะห์เป็นไปตามกฎกระทรวง และประกาศที่ใช้บังคับอยู่ใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

**มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ใน^๒
ตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติ
นี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๒๖๗/ฉบับพิเศษ หน้า

๑/๒๕๓๐ อัปเดต ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๗) ส่วนงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่มีพระราชบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติของทุน
ส่งเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินส่งเคราะห์ในการจัดเก็บ
เงินส่งเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสม
กับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขในการจัดเก็บเงินส่งเคราะห์ ตลอดจนอัตราเงินส่งเคราะห์
เสียใหม่ โดยกำหนดให้อัตราการจัดเก็บเงินส่งเคราะห์สัมพันธ์กับ
ระดับอัตราการจ่ายเงินส่งเคราะห์และอัตราอกราคาออกตาม
กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อให้เงินส่งเคราะห์ที่เก็บได้
มีอัตราคงที่แน่นอน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดทำแผนทางการเงิน
เพื่อให้การส่งเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางได้แน่นอนยิ่งขึ้น และ
เพื่อให้อัตราการจัดเก็บเงินส่งเคราะห์และอัตราอกราคาออก
รวมกันแล้วสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ต่อประเทศไทยในด้านการป้องกันการลักลอบส่งยางออก
นอกประเทศ และยังสอดคล้องกับนโยบายทางด้านการเงินของ
ประเทศไทย และนอกจากนี้สมควรแก้ไของค์ประกอบและอัตราจ
หน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง
ตลอดจนวาระการตั้งร่างตำแหน่งของกรรมการกองทุนส่งเคราะห์
การทำสวนยางซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้การบริหารงานของ
ส่วนงานกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
รวมทั้งสมควรกำหนดอัตราการจัดสรรเงินส่งเคราะห์เสียใหม่
เพื่อให้เพียงพอ กับการที่จะนำไปใช้จ่ายในการบริหารงานการ
ส่งเคราะห์ และเพื่อจะให้ผู้มีที่ดินเป็นของตนเองแต่ไม่เคยมีสวน
ยางมาก่อน ให้ได้รับการส่งเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ด้วยรายย่อย ก็จึงควรจะ
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

วีรภัทร/ตรวจ
สิงหาคม ๒๕๕๔

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

ส่วนราชการดูแลร่วมกับกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งองค์การสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๔

ເລີ່ມ ອະ ຕອນທີ ៥໬ ຮາຊກິຈຈານເບກຍາ ແລະ ກຽມງານ ແຂວງ

ພຣະຣາຊກຸມມືຖື
ຈັດຕັ້ງອົງກໍາການສົວຍາງ

ພ.ສ. ແຂວງ

ກົມພດອຖຸປະເທົງ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ້ ດັວນທີ ១៤ ກຽມງານ ພ.ສ. ແຂວງ

ເປັນປີທີ ១៦ ໃນຮັບກາລນັ້ງຈຸບັນ

ພຣະນາທສນເຕີຈພຣະປຣມິນທຣນທາກົມພດອດຸລຍເທື່ອ ມີພຣະ-
ນຣນຣາຊໂອກເກຣໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໄດຍ໌ເປັນກາຮສມຄວງຈັດຕັ້ງອົງກໍາການສົວຍາງ

ອາສັ້ຍໍານາຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៣ ແ່າງພຣະຣາບບັນຍຸຕິວ່າ
ດ້ວຍກາຮຈັດຕັ້ງອົງກໍາການຂອງຮູ້ນາດ ພ.ສ. ແຂວງ ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣູມາ
ໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ຕາພຣະຣາຊກຸມມືຖືກໍາເັີນໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ເລີ່ມ ດະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານເບກຍາ ແລະ ກຣກຢາຄນ ໂດຍ

ມາຕາຮ ១ ພຣະຮາຊກຖານຢູ່ການ ^{ສືບ} ເຮັດວຽກ ພຣະຮາຊກຖານຢູ່ກາ
ຈັດຕັ້ງອົງກົດການສົງເກະພາບ ພ.ສ. ໂດຍ

ມາຕາຮ ២ ພຣະຮາຊກຖານຢູ່ການ ^{ສືບ} ໃຫ້ໃຊ້ບັນກັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກ
ວັນປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານເບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕາຮ ៣ ໃນພຣະຮາຊກຖານຢູ່ການ ^{ສືບ}
“ຜູ້ອໍານວຍການ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ອໍານວຍການອົງກົດການສົງເກະພາບ
ສົງເກະພາບ

“ກຣມການ” ໝາຍຄວາມວ່າ ກຣມການອົງກົດການສົງເກະພາບ
“ຄະກຣມການ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຄະກຣມການອົງກົດການສົງເກະພາບ

“ຮັບອຸນຕົວ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຮັບອຸນຕົວຜູ້ຮັກຂາກາຮຕາມ
ພຣະຮາຊກຖານຢູ່ການ ^{ສືບ}

ມາຕາຮ ៤ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງອົງກົດການຂຶ້ນອົງກົດການຫົ່ງ ເຮັດວຽກ
“ອົງກົດການສົງເກະພາບ” ເຮັດວຽກໂດຍຢ່ອງວ່າ “ອ.ສ.ຍ.”

ມາຕາຮ ៥ ອ.ສ.ຍ. ນີ້ສຳນັກງານແໜ່ງໃຫຍ່ຢູ່ໃນຈັງຫວັດຄຣ-
ສິ່ງຈະຕັ້ງສຳນັກງານສາຂາຂຶ້ນທີ່ໄດ້

ການຕັ້ງສຳນັກງານສາຂາຂຶ້ນອົກສາຈຳກັດ ຈະກະທຳໄດ້
ເນື້ອໄດ້ຮັບອຸນຕົວຈາກຮັບອຸນຕົວ

ມາຕາຮ ៦ ອ.ສ.ຍ. ນີ້ວັດຖຸປະສົງກົດຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

ເລີ່ມ ຂະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຂານຸບເກມາ ແລະ ກຽກງານ ເກມ ໨໫໭

- (១) ປະກອບເກຍຕຽມຮູ້ນີ້ມີການທຳສັນຍາງພາຣາເປັນສຳຄັນ ຮວມທັງການສ່ວນແປງເພາະແລະແປງຂໍາຍພັນຫຼືຢາງພາຣາ
- (២) ພລິຕຍາງແຜ່ນຮນຄວນ ຍາງເຄຣປ ນ້າຍາງຂົ້ນ ຍາງພາ
ສາປະກອບຂອງຍາງພາຣາ
- (៣) ປະດີນູ້ຫຼືພລິຕວັດຖຸຈາກຍາງພາຣາ
- (៤) ພລິຕ ແລະ ຈໍານ່າຍພລັງຈານເພື່ອປະໂຍ້ນແກ່ກສີ-
ກຽມແລະ ກິຈການທີ່ເປັນວັດຖຸປະສົງຄົ້ນອັນດີ
- (៥) ປະກອບການຄ້າ ແລະ ທຸຮົງກິຈເກົ່າງກັບພລິຜລ ພລິຕ-
ກັຜ້ ແລະ ວັດຖຸພລອຍໃຫ້ທີ່ເກີດຈາກກິຈການຕາມ (១) (២) (៣)
ແລະ (៤) ແລະ ເກື່ອງນ້ຳ ເກື່ອງໃໝ່ ເກື່ອງຈັກກົດແລະອຸປກຮົ່ງ
ເກຍຕຽມຮູ້
- (៦) ອຳນວຍບົງການແກ່ຮູ້ແລະ ປະຊານເກົ່າງກັບຍາງພາຣາ
ມາຕາ ៣ ເພື່ອດຳເນີນການຕາມວັດຖຸປະສົງຄົ້ນດັ່ງກ່າວໃນ
ມາຕາ ៦ ໃຫ້ ອ.ສ.ຍ. ມີອຳນາຈ
- (៧) ຄື່ອກຽມສີທີ່ ຄຣອບຄຣອງທີ່ດິນແລະ ທຣັພຍ໌ສິນອື່ນໆ
ຮວມທັງການຫຼື ຂາຍ ເຫຼົ່າ ໃຫ້ເຫຼົ່າ ໃຫ້ເຫຼົ່າຫຼື ຢື່ນ ໃຫ້ຢື່ນ ຈັດຫາ
ຈໍານ່າຍ ແລກປັບປຸງ ໂອນແລະ ຮັບໄອນດ້ວຍປະກາຣໄດ ຖ້າ ທີ່ດິນ
ແລະ ທຣັພຍ໌ສິນອື່ນໆ ແລະ ຈາກໄດ້ນາຫຼືສີທີ່ແລະ ທຣັພັງສີທີ່ເກົ່າ-
ແກ່ທີ່ດິນແລະ ທຣັພຍ໌ສິນອື່ນໆ ນັ້ນດ້ວຍ

ເລີ່ມ ຕະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານແນກໝາ ແລະ ກຽມງານ ເພດ

(២) ຕັ້ງແລະຮັບເປັນສາຫາ ຕັ້ງແກນ ຕັ້ງແກນກໍາຕ່າງໜີ້ອ
ນາຍໜ້າໃນກິຈການຕ່າງໆ ຂອງເອກະນຸມືບຸກຄົດໃດໆ ທັ້ງໃນ-
ແລະນອກຮາຊາຜາຈັກ ທັ້ນນີ້ເພື່ອປະໂຍ້ນ໌ແກ່ກິຈການຂອງ
ອ.ສ.ຍ.

(៣) ກູ້ ຍື່ມເງິນ ແຕ່ຄ້າເປັນຈຳນວນເງິນເກີນກ່າວຄຣາລະ
ສາມລ້ານນາທ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸນຸມາຕາຈາກຄະຮັບນັກ່ອນ

ການໃຫ້ກູ້ໃຫຍ່ເງິນ ມີຈຳນວນລ່ວງໜ້າໃຫ້ກະທຳໄດ້ເພັະ
ເນື້ອນນີ້ນາການເປັນຜູ້ກໍາປະກັນຫຼືມີຫລັກທຽບຍື່ນປະກັນ ນີ້
ຮາຄາໄນ່ນ້ອຍກ່າວເງິນໃຫ້ກູ້ໃຫຍ່ຫຼືມີຫລັກທີ່ລ່ວງໜ້າ

(៤) ຮ່ວມກາງງານຫຼືສົມທບກັບນຸບຄົດລົ້ນເພື່ອປະໂຍ້ນ໌
ແກ່ກິຈການຂອງ ອ.ສ.ຍ. ຮ່ວມທັງການເບົ້າເປັນຫຸ້ນສ່ວນຫຼືອ້ອຸ້ຫຸ້ນໃນ
ທຳງຫຸ້ນສ່ວນຫຼືອືນີບຸກຄົດໃດໆ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸນຸມາຕາຈາກຄະ-
ຮັບນັກ່ອນ

(៥) ຈຳນ່າຍພລັງຈານທີ່ຜລິຕໄດ້ເພື່ອປະໂຍ້ນ໌ແກ່ກິຈການ
ໄດ້ ເນື້ອເຫັນຈຳນ່າຍສໍາຫັນການໃໝ່ດັ່ງກ່າວໃນມາຕຣາ ៦ (៥)

ມາຕຣາ ៨ ໃຫ້ໂອນທຽບຍື່ນ ສິນທຽບຍື່ນ ສີທີ່ແລະກວາມຮັບ-
ຜິດອັນເກື່ອງແກ່ກິຈການຂອງອັນກໍາການສົວຍາງນານອນ ກະທຽວ
ເກຍຕຣ ແລະເງິນທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍງນປະນາມຮາຍຈ່າຍ
ປະຈຳນີ້ສໍາຫັນກິຈການຂອງອັນກໍາການສົວຍາງນານອນ ກະທຽວ
ເກຍຕຣ ໃຫ້ແກ່ ອ.ສ.ຍ.

ເລີ່ມ ຂະ ຕອນທີ່ ៥ ຮາຊກິຈຈານບັນກາ ແລະ ກຽມງານ ແກ້ໄຂ

ຮະບັບການແລະຂໍອັບກັນໄດ້ ຜົ່ງອຳນວຍການສ່ວນຍາງນານອນ
ກະທຽວເກຍຕຣ ໄດ້ໃຫ້ອູ່ກ່ອນວັນທີພະພາກຄຸມຜູ້ການີ້ໃຫ້ອັບກັນ
ໄຟ້ ອ.ສ.ຍ. ຜົ່ງຕົ້ງຂຶ້ນຕາມພະພາກຄຸມຜູ້ການີ້ຄົງໃຫ້ເປັນຮະບັບ
ແລະຂໍອັບກັນຂອງ ອ.ສ.ຍ. ຕ່ອໄປ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ມື້ກາຮແກ້ໄຂ
ປັບປຸງແປດງຫຼືອີກເລີກ

ມາຕຣາ ៥ ໃກໍາເໜັດຖຸນຂອງ ອ.ສ.ຍ. ເປັນຈຳນວນເງິນ
ສາມສົບລ້ານນາທ ໂດຍໄດ້ວ່າເງິນທີ່ຮູ້ບາລໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ອຳນວຍກາ
ສ່ວນຍາງນານອນກະທຽວເກຍຕຣໄປແລ້ວ ແລະຜົ່ງໄດ້ໂອນນາເປັນ
ຂອງ ອ.ສ.ຍ. ຕາມມາຕຣາ ᯧ ເປັນຖຸນປະເດີມຂອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະ
ໃຫ້ຮູ້ບາລຈ່າຍເພີ່ມເຕີມເປັນຄຣາ ຈົນຈຳນວນທີ່ຮູ້ບາລພິຈາລາ
ເຫັນສົມຄວຣ

ມາຕຣາ ១០ ເງິນສໍາຮອງຂອງ ອ.ສ.ຍ. ໃກໍປະກອນດ້ວຍເງິນ-
ສໍາຮອງທຽບນາມຕັ້ງຕັ້ງໄວ້ເສື່ອຂາດ ເງິນສໍາຮອງເພື່ອໄກ່ຄອນໜີ້ແລະ
ເງິນສໍາຮອງອື່ນ ພ້ອມກວາມປະສົງຄົ່ງແຕ່ລະອຍ່າງໂດຍເພາະຕາມ
ແຕ່ຄະນະກຣມກາຮຈະເຫັນສົມຄວຣ

ມາຕຣາ ១១ ຮາຍໄດ້ທີ່ ອ.ສ.ຍ. ໄດ້ຮັບຈາກການດໍາເນີນກິຈກາ
ໃນຮ່າງວ່າງນີ້ ໃກໍນຳໄປໃຫ້ສໍາຮັບເປັນຄ່າໃຫ້ຈ່າຍຕ່າງ ພ້ອມກິຈກາ
ຂອງ ອ.ສ.ຍ. ໄດ້

เดือน ๙ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

มาตรา ๑๒ รายได้ในบ้าน ๆ เมื่อได้หักภาษีทั้งหมด
สิ่งที่ได้จำนำหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ และหักค่า
ภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมออกแล้ว เหลือเป็นกำไรสุทธิประจำปี
เท่าใด อาจจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ เงินต่าง ๆ
ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และเงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบ
จากคณะกรรมการต้องแล้วเหลือเท่าได้ให้นำส่วนเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับกรณีดังกล่าว นอกจากเงิน-
สำรองทั่วไปในมาตรา ๑๐ และ อ.ส.ย. ไม่สามารถหาเงิน
จากการอื้นได้ รัฐบาลพึงพิจารณาจ่ายเงินให้อ.ส.ย. เท่าจำนวน
ที่จำเป็น

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย.
คณะกรรมการด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นประ-
ชานกรรมการ และปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม
ผู้อำนวยการกองการยางหรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม
ผู้อำนวยการเงินกรรมการโดยตำแหน่ง กับมีกรรมการอื่นซึ่ง
คณะกรรมการต้องแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ซึ่งในการอื้นนี้
ให้มีผู้แทนสำนักงานประมวลเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย

คณะกรรมการต้องจัดแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรอง
ประธานกรรมการก็ได้

ເລີ່ມ ລະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຂານຸບັກຢາ ແລະ ກຣກສາກມ ປະໂອດ

ມາຕຣາ ១៥ ຜູ້ນີ້ລັກຍພະອຍ່າງໄດ້ອ່າງໝໍ່ດັ່ງຕ່ອງປັບປຸງຕົ້ນ-
ຫ້າມນີ້ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງເປັນກຣມກາຮ້ອຜູ້ອໍານວຍກາຮ ຄື່ອ

(១) ນີ້ສ່ວນໄດ້ເສີຍໃນສັນຍາກັນ ອ.ສ.ຍ. ທີ່ອີ້ນກິຈກາຮທີ່
ຈະກະທຳໃຫ້ແກ່ ອ.ສ.ຍ. ທີ່ນີ້ໄໝວ່າໂດຍທາງຕຽບຮ່ອງໂດຍທາງອ້ອມ
ເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນເພີ່ງຫຸ້ນສ່ວນຈໍາຫວັກຈຳກັດຄວາມຮັບຜິດຂອງຫ້າງ
ຫຸ້ນສ່ວນຈຳກັດ ທີ່ອີ້ນກິຈກາຮທີ່ກະທຳກັດທີ່ກະທຳກາຮອັນນີ້
ສ່ວນໄດ້ເສີຍເຫັນວ່ານີ້

(២) ເປັນພັນກັງກາຮທີ່ອັນກາງຂອງ ອ.ສ.ຍ.

(៣) ເປັນນຸກຄລທີ່ໄມ່ສັນຍາຕີໄທ

ມາຕຣາ ១៥ ໃຫ້ກຣມກາຮນີ້ອໍານາຈແລະຫຼາຍ້ຖ້ວາງໂຍ-
ນາຍແລະຄວບຄຸນດູແລໂດຍຫົວໄປປຶ້ງກິຈກາຮອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະໃຫ້ນີ້
ອໍານາຈແລະຫຼາຍ້ທີ່ດັ່ງຕ່ອງປັບປຸງຕົ້ນດ້ວຍ ຄື່ອ

(១) ດຳເນີນກິຈກາຮຕາມມາຕຣາ ៦ ແລະ ມາຕຣາ ៣

(២) ວາງຂໍອັບັກນັ້ນຕ່າງ ໆ ເກື່ຂວາກັນກາຮນຮັກງານ

(៣) ວາງຂໍອັບັກນັ້ນວ່າດ້ວຍກາຮນຮັກງານ ກາຮແຕ່ງຕັ້ງ ກາຮ
ຄອດຄອນ ກາຮເລືອນຂຶ້ນເງິນເລືອນ ກາຮຕັດເງິນເລືອນ ກາຮລົດຂຶ້ນ
ເງິນເລືອນແລະຮະເບີນວິນຍ້ອງຫັນກັງກາຮແລະຄນາງານ ຕລອດຈນ
ກຳຫຼາດອັຕຣາຕໍາແໜ່ງ ອັດຮາເງິນເລືອນ ອ່າງຈຳກັງແລະເງິນອື່ນ ໆ
ຂອງພັນກັງກາຮແລະຄນາງານ

ເຄີ່ມ ລະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານແບກຢາ ២៥ ກຣກພາກມ ២៥០៥

(៥) ກໍາທັນດີເງິນເດືອນຜູ້ອໍານວຍການດ້ວຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງຄະະຮູ້ມັນຕົ້ນ

(ᬚ) ກໍາທັນດອຕ້າດອກເນື້ອ ຄໍາກາຣະ ຄໍານວກກາຣແລະຄໍາດໍາເນີນຫຼຸກິຈຕ່າງ ປ.

(៦) ກໍາທັນດອຕ້າດແລະດອກເບີຍເງິນສະສນຂອງຜູ້ອໍານວຍການ ພັກງານແລະຄນນາ ແລະວາງຈະເປີຍການຈ່າຍຄືນເງິນສະສນ
ຂ້ອນບັນກັບວ່າດ້ວຍກາຣປົງປົງຕິຈານທີ່ຄະະກຽມກາວງາງຂຶ້ນນີ້
ດໍານີ້ຂໍ້ອຳກັດອໍານາຈຜູ້ອໍານວຍການໃນການທຳນິຕິກຽມໄວ້ປະກາດໄດ
ໃຫ້ຮູ້ມັນຕົ້ນປະກາສຂ້ອນບັນກັບທີ່ມີຂໍ້ຄວາມເຫັນວ່ານີ້ໃນຮາຊກິຈຈານແບກຢາ

ມາດຕາ ១៦ ໃຫ້ຄະະຮູ້ມັນຕົ້ນເປັນຜູ້ກໍາທັນດີເງິນພລປະໂຍ້ນ-
ຕອນແຫນຂອງປະຫານກຽມກາຣ ຮອງປະຫານກຽມກາຣ ແລະ
ກຽມກາຣ

ປະຫານກຽມກາຣ ຮອງປະຫານກຽມກາຣ ກຽມກາຣ ຜູ້-
ອໍານວຍກາຣ ພັກງານແລະຄນນາ ອາຈໄດ້ຮັບເງິນນຳເໜີ້ຈ ເງິນ
ຮາງວັດຕາມຮະເບີຍທີ່ຄະະຮູ້ມັນຕົ້ນກໍາທັນດີ

ມາດຕາ ១៧ ກຽມກາຣ ນອກຈາກກຽມກາຣ ໂດຍຕໍາແໜ່ງ
ຍ່ອນພື້ນຈາກຕໍາແໜ່ງເນື້ອ

ເລີ່ມ ລະ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານແນກໝາ ແລະ ກຽມງານ ແກ້ວມະນຸຍາ

- (១) ຕາຍ
- (២) ດາວອກ
- (៣) ຄະຮັບຮູ້ມະນຸຍາ
- (៤) ຕົກເປື່ອນຸກຄລຕ້ອງຫ້າມຕາມມາດຕະການ

ມາດຕະການ ៩ ໃຫ້ຮັບຮູ້ມະນຸຍາມີອໍານາຈແຕ່ງຕັ້ງແລະຄອດຄອນຜູ້-
ອໍານວຍກາරດ້ວຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງຄະຮັບຮູ້ມະນຸຍາ

ມາດຕະການ ១៤ ໃຫ້ຜູ້ອໍານວຍກາມມີອໍານາຈແລະໜ້າທີ່ຈັດການແລະ
ດໍາເນີນກິຈກາරຂອງ ອ.ສ.ຍ. ໃຫ້ເປັນໄປຕາມນໂຍບາຍແລະຂ້ອນບັນກັນ
ຂອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະມີອໍານາຈມັນກັນບໍ່ພັນກັນການແລະຄນາງານທຸກ-
ຕຳແໜ່ງ

ຜູ້ອໍານວຍກາրຕ້ອງຮັບຜິດຂອບຕ່ອຄະດະກມານໃນການຈັດການ
ແລະດໍາເນີນກິຈກາරຂອງ ອ.ສ.ຍ.

ມາດຕະການ ២០ ຜູ້ອໍານວຍກາມມີອໍານາຈແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້
ດ້ວຍ ກື່ອ

(១) ບຣຣຸ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄອດຄອນ ເສື່ອນຂຶ້ນເງິນເດືອນ ຕັດ-
ເງິນເດືອນຫຼືອລົດຂຶ້ນເງິນເດືອນ ຕລອດຈນລົງໂທຢາງວິນຍັກໆພັນກັ-
ການແລະຄນາງານ ທັງນີ້ຕ້ອງເປັນໄປຕາມຮະບັບຂ້ອນບັນກັນຂອງ
ອ.ສ.ຍ. ແຕ່ຄ້າພັນກັນການເຫັນວ່ານີ້ເປັນພັນກັນການທີ່ປ່ຽນມາ ຜູ້-
ເໝຍວ່າພູ້ຫຼືຂຶ້ນຫວ່າໜ້າຫັນວ່າຍິງການຕ່າງ ຈີ່ຂຶ້ນຕຽງຕ່ອງຜູ້ອໍານວຍ
ການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຈາກຄະດະກມານກ່ອນ

ເລີ່ມ ຜສ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານເບກຍາ ۲۵ ກຣກພູຄມ ۲۵۰۵

(២) ວາງຮະເບື່ນເກີຍກັນກາປປົນຕິກິຈກາຮອງ ອ.ສ.ຍ.
ໂດຍໄຟແບ່ງຫຼືຂັດຕ່ອນໄພນາຍແລະຂໍ້ມັກກັນຂອງ ອ.ສ.ຍ.

(៣) ກໍານັດເກື່ອງແຕ່ງກາຍ ແລະ ວາງຮະເບື່ນວ່າດ້ວຍກາ
ແຕ່ງກາຍຂອງພັນກັງນາແລະ ຄນຈານໃຫ້ເປັນຮະເນີນແລະ ເໝາະສນ
ແລະ ເນື້ອໃຈ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອນຈາກຄະກຽມກ່າວແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ມັກກັນ
ໄດ້

ມາຕຣາ ២១ ເນື້ອຜູ້ອໍານວຍກາໄຟ່ອຈາປປົນຕິຫານ້າທີ່ໄດ້ດ້ວຍ
ເຫດໄດເຫດຸ່ນນຶ່ງ ໃຫ້ຜູ້ອໍານວຍກາແຕ່ງຕັ້ງພັນກັງນາຜູ້ຫົ່ງເປັນຜູ້
ຮັກຍາກາຮແທນ ຄໍານີໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຫຼືໄຟ່ອຈາແຕ່ງຕັ້ງໄຈ້ໄກຄະ-
ກຽມກ່າວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັກຍາກາຮແທນ

ໃຫ້ຜູ້ຮັກຍາກາຮແທນຜູ້ອໍານວຍການນີ້ອໍານາຈແລະ ມໍານີ້ທີ່ຢ່າງ-
ເດືອຍກັນຜູ້ອໍານວຍກາ ເວັນແຕ່ອໍານາຈແລະ ມໍານີ້ທີ່ຂອງຜູ້ອໍານວຍກາ
ໃນສານະກຽມກ່າວຂອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະ ຕ້ອງປປົນຕິກິຈກາໃຫ້ຢູ່ກາຍ-
ໃນແພັນງານທີ່ຜູ້ອໍານວຍກາກໍານັດໄວ້

ມາຕຣາ ២២ ໃນກິຈກາວັນເກີຍກັນບຸກຄລກາຍນອກ ໃຫ້ຜູ້-
ອໍານວຍກາເປັນຕົວແທນຂອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະ ເພື່ອການສື່ຜູ້ອໍານວຍກາ
ອານມອນໃຫ້ບຸກຄລໄດ້ ພປົນຕິກິຈການນາງອ່າງແທນ ໃນເນື້ອຄະ-
ກຽມກ່າວກໍານັດໄວ້ໃນຂໍ້ມັກກັນວ່າໃຫ້ປປົນຕິແທນກັນໄດ້ນີ້ກີໄດ້

ມາຕຣາ ២៣ ອ.ສ.ຍ. ອາຈັດໃຫ້ນີ້ກອງທຸນສໍາຫັນຈ່າຍສ-
ເກຣະທີ່ຜູ້ອໍານວຍກາ ພັນກັງນາແລະ ຄນຈານໃນກຣມີພື້ນຈາກ

ເລີ່ມຕົວ ຕອນທີ ៥ ຮາຊກິຈຈານບັນເບກາ ແລະ ກຽມງານ ແກ້ວມະນຸດ

ຕຳແໜ່ງ ປະສພອຸປະຕິເຫດ ເຈັນນໍາຍຫຼືກຮັບຜົນອື່ນອັນຄວາມແກ່ກ່າວ
ສັງເຄຣະໜ້າ ແລະ ໄກສະ ອ.ສ.ຍ. ວັງຂ້ອນງັນດ້ວຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງ
ຄະນະຮູ້ມັນຕີ ກໍານົດປະເທດຂອງຜູ້ທີ່ພິ່ງໄດ້ຮັບການສັງເຄຣະໜ້າ
ຈາກກອງທຸນແລະ ພັດທະນາທີ່ການສັງເຄຣະໜ້າຕີລອດຈົນການຈັດການ
ເກີຍກັນກອງທຸນນັ້ນ

ມາດຕາ ᭑᭔ ການເປີດບັນຫຼຸງເຈັນຝາກຂອງ ອ.ສ.ຍ. ໄກສະ ໄປ
ຕາມຮະບັບທີ່ທາງຮາຊການກໍານົດ

ມາດຕາ ᭑᭕ ໄກສະ ອ.ສ.ຍ. ວັງ ແລະ ຄູ້ໄວ້ສັງຮະບັບການບັນຫຼຸງ
ອັນຄູກຕີ້ອງແກຕາມປະເທດງານສ່ວນທີ່ສຳຄັງ ມີການສອນບັນຫຼຸງ
ກາຍໃນເປັນປະຈຳ ແລະ ມີສຸດມັບັນຫຼຸງລົງຮາຍການ

(១) ການຮັບແລະຈ່າຍເຈັນ

(២) ສິນທັບພົມ ແລະ ທັນສິນ

ສັງແດດກາງງານທີ່ເປັນອຸ່ຕາມຈົງແລະ ຕາມທີ່ຄວາມຕາມປະເທດ
ງານ ພຣຶມດ້ວຍຂໍ້ຄວາມອັນເປັນເຫດຖ່ານຂອງຮາຍການນັ້ນ។

ມາດຕາ ᭑᭖ ທຸກປີໃຫ້ສໍານັກງານຄະນະກຽມງານຕຽບງົນ-
ແພັ່ນດີນເປັນຜູ້ສອນແລະ ຕຽບງົນຫຼຸງແລະ ການເຈັນຂອງ ອ.ສ.ຍ.

ມາດຕາ ᭑᭗ ຜູ້ສອນແລະ ຕຽບງົນຫຼຸງນີ້ອໍານາຈສອນແລະ ຕຽບ
ສຽງສຸດມັບັນຫຼຸງ ແລະ ຕຽບຈົບັນຫຼຸງ ແລະ ການເຈັນຂອງ ອ.ສ.ຍ. ແລະ ເພື່ອ
ການໃໝ່ໃໝ່ອໍານາຈສອນຄາມປະຫານກຽມງານ ຮອງປະຫານກຽມ-

เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๐๔

การ กรรมการ ผู้อำนวยการ ตัวแทนและบุคคลใดๆ ใน อ.ส.ย.
ได้

มาตรา ๒๘ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของ
การสอบและตรวจบัญชีเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีภายในหนึ่งเดือน
วันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๙ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีของนัก
ศึกษาในนี้เสนอคณะกรรมการ แสดงงบดุล บัญชีทำการ บัญชี
กำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว
ภายในหนึ่งเดือนห้าวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการ
ตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ขอนพล ส. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ
จะช่วยให้การตรวจสอบบัญชีง่ายและรวดเร็ว ลดภาระงานของรัฐบาล ดำเนินกิจการเพื่อ
ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและช่วยเหลือประชาชนเกี่ยวกับยางและพืช-
ผลไม้ของย่าง แต่ยังไม่ได้กำหนดกฎหมายไว้ให้เป็นทั่วไป จึงสมควรตรา
พระราชบัญญัติขึ้นด้วย แต่เป็นการขึ้น เรียกชื่อองค์การว่า “องค์การ
สวนยาง” และให่องค์การนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งองค์การสวนยาง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

เล่ม สํ๒ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบkaya ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๘

พระราชนักุณฑีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๘

กฎพลดอยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๘
เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้ง
องค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ส๒ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“รองผู้อำนวยการ” หมายความว่า “รองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง”

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า “ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง”

“กรรมการ” หมายความว่า “กรรมการองค์การสวนยาง”

“คณะกรรมการ” หมายความว่า “คณะกรรมการองค์การสวนยาง”

“รัฐมนตรี” หมายความว่า “รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ໢ ຮາຊຄິຈານມູນເຍກົາ ၃၀ ມິນາคม ၂៥၀၉

“ມາຕຣາ ៣ ໃຫ້ມີຄະພານການບໍລິຫານກິຈາກຂອງ ອ.ສ.ຍ. ຄະພານັ້ນປະກອນດ້ວຍຮູ້ນັ້ນຕີ່ວ່າກາຮກະທຽວເກຍດັບເປັນ ປະຫານກຽມການ ຮູ້ນັ້ນຕີ່ວ່າກາຮກະທຽວເກຍດັບເປັນຮອງ ປະຫານກຽມການ ປັດກະທຽວເກຍດັບ ອີນດີກຳນົດກົດກົມ ຜູ້ອໍານວຍກາຮກອງກາຍາງຫຼື້ອ້າຫຸ້າກອງກາຍາງ ກຽມກົດກົມ ຜູ້ອໍານວຍກາຮອງຄໍກາຮສວນຍາງ ຜູ້ແທນສຳນັກນປະມາຜັນ ເປັນ ກຽມກາຮໂດຍຕໍ່ແນ່ນໆ ແລະ ກຽມກາຮອັນໜຶ່ງຄະຫະຮູ້ນັ້ນຕີ່ແຕ່ງດັ່ງ ອົກໄນ້ເກີນຫັກນ

ໃນກຽມທີ່ໄມ້ນີ້ຮູ້ນັ້ນຕີ່ວ່າກາຮກະທຽວເກຍດັບ ຄະຫະຮູ້ນັ້ນຕີ່ອາຈແຕ່ງຕິ່ງກຽມກາຮຄົນໄດ້ຄົນໜຶ່ງເປັນຮອງ ປະຫານ ກຽມກາຮກີ່ໄດ້”

ມາຕຣາ ៥ ໃຫ້ຢາເລີກກວານໃນມາຕຣາ ៤ ແໜ່ງພຣະຮາຊ-ກຖນ໌ກັ້າຈັດຕິ່ງອົງຄໍກາຮສວນຍາງ ພ.ສ. ၂៥၀၅ ແລະ ໃຫ້ໃຫ້ກວານ ຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ມາຕຣາ ៤ ຜູ້ນີ້ລັກນັບພະຍໍາຍັງ ໄດ້ຍ່າງໜຶ່ງດັ່ງຕ່ອໄປນີ້ ທີ່ອັນກົມໃຫ້ແຕ່ງຕິ່ງເປັນກຽມກາຮ ຜູ້ອໍານວຍກາຮ ຫຼື້ອ່ອງ ຜູ້ອໍານວຍກາຮ ກື່ອ

(១) ນີ້ສ່ວນໄດ້ເສື່ອໃນສັ່ງພູກນັບ ອ.ສ.ຍ. ທີ່ໃຫ້ໃນກິຈາກທີ່ ຈະກະທຳໃຫ້ແກ່ ອ.ສ.ຍ. ທັງນີ້ໄມ້ວ່າໂດຍທາງຕຽບທຽບຫຼືໂດຍທາງອ້ອນ

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ๒๖ ຮາຊກິຈຈານບັນເກມ ຕົວ ມີນາຄມ ແຂວງ

ເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນເພື່ອງຫຸ້ນສ່ວນຈຳພວກຈຳກັດຄວາມຮັບຜິດຂອງຫ້າງ
ຫຸ້ນສ່ວນຈຳກັດ ອໍານວຍຫຸ້ນຂອງບຣີ່ຢ້າກັດທີ່ກະທຳການອັນນີ້
ສ່ວນໄດ້ເສື່ອເຫັນວ່ານີ້

(๑) ເປັນພັກງານຫີ່ອຄນງານຂອງ ອ.ສ.ບ.

(๒) ເປັນຜູ້ທີ່ມີໄດ້ມີສັ່ງຫະດີໃຫຍ່

ມາຕຣາ ๖ ໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມໃນມາຕຣາ ๑๕ ແຫ່ງພຣະຣາຊ-
ກຖານຖຸກາຈັດຕັ້ງອົງກົດການສົວຍາງ ພ.ສ. ແຂວງ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມ
ຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ມາຕຣາ ๑๕ ໃຫ້ຄະນະກຣມການນີ້ອໍານາຈແລະໜ້າທີ່ວາງ
ນໂຍນາຍແລະຄວບຄຸມດູແລ ໂດຍທີ່ໄປຈຸ່ງກິຈການຂອງ ອ.ສ.ບ. ແລະ
ໃໝ່ອໍານາຈແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້ດ້ວຍ ຄື່ອ

(๑) ດຳເນີນກິຈການຕາມມາຕຣາ ๖ ແລະມາຕຣາ ๗

(๒) ວາງຂໍອັນຈັນຄັ້ງຕ່າງໆ ເກີ່ວກັນການວິທາຮົາງານ

(๓) ວາງຂໍອັນຈັນວ່າດ້ວຍການບຣຸ ການແຕ່ງຕັ້ງ ການ
ຄອດຄອນ ການເລື່ອນໜີ້ເງິນເດືອນ ການຕັດເງິນເດືອນ ກາຮລົດໜີ້
ເງິນເດືອນ ແລະຮະບຶບວິນຍ້ ຂອງພັກງານແລະຄນງານຕຄອດຈນ
ກຳໜາດອັຕຣາຕໍາແໜ່ງ ອັຕຣາເງິນເດືອນ ດໍາຈັງແລະເງິນອື່ນໆ ຂອງ
ພັກງານແລະຄນງານ

เล่ม ส๒ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๘

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่างๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงาน และวางระเบียบการจ่ายคืนเงินสะสม

ขึ้นบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางแผนขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใดให้รัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นว่า “ในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ต้อนทานของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงานอาจได้รับเงินรางวัล เงินบำเหน็จ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย. และมีอำนาจบังคับมั่นคงนักงาน และกิจกรรมทุกตัวแห่ง

ให้รองผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย.”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ส๒ ตอนที่ ๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มีนาคม ๒๕๐๔

“มาตรา ๒๐ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ารองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานผู้หนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ตามที่ได้แต่งตั้งหรือไม่อาจแต่งตั้งได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.ช. และต้องปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายใต้แผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ อ.ส.บ.. อาจจัดให้มีกองทุนสำหรับจ้างลงเคราะห์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงานในกรณีพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอันนักการแก่การลงเคราะห์ โดยให้อ.ส.ย. วางข้อบังคับด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี กำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการลงเคราะห์จากกองทุนและหลักเกณฑ์การลงเคราะห์ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น”

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ๒๖ ຮາຊກິຈຈານແບກຍາ ๓๐ ມັນາຄນ ۲۵۰۸

ມາຕຣາ ១២ ໃຫ້ເພີ່ມຖຸນຂອງ ອ.ສ.ຍ. ຈາກຈຳນວນເງິນສາມສົບ
ດ້ານບາທຂຶ້ນອັກເຈັດສົບດ້ານບາທ ຮວນເປັນຈຳນວນເງິນໜຶ່ງຮ້ອຍດ້ານ
ບາທ ໂດຍຮູ້ບາລຈ່າຍໃຫ້ເປັນຄຣາງ ຕາມຈຳນວນທີ່ຮູ້ບາລພິຈາລາ
ເຫັນສາມຄວາມ

ມາຕຣາ ១៣ ໃຫ້ຮູ້ມັນຕີ່ວ່າກາຣກະທຽງເກມຕຣກໍາາກາຣ
ຕາມພະຣາຊກຄຸມຄູ້ກັກ

ຜູ້ຮັບສັນອັນພະບົນຮາງໂອງກາຣ

ຈອນພລ ດນອມ ກິດຕິບຈາຣ

ນາຍກຣູ້ມັນຕີ່

ໝາຍເຫດ :— ເຫດຸຜລໃນກາຣປະກາສໃຫ້ພະຣາຊກຄຸມຄູ້ກັກບັນນີ້ ຄື່ອ ເນື່ອງ-
ຈາກກິຈກາຣຂອງອັກສານຍາງໄດ້ຂໍຍາກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ ໂດຍນີ້ໄກຮົງກາຣ
ພັນກາຣເຫດຸກົກຂອງສກາພັນກາຣເຫດຸກົກແໜ່ງຫາຕີເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍ
ໂກຮົງກາຣ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕົ້ງເພີ່ມຖຸນຂອງອັກສານຍາງຂຶ້ນອັກ ៣០ ດ້ານ
ບາທ ແລະເຫັນສາມຄວາມໃຫ້ມີຕຳແໜ່ງຮອງປະການກຣມກາຣ ກັບຕຳແໜ່ງ
ຮອງຜູ້ອຳນວຍກາຣ ເພີ່ມຂຶ້ນ

ประกาศของคณะปฏิบัติฉบับที่ ๑๙
ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบนถยา ๖ เมษายน ๒๕๐๘

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๑๔

โดยที่กิจการขององค์การส่วนราชการได้ขยายตัวกว้างขวางขึ้น ทั้งในด้านการผลิตและการบริหารงาน สมควรแก้ไขกฎหมาย เกี่ยวกับการนั้นให้เหมาะสม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ผลิตยางแผ่นรนควัน ยางเกรป น้ำยางข้น ยางผง ยางเท่ง ยางชนิดอ่อน ๆ และสารประกอบของยางพารา”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐
เดือน สห ตุลาที่ ๕๙ ราชกิจจานุเบกษา ๖ เมษายน ๒๕๑๕

“ มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.บ. คณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตร ซึ่งเป็นผู้อำนวยการกองการยางหรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้ง อีกไม่เกินแปดคน ”

ในการณ์ที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการโดยคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการก็ได้ ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ”

“ มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการหรือ ”

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ เมษายน ๒๕๐๘

เมื่อรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการ
แต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่
อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้
อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.อ. และต้องปฏิบัติภารกิจการให้
อยู่ภายใต้แผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้ ”

ข้อ ๔ ประกาศของคณะกรรมการปฏิบัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๐๘

จอมพล ถ. กิตติบุตร

หัวหน้าคณะกรรมการปฏิบัติ

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งองค์การสวนยาง
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎิพลอุดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอุดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งองค์การสวนยาง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ถ้า ยืมเงิน แต่ถ้าจำนวนเงินที่ถูก ยืมเงิน เกินกว่าครัวละยี่สิบห้าด้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน

การให้ภัย ให้ขึ้นเงิน หรือจ่ายเงินล่วงหน้า ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีธนาคารเป็นผู้ค้าประกันหรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน มีราคาไม่น้อยกว่าเงินให้ภัย ให้ขึ้น หรือจ่ายล่วงหน้า ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิริวติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ช. คณะกรรมการ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ผู้อำนวยการองค์กรสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน ”

ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการแทนก็ได้ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อันันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติที่เกี่ยวกับจำนวนเงินในการถูกขึ้นเงินขององค์กรสวนยาง ที่กำหนดไว้เดิมนั้นชั่งไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้เกิดความไม่คล่องตัว ในทางบริหารสมควรเพิ่มจำนวนเงินที่กำหนดไว้เดิมให้สูงขึ้น นอกจากนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวกับชื่อตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์กรสวนยางไม่ถูกต้องตรงกับชื่อตำแหน่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขชื่อตำแหน่งคณะกรรมการให้เป็นไปตามความเป็นจริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

(คณารักษมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๔๔)
(สำเนา)
เลขรับ ๒๗/๒๕๕๕ วันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาราชภูมิ

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๙๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนาราชภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาพัฒนาราชภูมิเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลและบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาพัฒนาราชภูมิพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๙

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ขันธีโชค)
วิทยากรเชี่ยวชาญ
กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์

กานาดา ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย
และประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา
การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพราคาด้วยราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรร
ประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง
และผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย
ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง
จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย
ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกสาร สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว
และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพารา
ของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ๒๕๗๘ ปี พ.ศ. ๒๕๗๘ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย”
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๔
- (๔) พระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๗) ประกาศของคณะกรรมการปฏิริหาริภัย ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางขัน ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครป หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางหักจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้เปรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลตี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าหักหมด หรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของ การยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของ การยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย”
เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand”
เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”
รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอก
ราชอาณาจักรได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจาก
คณะกรรมการด้วย

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทย
ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุน
ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา^๑
(๒) จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศ
เกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง
และผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุดหนุน การตลาด
การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ
(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการดัง ๑ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์
ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด
เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง
(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา
(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็น^๒
สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุดหนุน
(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศไทยผู้ผลิตยางพารา^๓
และองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับ
ยางพารา

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.
ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการกิจการ
ตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกรรมการทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) กฎหมายหรือให้กฎหมายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ
กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ
ยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการ
ดำเนินการ

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.
การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และกฎหมายหรือการให้กฎหมายเพื่อ
ตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
และมาตรา ๗๐ เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุนตามมาตรา ๑๑
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ
เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือ
องค์กรระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกลงเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จบัญชีบังคับ เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๑๕ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสงเคราะห์ผู้ป่วยบังคับ และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๙ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๙ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าว ในวรรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๑๕ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐเพียงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมด้าที่ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดاجะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยนิติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จ้างน่วย และจัดหา ประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการรับรองแต่งตั้งจากกระทรวง
ชาวสวนยางจำนวนหนึ่งคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม
การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวน
สามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวน
ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการรับรองแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี
กำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมี
คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติตามมาตรฐานสำหรับกรรมการ
และพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ
กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท.
หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท.
ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง
และผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ
มอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัดที่ กยท.
เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรง
ตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธาน
กรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ซึ่งพ้นจากตัวແແນ່ງຕາມວາරະນັ້ນອູ່ໃນຕໍ່ແແນ່ງເພື່ອດຳເນີນງານຕ່ອໄປຈຸນກວ່າປະຫານກຽມກາຮ
ຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີໃໝ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃໝ່ເຂົ້າຮັບໜ້າທີ່

ປະຫານກຽມກາຮຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີໃໝ່ພັນຈາກຕໍ່ແແນ່ງຕາມວາຮ
ຈາກໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງອືກໄດ້ ແຕ່ຈະດຳຮັງຕໍ່ແແນ່ງຕິດຕ່ອກນິກສອງວາຮໄນໄດ້

ມາຕຣາ ๒๐ ນອກຈາກກາຮພັນຈາກຕໍ່ແແນ່ງຕາມວາຮ ປະຫານກຽມກາຮແລະ
ກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີພັນຈາກຕໍ່ແແນ່ງເມື່ອ

- (១) ຕາຍ
- (២) ລາອອກ
- (៣) ຄະະຮູມນຕີໄຫ້ອອກ
- (៤) ຂາດຄຸນສົມບັດຫຼືອມີລັກຊີຜະຕ້ອງໜ້າມຍ່າງໜຶ່ງຍ່າງໄດ້ມາຕຣາ ១៥

ມາຕຣາ ๒๑ ໃນກຽມທີ່ປະຫານກຽມກາຮຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີພັນຈາກ
ຕໍ່ແແນ່ງກ່ອນວາຮ ໃຫ້ຄະະຮູມນຕີແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແແນ່ງແທນ ເວັນແຕ່ວາຮເໜືອຍູ່ໃນເລີ່ມ
ເກົ້າລົບວັນ ຈະໄມ່ແຕ່ງຕັ້ງປະຫານກຽມກາຮຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີແທນກີ່ໄດ້ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບ
ແຕ່ງຕັ້ງແທນຕໍ່ແແນ່ງທີ່ວ່າງນັ້ນອູ່ໃນຕໍ່ແແນ່ງທ່າກັນວາຮທີ່ເໜືອຍູ່ຂອງປະຫານກຽມກາຮ
ຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີໃໝ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ

ໃນກຽມທີ່ປະຫານກຽມກາຮຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີພັນຈາກຕໍ່ແແນ່ງກ່ອນວາຮ
ໃຫ້ຄະະກຽມກາຮປະກອບດ້ວຍກຽມກາຮທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ຈຸນກວ່າຈະມີກາຮແຕ່ງຕັ້ງປະຫານກຽມກາຮ
ຫຼືອກຽມກາຮຜູ້ທຽບຄຸນວຸດີຕາມວາຮຄ່ານີ້ ແລະ ໃນກຽມທີ່ປະຫານກຽມກາຮພັນຈາກຕໍ່ແແນ່ງ
ກ່ອນວາຮ ໃຫ້ກຽມກາຮທີ່ເໜືອເລືອກກຽມກາຮຄົນໜຶ່ງທ່ານ້າທີ່ປະຫານກຽມກາຮເປັນກາຮໜ້າ

ມາຕຣາ ๒๒ ຄະະກຽມກາຮມີອໍານາຈໜ້າທີ່ວາງໂຍບາຍແລະຄວບຄຸມດູແລໄດຍໜ້າໄປ
ຊື່ກິຈກາຮຂອງ ກຍກ. ແລະ ອໍານາຈໜ້າທີ່ເຂັ້ນວ່ານີ້ໃຫ້ຮັມຄື້ນ

(១) ກໍານົດໂຍບາຍກາຮບົງກາຮງານ ກາຮຈັດຫາຖຸນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຫັນຂອບ
ແພນກາຮດຳເນີນງານເກີ່ວກັນໂຍບາຍຍາງພາຮ
(២) ພິຈາລາຍໄທຄວາມເຫັນຂອບແພນກາຮລົງຖຸນ ແພນກາຮເງິນ ແລະ ບປະມານ
ປະຈຳປັບປຸງ ກຍກ.

(៣) ອອກຮະເບີຍບຫຼືອຂ້ອນບັນດັບເພື່ອປົງປັດກາຮໄທເປັນໄປຕາມຂອບແໜ່ງ
ວັດຖຸປະສົງ
(៤) ອອກຮະເບີຍບຫຼືອຂ້ອນບັນດັບເກີ່ວກັນກາຮດຳເນີນງານແລະກາຮບົງກາຮງານ
(៥) ອອກຮະເບີຍບຫຼືອຂ້ອນບັນດັບເກີ່ວກັນກາຮດຳເນີນກິຈກາຮຂອງຄະະກຽມກາຮ
ແລະ ຄະະອນຸກຽມກາຮ
(៦) ອອກຮະເບີຍບຫຼືອຂ້ອນບັນດັບເກີ່ວກັນກາຮປົງປັດຈານຂອງຜູ້ວ່າກາຮ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การทดสอบ วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการ ของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา ๒๓ ให้นำบทัญญติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปักครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปักครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะกรรมการโดยอนุโถม

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการ มอบหมายได้

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของ ผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม กฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ (๓)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีภาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับ แต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองภาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามภาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง

สิ้นสุด

(๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้าง

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชាទุนกงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดกระทำกิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

หมวด ๓

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ได้ประسังค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยาง ในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอ่านทำความสะท้วงและปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทruz โถมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งยางพันธุ์พืช พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

มาตรา ๓๙ ผู้ได้ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน เงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดเกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการนี้ที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เลี้ยงสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได้ ๆ

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับ การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ตามวรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ใน การพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวย ความสะดวกและปฏิบัติการตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตาม หมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนา ยางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา

การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างท้วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗
- (๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘
- (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
- (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ภายใต้หนังร้อยยี่สิบวันนับแต่วันล็อปปะมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุน ในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจสอบเผ่นดินตรวจสอบแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งรายงานออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งลินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายไดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภัยหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภัยหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน หักนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มีให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจะใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตราหนึ่ง ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่วนของทุน

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนเงินนอกจาก (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปลูกแทน การปลูกใหม่ การอุดสาหกรรมแปรรูปยางขันตัน การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุดสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐดึงรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปี ตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด ๕

การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจะใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจ สั่งให้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเลี้ยงได้

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับ การส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรับวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงได ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ล่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่ การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๕๕ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน สำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควร แก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนด หลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับ การสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับ ในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบททำการ สำหรับ งบลงทุนให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบททำการให้นำเสนอ คณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินซึ่งแสดงกิจกรรมที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันล็อกปีบัญชี

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามคณะกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำการรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันล็อกปีบัญชี และให้ กยท. โดยเฉพาะรายงานประจำปีที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด ๔ การกำกับและควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจกรรมของ กยท. และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง และด้วยความคิดเห็น ทำการรายงาน กระทำหรือยับยั้ง การกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ตลอดจน สั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของ กยท. ได้

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำการนำเสนอผลการดำเนินกิจกรรมของ กยท. ในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอ ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีได้

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

(๑) เพิ่มหรือลดทุน

(๒) ภูมิทรัพย์ให้ภูมิเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

(๓) จำนวนอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดโดย

ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

(๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน

จำกัด

(๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน

หรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลาังก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภาระในหนึ่งวันนับแต่วันที่พระราชนูญดันนี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่า เป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงาน ให้แก่ กยท.

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ ราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชนูญดันนี้ใช้บังคับ เว้นแต่ เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ได้ของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรใจ จะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่พระราชนูญดันนี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. และแต่กรณ์ และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร ดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่ เคยได้รับอยู่เดิมไปพลาังก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภาระใน สามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจาก ราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะ ทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จบำนาญลูกจ้าง

มาตรา ๗๓ บรรดาภูมิธรรม ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ที่ออกตามพระราชบัญญัติของทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์ หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎธรรม ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ ตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลากรก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงาน ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็น สมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจาก การเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คณะกรรมการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคท้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา รวมตลอดถึงการวิจัยและพัฒนา การวิเคราะห์สภาพด้านคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้งานพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดด้วตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาและเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป

การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ และดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ รวมทั้งกำหนดอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และรายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและการต่าง ๆ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่วนเป็นรายได้ของรัฐ และถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายและการต่าง ๆ นอกจากเงินสำรอง และเงินโบนัสหรือเงินรางวัล และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากการอื่นรัฐเพียงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด (ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และให้นำเงินสำรองไปใช้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๕) กำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. และ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการภาระแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน และลูกจ้าง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ด้วยแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการพนักงานและลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด และให้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๖) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุดสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และกำหนดให้การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

(๗) กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด ตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔ กองทุนพัฒนายางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๕๓ ร่างมาตรา ๕๔ ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๗ (ร่างมาตรา ๕๙)

(๔) กำหนดให้ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงิน หรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ที่จงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจลั่งให้รังับการส่งเสริมและสนับสนุน (ร่างมาตรา ๕๑)

(๒) กำหนดให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลที่ได้รับมอบหมาย เป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจเข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด และมีหนังสือสอบถามตาม หรือเรียกให้บุคคลดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงได ๆ มาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์ แก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖ การร้องทุกข์และการลงเคราะห์

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับ ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วย กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่น อันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

๒.๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงคลัง และให้ กยท. จัดทำงานประมาณ ประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)

(๒) กำหนดให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐาน การบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงานดูแล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๖๑)

๒.๘ การกำกับและควบคุม

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครึ่งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๖๔)

(๒) กำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ก่อน (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจะใจ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบตามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระหว่างโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์ทำการทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์ทำการทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์ทำการทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างของ องค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือ

ลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๙)

(๓) กำหนดให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพันและงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร เช่นเดียวกับราชการของสถาบันวิจัยฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ กยท. ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ กยท. (ร่างมาตรา ๗๐)

(๔) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร ดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ต่อตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๗๑)

(๕) กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพระทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกำหนดให้การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการออกจากงานเพระทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๒)

(๖) กำหนดให้บรรดาภูมิกระทรวง ระเบียน ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบเขตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายกระทรวง ระเบียน ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

(๗) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลงก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) (ร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕)

(๔) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำการทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

สภาพัฒนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.
สภาพผู้แทนราชภูมิ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนราชภูมิ

ด่วนที่สุด

ที่ ๐๓๔๓/๒๕๕๖

(ต่อ)
(สำเนา)

สภาพัฒนราษฎร
ถนนอุท่องใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาพัฒนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นางสาวอรุณี ชำนาญยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาซึ่งกรรมการคนนี้ประกอบด้วย

๑. นายจิรากร โภศัยเสวี	๒๒. นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ
๓. นายชุวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	๔. นายเซน เทือกสุบรรณ
๕. นายณรงค์ ฤทธิ์	๖. นายณัฐวุฒิ ไ sideways กีอ
๗. นายธนานิทร ใจสมุทร	๘. นายนภินทร ศรีสรรพางค์
๙. นางบุญรื่น ศรีรerk	๑๐. นายประกอบ รัตนพันธ์
๑๑. นายประภาส เอื้อนทัช	๑๒. นายประเสริฐ บุญร่อง
๑๓. นางปานหยา สารีรักษ์	๑๔. นายพัชรเดช ลิมป์ปิษฐ์ยิร
๑๕. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ	๑๖. นายพีรพันธุ์ พาลสุข
๑๗. นายไฟจิต ศรีวรา汗	๑๘. นายยศพงศ์ นาทันรีบ
๑๙. นายรส มะลิผล	๒๐. นายวิทย์ ประทักษิเจ
๒๑. นายวิภูแดลง พัฒนามีไห	๒๒. นายวิวัฒน์ชัย ໂທຕະໄວສຍະ
๒๓. นายศุภชัย ใจสมุทร	๒๔. นายศุภชัย โพธิ์สุ
๒๕. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	๒๖. นายคนันต์ ศรีพันธุ์
๒๗. นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์	๒๘. นางสาวอรุณี ชำนาญยา

(๗๔)

๒๙. นายอิสสระ สมชัย
๓๐. นายเอกนฤทธิ์ พร้อมพันธุ์
๓๑. นายออยาลี ม่าเหร็ม

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร เป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหาร วิสามัญพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. แทนนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ ซึ่งได้ขอลาออกจากเป็นกรรมการบริหารวิสามัญ เมื่อวันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

บัดนี้ คณะกรรมการบริหารวิสามัญได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร

(นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๔-๒๖๗๒, ๐-๒๒๔๔-๒๖๘๐

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๖๗๐

สำเนาถูกต้อง

ธันวาคม ๒๕๖๗

(นางบุษกร วรรธนะภูติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

จงเดือน สุทธิรัตน์/ร่าง

เจริญญา ขินะประภา/พิมพ์

จงเดือน สุทธิรัตน์/ทาน

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ - นายกฤชณะ กิตติอรหัตพย์

- นางสาวเกตุวดี ชื่อสัตย์ดี

- นายณัฐพงศ์ ศรีพา

- นางจงเดือน สุทธิรัตน์

ครั้งที่ ๒ - คณะกรรมการ สำนักกรรมการ ๑

ครั้งที่ ๓ - นางบุษกร วรรธนะภูติ

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะกรรมการรับรอง เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นางสาวอรุณี ข่านาณยยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยให้ถือเอกสารร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการรับรองเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายยุทธพงศ์ จรสสเดียร เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. แทนนายณัฐวุฒิ ไ sideways เกือ ซึ่งได้ขอลาออกจากเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายยุทธพงศ์ จรสสเดียร	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายไพจิต ศรีวรวาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายศุภชัย โพธิ์สุ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๕) นายพิรพันธ์ พาลสุข	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๖) นายอนันต์ ศรีพันธ์	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๗) นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๘) นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๙) นางบุญรื่น ศรีเรศ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๐) นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๑) นายอภิชาต ศักดิ์เกรชู	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๒) นางสาวอรุณี ข่านาณยยา	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๓) นายเอกนภัส พร้อมพันธ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๔) นายวิภูແດลง พัฒนภูมิໄກ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง

(๑๕) นายวิทย์ ประทักษิจ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิธีกรรม คณที่สาม
ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการพิธีกรรมวิสามัญ ครั้งที่ ๑๙ วันพุธที่สุดที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีมติเลือกนายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร เป็นประธานคณะกรรมการพิธีกรรม

๒. คณะกรรมการพิธีกรรมวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) นายอรรถกฤต ปัจฉิมนันท์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
(๒) นายอ่อนวย ประติเส	ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. คณะกรรมการพิธีกรรมวิสามัญได้มีมติตั้ง นางจงเตือน สุทธิรัตน์ ผู้บังคับบัญชากรุ่งงาน คณะกรรมการพิธีกรรมการเกษตรและสหกรณ์ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขานุการสภากู้แห่งราชภูมิ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการพิธีกรรม ตามข้อบังคับการประชุมสภากู้แห่งราชภูมิ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๖๒

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑) นายศุภชัย บานพับทอง	รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
(๒) นายนิวัติ สุธีมีชัยกุล	รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
(๓) นายสรเสริญ อัจฉร์มานัส	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

กรมวิชาการเกษตร

(๑) นายสุจินต์ แม้นเหมือน	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง
(๒) นางนุชนารถ กังพิสดาร	นักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ
(๓) นายพิเชฐฐ์ พร้อมมูล	นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
(๔) นายเอนก ภูมalaะสิริ	เศรษฐกรชำนาญการพิเศษ
(๕) นายธรรมรัตน์ ทองมี	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
(๖) นางสาวโสสิกิตา เทมาคม	เลขานุการกรม
(๗) นายสรวิทย์ กิบาลจอมมี	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

(๑) นายสุจินต์ สิทธิวนกุล	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
(๒) นายวีโรจน์ จิระวัฒน์	ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา

(๓) นายไวภูณร์ พรมอ่อน	ที่ปรึกษาด้านการเกษตร
(๔) นางสาวจุรี สงวนทรัพย์ทวี	หัวหน้ากองเงินสวัสดิการ
(๕) นายส่งา ทองทิพย์	หัวหน้ากองวินัยและแรงงานสัมพันธ์
(๖) นายเนาวรัตน์ ปานสุวรรณ	ผู้ช่วยสำนักงานจังหวัดขอนแก่น
(๗) นายทรงพจน์ ดวงชัย	นิติกร ๗
(๘) นายกุญช์ฐาน ทัดทูน	นิติกร ๕
(๙) นางสาวชฎาพิชญ์ ศรีสังข์	นิติกร ๕
(๑๐) นางสาวสุนันทิกา ปางจุติ	นักประชาสัมพันธ์ ๔
(๑๑) นางสาวพิชามณ์ รอดอยู่	นักประชาสัมพันธ์ ๓
(๑๒) นายศิริวัฒน์ วิวัฒน์วงศ์ธร	นักวิชาการเงินและบัญชี ๓
(๑๓) นายปรีชา กาบแก้ว	นายช่างภาพ ๖

องค์การสวนยาง

(๑) นายชนะชัย เปลงศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง
(๒) นายสุริโย โมสิกะ	ผู้ตรวจการ
(๓) นายฉัตรชัย อุรานนท์	หัวหน้างานนิติการ
(๔) นายปัณณวิชญ์ วงศ์สุวัฒน์	ผู้อำนวยการฝ่ายโรงงานหาก นครพนม

กระทรวงอุดรธานี

สำนักงานเศรษฐกิจอุดรธานี

(๑) นายโสภณ ผลประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุดรธานี
(๒) นายณัฐพล รังสิตพล	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุดรธานี รายสาขา ๒
(๓) นางสาววีรา ชาญสรรค์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
(๔) นายวิศิษย์ศักดิ์ กฤษณะพันธ์	วิศวกรไฟฟ้าชำนาญการพิเศษ
(๕) นางสาวณัฐธิญา เนตยสุภา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
(๖) นางสาวนาตยา สุขเกشم	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
(๗) นางสาวลดดาวัลย์ ยืนนาน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
(๘) นางสาวอริศรา สินอุดม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑) นางสาวลดาวัลย์ คำภา	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(๒) นายมนตรี บุญพาณิชย์	ผู้อำนวยการสำนักวางแผนการเกษตร
ทวิภาคีธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(๓) นายวิรัช พูนทรัพย์	นักวิเคราะห์นโยบายเชี่ยวชาญ
(๔) นายพงศ์กร วิรัตนานันท์	นักวิชาการชำนาญการพิเศษ
(๕) นางสาวน้ำพร อนันต์ทวีวนัน	นักวิชาการชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๑) นางสาววนันทนีย์ ธิรพงศ์ศนกุล	นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
(๒) นางราณี อุปการะกุล	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
(๓) นายวิทัศน์ ใจนวนฤทธิ์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
(๔) นางอังสนา ชินประดิษฐ์สุข	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
(๕) นางกรณี อัตตะภูมิ	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
(๖) นางสันติสنى เสนากิจ	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นางนันทนา ธรรมสโตร์	นักพัฒนาระบบราชการเชี่ยวชาญ
(๒) นายวัชรชัย วิสุทธิสมานาจาร	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวมัตติกา เทพหัสดิน ณ อุดรญา	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาววัทรผลก ใจปินดา	นักพัฒนาระบบราชการปฏิบัติการ

กระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

(๑) นางสาวจุฑารสา กัญจนาย	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนารัฐวิสาหกิจ ๒
(๒) นางภูริวรรณ ชุ่ยรักษ์	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวภัตราวรรณ ชวนสนิท	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาวรัชฎา วนิชกร	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจชำนาญการพิเศษ
(๕) นายศุภโชค ถกลครี	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ
(๖) นายชัยกุล ลิ้มนรัตน์	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ
(๗) นายจิร เจริญภัทรกุล	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ
(๘) นางสาวปารวี ธีระกุล	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ

(๙) นายศุภโชค กาลศรี	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ
(๑๐) นายเจนณรงค์ การะเกด	นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจปฏิบัติการ
(๑๑) นางสาวขวัญชนก สายเทพ	นิติกรปฏิบัติการ
(๑๒) นางสาวสุทธิณี ศรีโยวงศ์	นิติกร

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาเข้าแจ้งแสดงความคิดเห็น คือ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กรมป่าไม้

(๑) นายสุวัฒน์ ควรชุม	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายพัฒน์ ศิริมัย	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
สำนักการอนุญาต

สถาบันพระปกเกล้า

(๑) นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ	เลขานุการสถาบันพระปกเกล้า
(๒) นายศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการเมืองภาคผลเมือง

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

(๑) นายกฤษฎา สุขีวงศ์	รองผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีฯ
และสตูลแห่งชาติ
(๒) นางรุ่งทิพย์ ควันเทียน	ผู้อำนวยการฝ่ายอาชญากรรม
ฝ่ายนโยบายแผนงานและงบประมาณ

บริษัท ร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด

นายเยี่ยม ถาวโรฤทธิ์	เลขานุการ บริษัท ร่วมทุนยางพารา
ระหว่างประเทศ จำกัด |
|----------------------|--|

สมาคมน้ำยำขันไทย

นายชำนาญ นพคุณชร	อุปนายกสมาคมน้ำยำขันไทย

ชุมชนสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย

นายคงนึง ชูพงศ์	ประธานชุมชนสหกรณ์ชาวสวนยาง

สมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย

นายประทีป เทพพนม	ประธานเครือข่ายยางพาราครัวเรือน
ภาคตะวันออก |
|------------------|--|

สภากลุ่มอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- (๑) นายบุญญาณ อุ่นดุมยิ่ง^๙
 (๒) นายประยงค์ หิรัญญาวนิชช์

ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
 สภากลุ่มอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สมาคมธุรกิจไม้ย่างพาราไทย

นายสุhin พรชัยสุรีย์

นายกสมาคมธุรกิจไม้ย่างพาราไทย

สมาคมผู้ผลิตถุงมือยางไทย

นายประชัย กองวารี

นายกสมาคมผู้ผลิตถุงมือยางไทย

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

- (๑) นายจิตติน วิเศษสมบัติ
 (๒) นายอนันต์ เพชรบูรณ์
 (๓) นายพิสิษฐ์ ชุบอนันต์
 (๔) นายอนันต์ เพชรบูรณ์
 (๕) นายอภิเดช เชาวลิต
 (๖) นายพีระพงศ์ คงสกุล
 (๗) นายมานพ เกื้อรัตน์
 (๘) นายธีรวัฒน์ เดชทองคำ^{๑๐}
 (๙) นายจิโรจน์ หริรักษ์พาทักษ์
 (๑๐) นายสุนันท์ นาลพรหมสกุล

ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 กรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 เลขาธิการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 รองประธานบริหารสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุน
 สงเคราะห์การทำสวนยาง
 ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล
 ประธานสาขาภาคเหนือ
 ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา
 ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยาง จังหวัดสงขลา เขต ๒
 หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยาง อำเภอสะเดา

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจองค์การสวนยาง

- (๑) นายเชวง วิวรรณ
 (๒) นายวิรัตน์ สุขพัฒน์

ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 องค์การสวนยาง
 รองประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
 องค์การสวนยาง

(๓) นายวิชเยนทร์ แจ้งเศรษฐ

นิติกรองค์การสานยง

๖. การตั้งคณะกรรมการอธิการ**คณะกรรมการอธิการวิสามัญได้มีมติตั้งคณะกรรมการอธิการ จำนวน ๓ คน ดังนี้****๖.๑ คณะกรรมการอธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย
ประกอบด้วย**

(๑) นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	เป็นประธานคณะกรรมการอธิการ
(๒) นายศุภชัย โพธิ์สุ	เป็นรองประธานคณะกรรมการอธิการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายจิรากร โภศัยสวี	เป็นรองประธานคณะกรรมการอธิการ คนที่สอง
(๔) นายวิทย์ ประทักษิณ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการอธิการ
(๕) นายพัชโรม ลิมปีษฐ์ยิร	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการอธิการ
(๖) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	เป็นอนุกรรมการ
(๗) นายพีรพันธุ์ พาลสุข	เป็นอนุกรรมการ
(๘) นายอิสระ สมชัย	เป็นอนุกรรมการ
(๙) นายประภาส เอื้อันหัช	เป็นอนุกรรมการ
(๑๐) นางสาวจุฑารสา กากูจนสาย	เป็นอนุกรรมการ

**๖.๒ คณะกรรมการอธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการยางแห่งประเทศไทย
ประกอบด้วย**

(๑) นายพีรพันธุ์ พาลสุข	เป็นประธานคณะกรรมการอธิการ
(๒) นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	เป็นรองประธานคณะกรรมการอธิการ
(๓) นายพัชโรม ลิมปีษฐ์ยิร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการอธิการ
(๔) นายจิตติน วิเศษสมบัติ	เป็นอนุกรรมการ
(๕) นายอนันต์ เพชรบูรณ์	เป็นอนุกรรมการ
(๖) นายสุริโย โนสิกะ	เป็นอนุกรรมการ
(๗) นายพิเชฐฐ์ พร้อมมูล	เป็นอนุกรรมการ

**๖.๓ คณะกรรมการอธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดสรรเงินกองทุนการยาง
แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย**

(๑) นายพีรพันธุ์ พาลสุข	เป็นประธานคณะกรรมการอธิการ
(๒) นายอำนวย ประดิเส	เป็นรองประธานคณะกรรมการอธิการ
(๓) นายพัชโรม ลิมปีษฐ์ยิร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการอธิการ

(๕) นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาณ	เป็นอนุกรรมการ
(๖) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	เป็นอนุกรรมการ
(๗) นายเหน พิอกสุบรรณ	เป็นอนุกรรมการ
(๘) นายอรรถกฤต ปัจฉิมันนท์	เป็นอนุกรรมการ
(๙) นายไวງยนธ์ พรมมอ่อน	เป็นอนุกรรมการ
(๑๐) นายพิเชฐ พร้อมมูล	เป็นอนุกรรมการ
(๑๑) นายสุริโย โมสิกะ	เป็นอนุกรรมการ

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำประญตติ จำนวน ๒ คน คือ

- (๑) นายนิยม วรปัญญา
- (๒) นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>นายนิยม วรปัญญา</u> ขอประญตติ แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติ เป็นดังนี้	
“ร่างพระราชบัญญัติการยางและปาล์มแห่งประเทศไทย พ.ศ.”	
คณะกรรมการได้ซึ่งแจงแล้ว	ผู้ประญตติพโใจ
คำปราภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้ประญตติขอสงวนคำประญตติ	
นายเหน พิอกสุบรรณ นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ และนายอิสระ สมชัย (กรรมการ)	
ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง” เป็นดังนี้	
“แรงงานชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับจ้างทำงานในสวนยาง และได้ขึ้นทะเบียน กับการยางแห่งประเทศไทยแล้ว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”	

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประยุตติ ตัดบทนิยมคำว่า “ไม้ยาง” ออกทั้งหมด

คณะกรรมการอธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้ประยุตติพ่อใจ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประยุตติ เพิ่มบทนิยมคำว่า “แรงงานชาวสวนยาง”

เป็นดังนี้

“แรงงานชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับจ้างทำงานในสวนยาง และได้เข้าทະเบียนกับ การยางแห่งประเทศไทยแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ประยุตติขอสงวน

นายนิยม วรปัญญา ขอประยุตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึง ต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางขัน ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครป หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ ยางและวัสดุทุกประดิษฐ์สำเร็จรูป ซากยางตามที่กำหนดที่ระบุไว้ในกฎหมาย ทั้งนี้ห้ามนำเข้าประเทศ ฯลฯ และหมายความรวมถึงยาง ผสมไม่ว่าในสภาพของแข็ง หรือของเหลวซึ่งมียางธรรมชาติผสมกับสารเคมี หรือสารอื่นและวัตถุประดิษฐ์ สำเร็จรูปจากยาง

“ปาล์ม” หมายความว่า ปาล์มน้ำมัน และปาล์มประดับ เพราะเป็นพืชเศรษฐกิจ

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และหมายความรวมถึง ไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และหมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่กำหนดที่ระบุไว้ในกฎหมาย พันธุ์

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินซึ่งชีสูกมีต้นยางปลูกอยู่ในเนื้อที่ไม่น้อยกว่า hectare ไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และไม่ต้องมีสีขาวซึ่งทำให้สีขาวหายไปในกรณีที่มีเนื้อที่ ปลูกยางติดต่อกันมากกว่าหนึ่งไร่ ต้องมีส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยาง ในสวนยางที่ทำนั้นรวมถึง ปาล์มน้ำมัน

‘ผู้ช่วยทอขึ้นเชือกยาง’ หมายความว่า ผู้ที่ทำธุรการที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ และหรือปาล์ม หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่น ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดินที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน
 “กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา~~และ~~หรือปาร์ม
 “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย
 “ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยาง~~และ~~หรือปาร์มแห่งประเทศไทย
 “พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยาง~~และ~~หรือปาร์มแห่งประเทศไทย
 “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยาง~~และ~~หรือปาร์มแห่งประเทศไทย
 “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ”

คณะกรรมการอิทธิการได้ขึ้นแจ้งแล้ว

ผู้ประปฏิติดพอย

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอส่วนความเห็น และผู้ประปฏิติดข้อส่วนคำประปฏิติด

นายชนก เทือกสูบรรณ นายอภิชาต ศักดิ์เครชช์ และนายอิสสระ สมชัย (กรรมการ)

ขอส่วนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘ (๓/๑) เป็นดังนี้

“(๓/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือแรงงานชาวสวนยาง ด้านการพัฒนา
 ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการทำงาน สวัสดิการสังคม และสุขอนามัย เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต
 ให้ดีขึ้น”

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประปฏิติด เพิ่มความเป็นมาตรา ๘ (๓/๑) เป็นดังนี้

“(๓/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือแรงงานชาวสวนยาง ด้านการพัฒนาความรู้
 ความเชี่ยวชาญในการทำงาน สวัสดิการสังคม และสุขอนามัย เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้ประปฏิติดข้อส่วน

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มีกรรมการขอส่วนความเห็น <u>นายเขน เทือกสุบรรณ นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์ และนายอิสสระ สมชัย (กรรมการ)</u> ขอส่วนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐ (๗/๑) เป็นดังนี้	
“ <u>(๗/๑) จัดทำทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง แรงงานชาวสวนยาง และสวนยางเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำสวนยาง”</u>	
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มีกรรมการขอส่วนความเห็น <u>นายเขน เทือกสุบรรณ (กรรมการ)</u> ขอส่วนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ (๓) เป็นดังนี้	
(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการต้องแต่งตั้งจากผู้แทนกลุ่มเกษตรกรและหรือสหกรณ์ชาวสวนยางที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจำนวนหนึ่งสามคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีใช้ราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ”	

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประญัติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๓)
เป็นดังนี้

“(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการต้องแต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนหนึ่งสี่คน ผู้ประกอบการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อภารกิจของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีใช้ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ”

คณะกรรมการอธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้ประญัติพอดี
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร
ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประยุตติ แก้ไขความในมาตรา ๓๙ วรรคสอง

เป็นดังนี้

“ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน เงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่รัฐสรรหาทุนตามมาตรา ๕๕”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้ประยุตติพ่อใจ

มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

(๖) จำนวนเงินหักภาษี (๖)ไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ ทักษะ การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการปั้นสูตรใหม่ การอุดสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ ยาง การอุดสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสียร Vaughaca ยาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการ ยาง

(๒/๑) จำนวนเงินจาก (๑) (๑/๑) และ (๖) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียก เก็บค่าธรรมเนียม ตามมาตรา ๔๗

เงินที่ได้จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง จะนำไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ได้

ในการนี้ที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๖) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ให้อีกไม่เกินร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๖) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปี ตามความจำเป็น

ในการนี้ที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็น ค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป"

นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

"มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็น ค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๑/๑) จำนวนไม่เกินร้อยละแปด เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาที่เกี่ยวกับยางพารา

(๒) จำนวนเงินหักภาษี (๖)ไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ ทักษะ การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ทักษะเชิงแข่งขัน ให้มีการปั้นสูตรใหม่ การอุดสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ ให้มีการปั้นสูตรใหม่ ทักษะใหม่ การอุดสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์

ย่าง ทักษิณสากหัตระน์ไม่ข้อจำกัด การรักษาเสถียรภาพราคายาง ทักษิณหงษ์พากษา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และแรงงานชาวสวนยาง รวมทั้งกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

(๒/๑) จำนวนเงินนอกจาก (๑) (๑/๑) และ (๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และปลูกใหม่

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๑/๑) (๒) และ (๒/๑) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้ออกไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๑/๑) (๒) และ (๒/๑) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป”

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ขอประยุตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้
“มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.
(๑/๑) จำนวนเงินไม่เกินร้อยละแปด เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา

(๒) จำนวนเงินหกหมื่นบาท (๖)ไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ ทักษิณ การเงิน การผลิต การปรับปรุง การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ทักษิณ เสริมแซนด์สัน พันธุ์ ให้เชิงทักษิณสูทแทน ทักษิณสูทไหห์ การอุดสาหกรรมปรับปรุงยางขั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตภัณฑ์ยาง ทักษิณสากหัตระน์ไม่ข้อจำกัด การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง แรงงานชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

(๒/๑) จำนวนเงินนอกจาก (๑) (๑/๑) และ (๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้ประยุตติพอยใจ

มาตรา ๕๐	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น <u>นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ (กรรมการ)</u> ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๕๒ (๑) เป็นดังนี้	
“(๑) เข้าไปในสวนยางและที่ดินต่อเนื่องกับสวนยาง หรือเข้าไปในสถานประกอบกิจการ ที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน สะดวกที่ดินดังนี้หรือทั้ง สวนยางหันแล้วแต่กรณีเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด”	
หมวด ๖ การร้องทุกข์และการลงเคราะห์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๔	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๘ การกำกับและควบคุม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๔	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๔ วรรคสอง เป็นดังนี้	
“ทั้งนี้ คุณสมบัติของผู้ว่าการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”	
มาตรา ๗๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๖	ไม่มีการแก้ไข

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวอรุณี ชำนาญยา)

เลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อภาระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพารา ของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย"

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙
- (๔) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะกรรมการปฏิริชัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครป หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่包括ให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้เปรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” “หงายคางหมา” “ยางเทศไช้ฟาง”

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละ ห้าสิบห้าสิบต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ท่านนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมด หรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งที่ราชบัณฑิษฐ์ “การยางแห่งประเทศไทย”
เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand”
เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นได้ภายในหรือภายนอก
ราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจาก
คณะกรรมการ

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทย
ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน **บริหารจัดการสวนยางเพื่อการวิจัย
และพัฒนา** ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา^๑
(๒) **ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่
ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา**

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง
และผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด
การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) **ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการ
ให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ**

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์
ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด
เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา **เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกร
ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง**

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็น^๒
สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพารา และองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๕/๑) ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้มีการลงทุนเกี่ยวกับการอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางภายใต้ราษฎรอาณาจักร

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนวยการทำการตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกรรมที่ดินติดรวมได้ ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) ถูกยึดหรือให้ถูกยึดเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือชิริชักข์ห้างหุ้นส่วนที่ตั้งเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.

การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการถูกยึดหรือการให้ถูกยึดเงินตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประจำตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๓๐ เน看法ที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ

เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจกรรมตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกลงของ กยท.

สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จบุปถิทั่งน เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสงเคราะห์ผู้ป่วยบุปถิทั่งน และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๕ และเงินลงทุนตามบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมด้าที่ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการได้ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมด้าจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยาง แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากกระทรวง ขาวสวนยางจำนวนห้าคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฏหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีเชื้อชาติการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวง ขาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจგาต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรครการเมือง ที่ปรึกษาพรครการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรครการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวง ขาวสวนยาง

และผู้ประกอบกิจการย่าง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจาก
- (๓) คณารัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณารัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่ว่าวาระเหลืออยู่ไม่นาน ก็ต้องแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณารัฐมนตรีประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๒ คณารัฐกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔ และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายของพารา

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่ง
วัตถุประสงค์

(๘) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(๙) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ
และคณะกรรมการ

(๑๐) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๑๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน
การทดสอบ วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์
การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการทำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๑๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการ
ของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๑๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข^๔
ในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๔) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา ๒๓ ให้นำบทัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา
ทางปักรองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปักรองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะกรรมการโดยอนุโถม

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการ
มอบหมายได้

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม^๕
และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของ
ผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนักงานจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
กฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ (๓)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีภาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง
- (๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้างสิ้นสุด
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจจัดบังคับบัญชาพนักงานและ
ลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เสื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและ
ลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างดังตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า
ขึ้นไปจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการ
ทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการ
กำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท.
และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดกระทำ
กิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่ายในระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่
คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือดำเนินการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการ หรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับเงินส หรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

หมวด ๓

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยาง ในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอ่านรายความสะดวกและปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางที่รุดโกรมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งยางพันธุ์ พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขوبลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบ

ของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทน ในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ดึงสองร้อยห้าสิบไร่

มาตรา ๓๙ ผู้ได้ใช้ส่วนของงบประมาณที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่า ส่องไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับ การส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน เงินจาก งบประมาณประจำปี เงินกู้หรือรูบאלจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน ตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดเงินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับ การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุดหนุน กรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ใน การพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวย ความสะดวกและปฏิบัติการตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตาม หมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๔
กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างท้วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำการสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗
 - (๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘
 - (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
 - (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสืบปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุน ในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจสอบแผ่นดินตรวจสอบแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๗ บุคคลได้ส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายไดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภาษีหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราอัตรายละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภาษีหลังระยะเวลา

ที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มีให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสียให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนดังต่อไปนี้ ให้ถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรานี้ ให้อีกเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่วนของทุน

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๑/๑) จำนวนไม่เกินร้อยละหกสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน

(๒) จำนวน ~~ห้าหมื่นบาท~~ ~~(๕๐๐๐๐ บาท)~~ ไม่เกินร้อยละยี่สิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีทักษะสู่สากล การปลูกใหม่ การอุดสาหกรรม แปรรูปยางขั้นต้น การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุดสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๑/๑) หรือ (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๑/๑) หรือ (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่ายให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจะใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้รับงบการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบตามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อมูลเท็จจริงได้ ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่ การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวาระหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗
การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบททำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบททำการให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจสอบแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประชานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำการรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปีที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด ๘
การกำกับและควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจกรรมของ กยท. และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ซึ่งจะข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้ง การกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจน สั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของ กยท. ได้

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึง ผลงานของ กยท. ในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอ ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนิน กิจการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) เพิ่มหรือลดทุน
- (๒) ภูมิทรัพย์ให้ภูมิเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอ ของกระทรวงการคลัง
- (๓) จำนวนอย่างหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดย ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง
- (๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัด
- (๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์ จำกัด
- (๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติ

ตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวัง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงิน
ไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้าง
ขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน
หรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์
ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลาสก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้น
ภัยในหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่า
เป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน
หรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงาน
ให้แก่ กยท.

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนพะในส่วนที่เกี่ยวกับ
ราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า
จำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่
เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรใจ
จะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายใน

หากสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร ดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อื่นๆอีกที่ เศียรได้รับอยู่เดิมไปพลาสก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับ เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสริจสิ้นภายใน สามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจาก ราชการเพระทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพระ ทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๗๓ บรรดาภูมิธรรมะทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ที่ออกตามพระราชบัญญัติองทุนสงเคราะห์การท่าสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติ จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบเขตวัตถุประสงค์ หรืออำนาจหน้าที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ ตามมาตรา ๑๙ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาสก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๙ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงาน
ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็น^๑
สมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจาก
การเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

.....

.....

ใบแทรก
ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

แก้ไขรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ขอแก้ไขรายงานของคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ดังนี้

หน้า (๑๓) บรรทัดที่ ๑๐

จากคำว่า	“มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข”
แก้ไขเป็น	“มาตรา ๓๘	มีการแก้ไข”

แก้ไขร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

หน้า ๒ บรรทัดที่ ๑๐ มาตรา ๕ บทนิยาม คำว่า “ยางพารา”

จากคำว่า	“ยางพารา” หมายความว่า “ยางและน้ำขี้ยาง”
แก้ไขเป็น	“ยางพารา” หมายความว่า “ยางและไม้ยาง”

หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๒๙ มาตรา ๓๘

จากคำว่า “มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบ ของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทน ในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒๙/๑) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบ ของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ข้อปลูกแทน ในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่”

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
สถาปัตยนารมณ์ลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาพดิ่งพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานคณะกรรมการวุฒิศึกษา	1971
เลขที่ ๑๑ ว.ล. ๒๕๕๖	
วันที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖	๑๐.๔.๒๕๕๖

ที่ สพ ๐๐๑๔/๓๔๙๘

สภาพผู้แทนราชภูมิ
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๗๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาพผู้แทนราชภูมิ ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุม<sup>ได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาพผู้แทนราชภูมิ เป็นผู้เสนอ</sup>

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๙

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเจริญ จารย์โภกมล)

รองประธานสภาพผู้แทนราชภูมิ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานสภาพผู้แทนราชภูมิ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	วันที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖ วันที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖
เวลา ๙.๐๐ น.	ส่ง ๔๕๖

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ	วันที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖
รับที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖	วันที่ ๑๐.๔.๒๕๕๖
เวลา ๙.๐๐ น.	ส่ง ๔๕๖

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนราชภูมิ
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๕๒๙

สารบบ

**ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
ชึ่งสภาพผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว**

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นางสาวอรุณี ชำนาญยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายพิเชษฐ์ เข็มเมืองพาณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาพผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้งสี่ฉบับดังกล่าว และตั้งกรรมมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาพผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาพผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาพผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภามีอ่านที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๖

(นางพรณิภา เสริมศรี)
รองเลขานุการสภาพผู้แทนราษฎร ปฏิบัตรราชการแทน
เลขานุการสภาพผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบทวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)
(นางสาวอรุณี ชำนาญญา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนโลกเป็นอย่างมาก ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางพาราเป็นอันดับ ๑ ของโลกการปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรง่ายชื่นอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางบนพื้นฐานของสภาพการณ์ที่ต้องด้วยความเป็นจริง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัวและใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายพิเชฐ เข็มเมืองพาณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย
พระราชบัญญัตินี้ เป็นทบทวนอยู่ติดบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กรสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะกรรมการปฏิริหาริษ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์กรสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยาง ชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครป หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากการส่วนใด ๆ ของต้นยาง และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ยาง และวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลต์ และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสม ที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่า สิบตัน และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละสามสิบตัน

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยาง ที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบกิจการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ หรือไม้เยื้องต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของ การยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของ การยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษากิจการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นได้ภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน บริหารจัดการสวนยางเพื่อการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่น ที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการให้ระดับราคา ยางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่และการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศไทยผู้ผลิตยางพาราและองค์กรระหว่างประเทศ เกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้มีการลงทุนเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมการผลิต ผลิตภัณฑ์ยางภายในราชอาณาจักร

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งออกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้รู้สึกจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๕ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมด้าที่ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการได้ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสมศ์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมด้าจะนำออกใช้ได้ก็ต่อเมื่อมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๗ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวนสามคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีเชื้อรากการที่มีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตราฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรครการเมือง ที่ปรึกษาพรรครการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรครการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการอุปนายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน์จำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในรัชสมัย หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพั้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ ที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดามารศคนึง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่ เช่น ว่าให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงาน เกี่ยวกับนโยบายധุรกิจฯ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการและคณะกรรมการและคณะกรรมการอนุกรรมการ

(๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การคัดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างพนักงาน และลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา ๒๗ ให้นำบทัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโถม

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๒๙ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกรจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วย
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ (๓)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีภาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่ต้องไม่เกินสองภาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามภาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง

(๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้างสิ้นสุด

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม
ของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจน
ให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง
ตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงาน
และลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้
ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดจะทำกิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้
ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการจะทำโดยฝ่ายหนึ่งระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด
ย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๓ ในการนี้ที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือดำเนินการผู้ว่าการ ว่างลงและยังไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัล ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ได้ประสังค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการนี้ที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรือ อาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอม ในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็น เกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรงดิ่งหรือต้นยางได้ผลน้อย ตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้ อย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยาง ที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร น้ำจากน้ำที่ใช้ส่งเสริมและสนับสนุน เกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

มาตรา ๓๙ ผู้ได้มีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน เงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ได้รายละเอียดห้าริ่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการนี้ที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียลิขสิทธิ์ในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร และค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมสนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่น ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ใน การพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการ ตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา

การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกร ชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางพืชอื่นตามมาตรา ๖๗
 - (๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘
 - (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
 - (๔) ดอกผลของเงินทรัพย์สินของกองทุน
- เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจสอบและตรวจสอบแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งย่างออกเอกสารอาญาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ดังนี้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายได้ไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภาษีหักด้วยเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราหักด้วยภาษีหักด้วยเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดคงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลอกเลี้ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรฐานนี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่งกองทุน

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปฏิวัติ

(๓) จำนวนไม่น้อยกว่าสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลิตผล การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มี การปลูกใหม่ การอุดสาหกรรมแปรรูปยางขันตัน การอุดสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุดสาหกรรมไม้ยาง การรักษาสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอย่างยั่งยืน การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการที่ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างพารา รวมทั้งการใช้จ่าย เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในการนี้ที่เงินของกองทุนไม่น้อยกว่าสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๖ ได้ออกไม่น้อยกว่าสิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ ใน (๒) หรือ (๓) หากรายได้มีไม่น้อยกว่าสิบห้า รายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในการนี้ที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุน ออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด ๕

การสำรวจ ตรวจสอบ และรับรอง

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน ตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจะไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริม และสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖ การร้องทุกข์และการลงเคราะห์

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการลงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การลงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการลงเคราะห์อื่นตามวรคานี้ การกำหนดหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กับกองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการลงเคราะห์และหลักเกณฑ์การลงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบททำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบททำการให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางแผนรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน ลินทรัพย์และหนี้ลินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถอดประชานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กยท. โดยคณะกรรมการประจำปีที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด ๔ การกำกับและควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอนส่วนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กยท. ได้

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กยท. ในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้

(๑๓๕)

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุรึก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) เพิ่มหรือลดทุน
- (๒) ภูมิทรัพย์ให้ภูมิเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการตุรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวง

การคลัง

(๓) จำนวนรายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะกรรมการตุรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวง

การคลัง

- (๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๕) จัดตั้งบริษัทจำกัด
- (๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัด
- (๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจะใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์กรสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์กรสวนยางตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(โปรดพลิก)

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวาระหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงาน เพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของกองทุนส่งเคราะห์ การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ กยท.

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดาภิจาร เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณ ของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ได้ของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบ อัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวาระหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อื่นอีกเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลาสก่อน จนกว่าผู้ใดว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่า ที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภาระในสามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวาระหนึ่ง

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะ ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงาน เพราะทางราชการ ยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จ ลูกจ้าง

มาตรา ๗๓ บรรดาภิกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตาม พระราชบัญญัติกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๑๓๗)

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ สิ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาังก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) สิ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ถูกต้องตามดิข้อมูลของสภาพัฒนราษฎร

ว่าที่ ร.ต.ต.
(อาพัทธ์ สุชนันทา)

ผู้บังคับบัญชากรุ่มงานพระราชบัญญัติและผู้ติด ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนราษฎร

**บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.**

คณะกรรมการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา รวมตลอดถึงการวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับยางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป

การอุดสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารา มีเสถียรภาพ และดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ รวมทั้งกำหนดอ่าน่าจะกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับ เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และรายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและการต่าง ๆ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่วนที่เหลือ มาจัดซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ นอกจากเงินสำรอง และเงินโบนัสหรือเงินรางวัล และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด (ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และให้นำเงินสำรองไปใช้ ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๕) กำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบ แห่งการบังคับคดี และให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. และ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จ้างนาย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน และลูกจ้าง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจ ให้ตัวแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตาม ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือในกรณีที่ตัวแทนผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง กรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการพนักงานและลูกจ้างอาจได้รับ โบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสี่ลิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทຽุดโกรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด และให้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืชปุย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้จะจัดให้อย่างโดยย่างหนักหรือพยายามอย่างก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกเหนือนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๖) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุดสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และกำหนดให้การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

(๗) กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

(โปรดพิจิก)

๒.๔ กองทุนพัฒนายางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๕ และร่างมาตรา ๔๖)

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อน และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๔๗ และร่างมาตรา ๔๘)

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) กำหนดให้ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรับรอง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ที่จะนำไปปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุน (ร่างมาตรา ๕๑)

(๒) กำหนดให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลที่ได้รับมอบหมาย เป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจเข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรับรอง และมีหนังสือสอบถาม หรือเรียกให้บุคคลดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงได้ ๆ มาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์ แก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖ การร้องทุกข์และการลงโทษ

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับ ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วย กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่น อันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงคลัง และให้ กยท. จัดทำงบประมาณ ประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)

(๒) กำหนดให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐาน การบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันล็อกปีบัญชีทุกปี (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการ ตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๖๑)

๒.๘ การกำกับและควบคุม

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๖๔)

(๒) กำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ก่อน (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ใน การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจะใจ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระหว่างโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และขององค์กรสวนยางตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างของ องค์กรสวนยางตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือ

(โปรดผลิก)

ลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทน อย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลาสก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๙)

(๓) กำหนดให้โอนบรรดาภิจิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และบประมาณของกรมวิชาการเกษตร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้าง ประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ กยท. (ร่างมาตรา ๗๐)

(๔) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรจะ จ่ายเงินเดือนให้กับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร ดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ต่อตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์ อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลาสก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๗๑)

(๕) กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการให้ออก จากราชการเพرهทางราชการเลิกหรือยุบต่ำแห่งตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกำหนดให้การโอนพนักงานและลูกจ้าง ตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการออกจากงานเพرهทางราชการยุบต่ำแห่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๒)

(๖) กำหนดให้บรรดาภยูทธ์ ระเบียน ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตามขอบเขตดุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้บังคับอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียน ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

(๗) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้ คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาสก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) (ร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕)

(๕) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ชี้งเคียงเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (รั่งมาตรฐาน ๗๖)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายชินوارณ บุณยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

smithikasaphanrachayaphrakabkorn daesun or rongphrachabunyauti karyayangthengprathet thailand ph. s.
tot saphanrachayaphrakabkorn daesun or rongphrachabunyauti karyayangthengprathet thailand matra ^{๗๖๙} _{๗๖๘}
wraktha khongruethromnuny thengracha yasanajakrithai diymiesarasesamakun dattorainne

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา รวมตลอดถึงการวิจัยและพัฒนาการรักษาสุ่มภาระดับยางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อ抑制ดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวยางและผู้ประกอบกิจการยางจำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกสารสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ หล่อองค์ความเชื่อมโยงทางวิชาชีพและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. กำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. รวมทั้งกำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และให้นำเงินสำรองไปใช้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๔) กำหนดให้ที่รัฐบัญญัตินี้ของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

(โปรดพิจิก)

และกยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโภชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

๒.๖ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้าม วาระการดำเนินค่าใช้จ่ายของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดอำนาจ คณะกรรมการ โดยกำหนดให้ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และผู้ว่าการ ต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการ เฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการพนักงานและลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือ เงินรางวัลตามที่คณะกรรมการตั้งกำหนด

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

๒.๗ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดแบบและวิธีการให้เกษตรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท.

(๒) กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทຽุดไกร สวยงามหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มี การปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรชาวสวนยางที่ขوبลูกลูกแทนในสวนยางที่มี เนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุน เกษตรชาวสวนยางที่ขوبลูกลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน ต่อ กยท.

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี อากาศและค่าธรรมเนียมใด ๆ

(๖) กำหนดให้เกษตรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการ ส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการ และกำหนด ให้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ

(๗) กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดใช้บังคับได้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว.

๒.๕ กองทุนพัฒนายางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกและการนำเข้า มาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม ให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหาร และจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา

(๔) กำหนดให้ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่น ของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

๒.๖ การสำรวจ ตรวจสอบ และรับรอง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนที่จะไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียน หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงาน ซึ่งสังการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุน

(๒) กำหนดให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจเข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรับรอง และมีหนังสือสอบ datum หรือเรียกให้บุคคลดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อมูลเท็จจริงได้ ๆ มาให้ถ้อยคำสำคัญแจ้งเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานได้ ๆ ที่เกี่ยวกับการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติ

๒.๗ การร้องทุกข์และการลงโทษ

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับ

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการลงโทษครัวเรือนเพื่อสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่องค์กรสงเคราะห์

๒.๘ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียน และให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

(๒) กำหนดให้ กยท. วางแผนและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรอง บัญชีและการเงินฯ ประเภทของ กยท.

๒.๙ การกำกับและควบคุม

กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจกรรมของ กยท. และ กำหนดให้ กยท. ดำเนินงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี และกำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการก่อน

(โปรดพิจารณา)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการหรือจะไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องรายงานให้ประเทศไทยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้้อนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพันและงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

(๓) กำหนดให้้อนบรรดาภิการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพันและงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำปีซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ กยท.

(๔) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมควรจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้้อนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรตั้งกล่าว และให้บุคคลตั้งกล่าวได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

(๕) กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกำหนดให้การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการออกจากราชการ因为ทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

(๖) กำหนดให้บรรดาภูมิทั่วไป ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบเขตประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ราชบัญญัติ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๗) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาังก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓)

(๘) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

(นางสาวอรุณี ชำนาญยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายพิเชฐ์ เข็มเมืองพา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)